

TORSDAG DEN 5. FEBRUAR 2009

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Markedsføring og anvendelse af foder (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0407/2008) af Graefe zu Baringdorf for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder (KOM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, ordfører. – (DE) Hr. formand, fru kommissær! I dag diskuterer vi det, der kaldes den "åbne deklARATION". Den handler om gennemskuellighed i forhold til foder som grundlaget for sunde fødevarer til forbrugere, og det handler om at give købere af foderblandinger overblik over, hvad de får leveret.

Den har været længe undervejs, men hvis vi vedtager denne forordning i dag, håber jeg, det er en vellykket afslutning på sagen, og jeg vil gerne takke Kommissionen, hvis konstruktive arbejde har været til stor hjælp. Kommissionen stødte på absolut politisk vilje fra Parlamentet i forhold til at presse denne åbne deklARATION igennem og har også oplevet en indædt, men ærlig forhandling med Rådet. Vi kan godt være stolte af resultaterne.

Lad os tage et kort tilbageblik. Vi havde BSE-krisen, og i 1997 fremlagde Det Midlertidige Undersøgelsesudvalg sin endelige rapport, hvori Parlamentet opfordrede til denne åbne deklARATION. Kommissionen fremlagde et forslag, som senere blev til direktiv 2002/2/EF. Som led i et kompromis med Rådet – sagen var igennem alle institutionerne – pressede direktivet den åbne deklARATION igennem, hvilket medførte, at ingredienserne skulle være angivet på etiketterne med en tolerance på $\pm 15\%$, og den præcise sammensætning skulle oplyses på forlangende.

Det var et direktiv, ikke en forordning, og medlemsstaterne gennemførte det kun meget tøvende eller slet ikke. Foderstofindustrien lagde sag an ved EF-Domstolen, og Domstolen afgav følgende førsteklases bekræftelse: Bortset fra de præcise oplysninger var der ingen tvivl om direktivets lovlighed. Derefter tog vi dommen til efterretning ved endnu en forhandling i Parlamentet, og nu har vi afsluttet sagen med denne forordning. Jeg har haft æren af at være ordfører hver gang, og i hele denne lange periode har jeg nydt det yderst intense samarbejde med Kommissionen, der byggede på tillid.

I dag står vi med et resultat, der er blevet kæmpet hårdt, men ærligt om, og som vi kan være stolte af. Det er også tydeligt, at der er støtte fra flertallet i Parlamentet og fra grupperne. Der er ingen ændringsforslag, hvilket leder mig til den konklusion, at denne forordning vil blive vedtaget med stort flertal. Følgelig har vi en god forordning, der vil skabe den åbne deklARATION i tre trin – De ved hvilke – for det første ingredienserne i faldende rækkefølge efter procent, for det andet oplysninger til foderstofvirksomheder med en tolerance på $\pm 15\%$ – hvad dette angår har vi ikke fastlagt et forbehold for immaterialrettigheder, men i stedet henvist til den overordnede lovgivning – og for det tredje bestemmelsen om præcise oplysninger til myndighederne.

Jeg vil også gerne påpege, at vi har oprettet et register. Der kan nu ikke ske nogen tilførsel eller tilsætning af ingredienser i EU, uden at de pågældende ingredienser offentliggøres, eftersom de skal være optaget i registret. Det er ikke kun vigtigt for tilsynsmyndighederne, men også for offentligheden og kunderne. Fra ordførerens synspunkt kan jeg derfor sige, at jeg er meget tilfreds med det samlede resultat.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for dets arbejde på denne sag, og det gælder især ordføreren, hr. Graefe zu Baringdorf, samt skyggeordførerne, som alle har spillet en vigtig rolle.

Hr. Graefe zu Baringdorf har ledet forhandlingerne med stor dygtighed, og vi er ham meget taknemmelige.

Kompromispakken bibeholder det høje sikkerhedsniveau for foderstoffer, vi har opnået i EU. Den har den rigtige balance mellem forbrugerbeskyttelse og immaterialrettigheder. Den fjerner den byrde, som proceduren for før-markedsføringstilladelse for bioproteiner udgjorde, moderniserer mærkning af foder med passende information til kunden og sætter samregulering i centrum af lovgivningsprocedurerne. Den forbedrer markedsgennemsigtigheden ved hjælp af anmeldelsesordningen for nye fodermidler, fremmer innovation og konkurrenceevne i EU's foderstofvirksomheder og udgør et konkret tiltag imod vildledning af foderstofbrugere, uanset om det er landmænd eller ejere af kæledyr.

Resultatet af forhandlingerne er den kompromispakke, De nu skal stemme om, og som indebærer forenkling og modernisering af de nuværende retlige rammer. Bestemmelserne om den såkaldte "åbne deklaration" muliggør en mere moderne form for mærkning. Fodermidler, der indgår i foderblandinger til dyr beregnet til fødevarerproduktion, skal mærkes i faldende rækkefølge efter vægt.

Desuden skal den præcise vægtprocent angives for fremhævede fodermidler og i tilfælde af frivillig mærkning.

Endvidere forbedrer bestemmelsen om, at visse oplysninger vedrørende foderblandinger kan overføres fra de kompetente myndigheder til køberne i sager af hastende karakter, den fornødne oplysning af brugeren i tilfælde af f.eks. forurening af foder.

I denne sammenhæng afgiver Kommissionen følgende erklæringer. For det første, for at tilpasse bilag III om tolerancer for den sammensætningsmæssige mærkning af fodermidler og foderblandinger til den videnskabelige og tekniske udvikling har Kommissionen og dens tjenestegrene til hensigt at gennemgå bilaget. I denne forbindelse vil Kommissionen også inddrage visse fodermidler med et vandindhold på over 50 % i overvejelserne.

For det andet, vedrørende mærkning af tilsætningsstoffer vil Kommissionen undersøge, om principperne for oplysning ved hjælp af mærkning af foder også kunne bringes i anvendelse for de tilsætningsstoffer og foderblandinger, der er godkendt i henhold til forordningen om tilsætningsstoffer til foder.

Sluttelig forstår Kommissionen, at eventuelle hastesager vedrørende menneskers og dyrs sundhed og miljøet kan omfatte hastesager, der blandt andet er opstået på grund af forsømmelse, internationalt svig eller kriminelle handlinger.

Albert Deß, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! På vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og mig selv vil jeg gerne takke vores ordfører, hr. Graefe zu Baringdorf, mange gange. Efter min mening har tilgangen til denne betænkning været forbilledlig for det parlamentariske arbejde her i Parlamentet.

Der er ingen ændringsforslag i forbindelse med dagens afstemning, fordi det forudgående arbejde teknisk set har været meget sundt og har spændt over hele det politiske spektrum. Efter min mening kan vi godt tillade os at være stolte af resultatet. Det er et afbalanceret resultat, som varetager interesserne for landmænd i deres egenskab af brugere af foder, foderproducenter og alle andre led i fødekæden.

Det styrker gennemsigtigheden, og ikke mindst min gruppe sætter stor pris på etableringen af et register, hvor de råmaterialer, der indgår i foderblandinger, skal indføres. Fødevareskandaler forekommer fra tid til anden, og det kan ikke engang den nye lovgivning forhindre, for europæiske regler er ikke beregnet til at forhindre kriminalitet. Men reglerne vil sikre, at når der opstår en skandale, vil det være nemmere at finde ud af, hvilke stoffer der er blevet blandet i.

Jeg tror også, det er godt, at producenter af foderblandinger frivilligt kan give yderligere information, og jeg betragter det som et fremragende forslag, at hvis de giver sådan information, skal den være videnskabeligt underbygget. Det er min holdning, at denne nye foderstoflovgivning styrker beskyttelsen i betydelig grad, og at den faldende rækkefølge gør det muligt for landmænd at se den forholdsmæssige andel af hver foderbestanddel og derudfra vælge, hvilken foderblanding der er bedst til deres dyr.

Jeg takker endnu en gang alle, der var med til at udarbejde en så god betænkning.

Rosa Miguélez Ramos, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand, fru kommissær! Som jeg allerede har gjort i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, vil jeg gerne starte med at gratulere ordføreren, skyggeordførerne fra de andre politiske grupper samt Rådet for det arbejde, de har udført.

Dette arbejde har gjort det muligt for os at nå til enighed ved førstebehandlingen og har desuden været en fremragende indkøringsproces for den fælles beslutningsprocedure, som inden længe vil blive standard i vores udvalg.

I øjeblikket reguleres lovgivningen om transport af råmaterialer til foder og foderblandinger til dyr, herunder kæledyr – en branche, der repræsenterer en omsætning på hen ved 50 mia. EUR på fællesskabsplan – af flere forskellige direktiver og omkring 50 ændringer og gennemførelsesretsakter.

Forenklingen af lovgivningen og den harmoniserede anvendelse af den er de hovedmål, der utvivlsomt vil blive opnået med denne forordning.

Parlamentets Udvalg om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har allerede drøftet markedsføring af foder tilbage i 2006. Vi husker alle, hvordan vi enstemmigt bad Kommissionen om ved en senere revision at arbejde for at opnå en rimelig balance mellem landmændenes interesse i at få detaljerede oplysninger om ingredienserne i foder og branchens interesse i at sikre tilstrækkelig beskyttelse af deres knowhow.

Det opnåede kompromis om de vigtige, følsomme dele af Kommissionens forslag, den åbne deklaration af råmaterialer og oprettelsen af en fællesskabsliste over råmaterialer, afspejler efter min mening ganske glimrende denne balance. Beviset herfor er den velkomst, kompromiset har fået fra alle involverede.

Faktisk beskytter kompromiset ved hjælp af den åbne deklaration købernes ret til at blive informeret og producenternes ret til at bevare ejendomsretten over deres knowhow ved at angive, at informationen skal stilles til rådighed med forbehold af direktivet om immaterialrettigheder fra 2004.

Der er ingen tvivl om, at hvis der består et tillidsforhold mellem leverandør og bruger, bør opskriften være kendt, men det ville ikke være logisk at være forpligtet til at give opskriften til den første, den bedste kunde, der kommer ind ad døren. Mange af os har dukket Coca-Cola i årevis. Selv om vi ikke kender opskriften, betyder det ikke, at vi tvivler på, at produktets egenskaber overholdes, og at sundhedsstandarderne respekteres.

Domstolens tidligere omtalte afgørelse slår helt fast, at forpligtelsen til at informere kunder om den præcise sammensætning af foder, hvis de måtte ønske det, ikke kan begrundes i et ønske om at beskytte sundheden.

Når det er sagt, må jeg minde Dem om, at den kompetente myndighed til hver en tid vil have adgang til den præcise sammensætning, og som det blev fastslået i det opnåede kompromis, vil enhver nødsituation vedrørende menneskers eller dyrs helbred eller miljøet betyde, at køberne får adgang til præcise oplysninger om sammensætningen af det pågældende foder, efter der er taget hensyn til såvel producentens som køberens legitime interesser.

Hvad angår listen over god praksis for mærkning, forbliver det frivilligt for de erhvervsdrivende i branchen, uden at den på noget tidspunkt vil blive en positivliste over råmaterialer til fremstilling af foderblandinger, eftersom det ikke er noget, der er udtrykt ønske om.

På Parlamentets begæring vil lovgivningen omfatte et bilag med en liste over råmaterialer til foder, hvis markedsføring eller anvendelse er forbudt eller underkastet restriktioner. Disse oplysninger, uanset om der er tale om et bilag eller en liste, kan Kommissionen opdatere.

De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, som jeg repræsenterer, støtter det opnåede kompromis og har ikke fremlagt ændringsforslag. Vi står 100 % bag den holdning, der er blevet fremlagt i Parlamentet i dag, og følgelig vil vi stemme for.

Jan Mulder, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil også gerne starte med at gratulere ordføreren, hr. Graefe zu Baringdorf. Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa deler det synspunkt, at det er et godt kompromis, der er indgået, så vi vil kunne stemme for det senere i dag.

Det vigtigste er, at kvægfoderproducenternes immaterielle rettigheder sikres. Hvis vi i branchen ønsker innovation – her, hvor vi så sent som i går stemte om en klimarapport – er der også rigeligt plads til forbedringer i kvægfoderbranchen, så udledningen af alle mulige gasarter frembragt af husdyr kan blive reduceret. Det er en udfordring, vi er nødt til at konfrontere lige på. Når producenter af foder til kvæg beslutter at tænke nyt, skal de ikke holdes tilbage af overdrevet streng lovgivning om oplysning. Oplysningerne er efter min mening beskyttet, som andre allerede har sagt, og kan f.eks. afgives på anmodning af regeringen eller en bestemt kunde. Der er intet, der afholder kvægfoderproducenterne fra at gøre det frivilligt.

Selve ingredienserne er ikke det vigtigste. Den nøjagtige næringsværdi af kvægfoderet er meget vigtigere, og det bør angives korrekt. Alt, hvad der står på etiketten såsom energi, proteiner og så videre, er værdifuld

information. Kort sagt støtter Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa dette kompromis. Vi vil også sige til producenterne af kvægfoder, at hvis de f.eks. ønsker at forny deres produktionsprocesser og sammensætningen af deres kvægfoder, er der tale om et godt kompromis, der vil hjælpe dem i den forbindelse.

Andrzej Tomasz Zapalowski, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Markedet for foderstoffer og brugen af dem til husdyrproduktion er yderst vigtigt, fordi det vedrører helbredet for flere hundrede millioner borgere i EU's medlemsstater.

Ubehagelige erfaringer i fortiden i form af dyresygdomme forårsaget af uegnede foderstoffer medførte enorme materielle og samfundsmæssige omkostninger i landene i Fællesskabet. Derfor er det også yderst vigtigt at definere sammensætningen af foderblandinger for at begrænse brugen af uegnede foderstoffer. Effektiv håndhævelse af forordningens bestemmelser er også vigtig, så de ikke ender med at være tomme udtalelser.

Når millioner af mennesker og sågar hele lande i Europa i øjeblikket er imod at spise fødevarer fremstillet med dyrefoder, der indeholder genmodificerede planter, så har de mennesker ret til at vide, hvad der foregår. Derfor er det ikke kun landmænd, der skal informeres om dyrefoderets indhold, levnedsmiddelforarbejdningsvirksomheder bør også oplyse kunderne herom på produkternes etiketter. Og det sker ikke i øjeblikket.

For nogle måneder siden drøftede vi her i Parlamentet det voksende antal overvægtige mennesker i Europa. Men det problem vedrører lige præcis i stor udstrækning indholdet i dyrefoder, fordi det er dette indhold, der i betydelig grad bestemmer kvaliteten af kødet. Det er vældig godt, at der i udkastet til forordningen er lagt så stor vægt på hygiejnen ved fødevarerproduktion og på problemet med tilsætning af forurenede materiale under produktionen. Den praksis har nogle gange været brugt af mange producenter.

Alyn Smith, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg skal heller ikke afholde mig fra at gratulere min gruppekollega, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, som har arbejdet meget hårdt på det, der må være en af de mere tekniske betænkninger, vi har behandlet. Han har også udvist salomonisk visdom ved at finde balancen mellem forbrugernes behov og producenternes meget reelle behov for at beskytte deres produkt og deres immaterialrettigheder.

Det er, hvad jeg derhjemme ville kalde en af de mere klassiske sager fra Parlamentet. Når jeg ser på vores gæster i tilhørerlogen, er det vist ikke for meget sagt, at mærkning af foder formentlig ikke er et af de mest spændende emner, de kunne have hørt os tale om i dag, men det er yderst vigtigt, og det er et eksempel på, hvor Parlamentet virkelig kan bidrage med noget, og hvor vi kan sikre vores forbrugeres, vores borgeres og vores vælgers tro på fødekæden for den mad, de spiser.

Det er vigtigt at huske, hvor denne sag stammer fra. BSE-krisen viste, at det er nødvendigt at regulere, hvad vi fodrer vores dyr med. Denne forordning skal være gennemskelig, og der skal findes en balance mellem forbrugernes og producenternes behov, men det kan gå galt. Det har gået galt, og vi må sørge for, at det ikke går galt igen. Det er denne betænkning afgørende for.

Jeg har holdt utallige møder med branchen i Skotland og med forbrugergrupper og landmændene, og der har i det store hele været generel støtte til og billigelse af den måde, Kommissionen og Parlamentet har behandlet sagen på, og især af vores ordfører.

Denne betænkning har noget at bidrage med. Den er et godt eksempel på, hvordan Parlamentet arbejder. Vi siger tit, at samarbejdet mellem Kommissionen og Parlamentet har været godt. Men i dette tilfælde er det faktisk rigtigt, og det meget beskedne antal ændringsforslag til betænkningen viser, at den vil blive vedtaget med stort flertal. Det har været en god dag for Parlamentet.

Witold Tomczak, for IND/DEM-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Det opnåede kompromis om foderstoffer har visse fordele – det harmoniserer og forenkler EU's lovgivning – men det har også grundlæggende mangler, for det giver ikke tilstrækkelig garanti for foder- og fødevarer sikkerheden, det yder kun begrænset beskyttelse af interesserne hos de fem millioner landmænd, der avler og opdrætter dyr, og det beskytter ikke vores sundhed i tilstrækkelig grad.

Foderbrugernes adgang til information om indholdet af foderet vil stadig være begrænset af beskyttelsen af immaterialrettigheder. Hvis producenten af et foderstof bruger en farlig ingrediens, er vi stadig udsatte. Problemet med foderstoffer er yderligere bevis for landbrugspolitikens forfejlede udvikling, for på trods af udtalelserne støtter den først og fremmest landbrugsindustrien, og i den form for landbrug behøver landmænd ikke have deres egne foderstoffer og kan opdrætte dyr ved hjælp af foderstoffer, der er fremstillet af

specialiserede virksomheder. Disse virksomheder er naturligvis baseret på profit og vil altid finde måder at nedbringe udgifterne på, men de vil ikke nødvendigvis tage dyrenes sikkerhed eller vores sundhed i betragtning. Konsekvensen er, at vi er nødt til at mangedoble de særlige bestemmelser og styrke kontrollen, hvilket får sagens omfang til at udvikle sig til det absurde.

Er det ikke på høje tid at vende disse tendenser og vende tilbage til bæredygtig udvikling for landbruget, hvor landmænd har deres egne foderstoffer og ikke bliver udsat for tab som følge af dioxiner eller BSE? Fremskridt inden for landbruget behøver ikke nødvendigvis være ensbetydende med at koncentrere produktionen eller at koncentrere produktionen af foderstoffer. Vi må huske, at vi i øjeblikket har 15 millioner landbrug i EU, og af dem er op til 95 % små og mellemstore landbrug. De fleste af disse landbrug kan godt drive landbrug på den bæredygtige måde til gavn for landmændene, miljøet og alle os andre. Vi skal bare grundlæggende ændre vores indstilling til landbrug og derved ændre vores indstilling til den nuværende fælles landbrugspolitik.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Hr. formand! Det gode ved dyr er, at som årene går, forbliver problemerne de samme. Vi nævner f.eks. altid rævesakse, når vi taler om vilde dyr, og spørgsmålene om transport, avl og foder kommer altid op i forbindelse med husdyr. Foder er en klassisk sag. Det er noget rodsammen, en gang sludder. Der bruges antibiotika, clenbuterol, væksthormoner, sågar rester af andre dyr, og det er det, Det Forenede Kongeriges problem med forurenede foder i 1990'erne handlede om.

Men nu får vi at vide, at tiden med junkfood er forbi. Der er et direktiv fra 2002 og en afgørelse fra Domstolen fra 2005, og nu er der et ønske om at forsone markedet og profit – som omtales om immaterialrettigheder – med forbrugersikkerhed.

Og således står vi her i dag bevæbnet med en forordning. Ved hjælp af det klassiske instrument mærkning skal alle bestanddelene angives i faldende rækkefølge efter vægt, og der skal også være en åben deklaration, et bilag III og en tolerance på ± 15 %. De mest spørgelystne blandt os vil endda kunne udbede os den præcise sammensætning.

Kun to store spørgsmål står tilbage. Det første drejer sig om importerede dyr, som ikke er mærket. Hr. Parish er her. Han er blevet meget interesseret i dyr fra Brasilien, der ikke er mærket, og som ikke har fået clenbuterol. Hvad angår disse dyrs sikkerhed, ved vi ikke særlig meget.

Og så er der spørgsmålet om importeret foder, dvs. råmaterialer, vi har modtaget fra det amerikanske kontinent siden 1960'erne. I 1960'erne var det majs glutenfoder – melasse, rester af olieplanter – og i dag er det i form af transgen soja fra Argentina, Paraguay og Brasilien og transgen majs fra Canada og USA. Og det skyldes, hvis jeg tør sige det, at folk er imod lokale gmo'er, men ikke importerede gmo'er.

Vi taler rent faktisk om to tredjedele af foderet til vores besætninger, og det er et reelt sundhedsproblem. Europæisk sundhedssikkerhed alene blokerer for en bredere diskussion af globale sundhedsrisici som følge af Uruguayrundaftalen og Blair House-aftalen, som forpligter os til at importere oliefrø til at fodre to tredjedele af vores besætninger med.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Hr. formand, fru kommissær, hr. Graefe zu Baringdorf! Jeg vil gerne gratulere kommissæren og ordføreren for deres fremragende arbejde og for vores gode samarbejde.

Til de sidste to talere og til gæsterne i tilhørerlogen vil jeg gerne sige, at De roligt kan spise Deres mad senere, når De skal have frokost, for hvis vi skal tro på de sidste to talere, er der intet, der er sikkert at spise noget sted!

Hele idéen med denne lovgivning er at gøre den mad, vi spiser, sikker, og naturligvis er det, vores dyr spiser, afgørende, fordi vi spiser dyrene. Jeg ved, det er en meget forenklet tilgang, men det er præcis, hvorfor vi er her.

Ja, vi har lavet nogle fejltagelser gennem årene, og jeg skal være den første til at indrømme, at BSE-problemet – som ingen af os kan være stolte over – skyldtes, at vi fodrede dyr med kød- og benmel, og det er grunden til, at vi fremlægger denne lovgivning.

Nu handler argumentet slet ikke om, hvorvidt vi skal have gennemskelighed og oplyse ingredienserne på etiketten, for det er præcis, hvad der vil ske. Producenternes argument var spørgsmålet om, hvorvidt de skulle skrive de præcise procentangivelser, for så kunne andre jo kopiere foderet og lave præcis samme produkt.

Det er der, kvaliteten er kompromiseret og i hr. Graefe zu Baringdorfs, Kommissionens og Rådets arbejde viser sig, for nu har vi en situation, hvor vi virkelig kan have tillid til foderet. Hvis man i den senere tid har set på

de problemer, vi har haft i Europa – og vi har haft problemer med foder i forskellige lande – skyldes de ikke mangelfuld mærkning eller metoder, men firmaer, der har brudt loven.

Derfor må vi ikke blot sørge for, at vi udformer denne nye lov rigtigt, men også, at Kommissionen og medlemsstaterne overvåger loven og fører tilsyn med foderselskaberne for at sikre, at de ikke bryder reglerne, for, jeg gentager, folk og forbrugere må have tillid til den mad, vi spiser.

Det er min påstand, at europæisk mad er så sikker, som den kan blive, men vi må ikke hvile på laurbærerne i forhold til at sikre, at vores forbrugere føler sig fuldstændig overbeviste om, at det, de spiser, er sikkert. Til vores gæster vil jeg sige, at De roligt kan gå ud og spise en god frokost i forvisning om, at den er sikker!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Hr. formand, fru kommissær, hr. Graefe zu Baringdorf! Jeg gratulerer ordføreren mange gange med endnu en fremragende betænkning.

Bestræbelserne på at forenkle den nuværende lovgivning om markedsføring og anvendelse af foder og om påkrævet og ekstra information på emballagen og i transportdokumenter er et berettiget skridt.

Der er ingen tvivl om, at forenkling af tekniske bestemmelser og udvidelse af udelukkende administrative bestemmelser vil have en gavnlig effekt på EU's foderbranches vækst og konkurrenceevne og på fødevarerikkerheden, som hr. Parish netop talte om. Jeg er sikker på, at denne formodning i sig selv er berettiget.

Jeg vil imidlertid gerne henlede opmærksomheden på et spørgsmål, der muligvis er problematisk. Jeg synes, at forpligtelsen for små og mellemstore producenter af foder til kæledyr om at skrive et frikaldsnummer på deres produkter er unødvendig. Indførelsen af denne bestemmelse kan medføre en økonomisk byrde, der er for stor for disse små og mellemstore producenter, og de fleste producenter af foder hører til i disse to kategorier.

Kort sagt vil jeg understrege, at vi må tilstræbe at forenkle hele lovgivningskomplekset for markedsføring og anvendelse af foder. Det skal gøres på en måde, der tager hensyn til sikkerheden. Men indførelsen af kontroversielle bestemmelser, der medfører urimelige omkostninger, kan have en ugunstig virkning for netop de små virksomheder, der producerer til lokale markeder.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne starte med at takke ordføreren, hr. Graefe zu Baringdorf, for hans grundige arbejde med at forberede denne forhandling.

Fødevarerikkerheden i EU er blevet rystet af mange kriser i de senere år, f.eks. BSE og flere dioxinskandaler, hvoraf den seneste tilsyneladende fandt sted sidste efterår. Årsagen til kriserne har ofte været forurenede foder som følge af forsømmelse eller endda kriminalitet. Jeg hilser denne forordning, der vil forenkle og tydeliggøre lovgivningen, velkommen. Forordningen må styrke forbrugertilliden i hele den europæiske fødekæde. Forbrugerne skal beskyttes, og de skal kunne se, hvor og hvordan den mad, de køber, er blevet produceret.

Et andet mål er juridisk beskyttelse af landmænd. De må træffe beslutninger baseret på mærkning, og de må kunne have tillid til, at foderet er af fejlfri kvalitet. Foderproducenternes produktionsret skal også beskyttes, som hr. Mulder sagde tidligere.

I mange medlemsstater er der god kontrol med tingene, men den foreliggende forordning, som vil gøre mærkningen tydeligere og gøre det nemmere at spore foders oprindelse, er nødvendig for at sikre, at der bliver styr på tingene i hele EU, og for at få sat en stopper for de forskellige opfattelser, hvad angår fortolkning.

Ikke desto mindre vil jeg gerne påpege, at det er af helt afgørende betydning for denne forordning – såvel som for andre – at gennemførelsen og overvågningen foregår korrekt. Tydelige og præcise bestemmelser hjælper ikke, med mindre de bliver overholdt i praksis. I forbindelse med tilsyn med foderkvaliteten er det nødvendigt at forvise sig om, at det er sikkert og egnet til formålet, og at det lever op til lovens krav. På den måde kan vi forbedre sikkerheden i hele fødekæden og beskytte forbrugerne.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! For et par år siden i Italien blev det påstået, at foderstoffer, der blev blandet i et skur af landmænd, skulle betragtes som foder, og at skurene derfor skulle betragtes som foderfabrikker. Landbrugsproducenter ville aldrig have kunnet overholde indviklede sundhedsbestemmelser, HACCP og sporbarhed, og de ville derfor have været tvunget til at købe de foderstoffer, de har lavet på gårdene i århundreder, fra rigtige foderfabrikker. Det lykkedes os dengang at undgå denne fælde.

Den betænkning, vi drøfter i dag, definerer foder, men ikke foderfabrikker. For at Europa ikke skal få skylden igen, skal det være krystalklart, at foderstoffer til husdyr, der blandes på husdyrproducentens ejendom, ikke skal betragtes som foder, men blot som improviseret blanding af foderstoffer og råmaterialer produceret direkte på marken, og at landbrugsbedriften ikke er en foderfabrik. Det er måske en partifarvet holdning, men man kan ikke være for forsigtig, når fortolkninger har betydelig økonomisk betydning.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! I tiden efter dioxinforureningen i Republikken Irland, som påførte uskyldige producenter og forarbejdningsvirksomheder i Nordirland betydelige tab, diskuterede vi nye foranstaltninger i forhold til mærkning af foderstoffer.

For mig er det åbenlyse spørgsmål, om nogen af disse forslag ville have reddet mine producenter fra deres nuværende tab. Svaret er beklageligvis nej. De vil naturligvis skabe større gennemskuelighed, hvilket i sig selv er ganske udmærket, men kun hvad angår foderstoffer fra EU, der gives til dyr i EU, ikke hvad angår foder givet til dyr, hvis kød vi derefter importerer til EU.

Det er godt og forståeligt at give flest mulige detaljer om den præcise sammensætning af foderstoffer, men vi kan ikke underminere immaterialrettighederne i en sådan grad, at de bliver meningsløse. Hvad det angår, er der stadig visse aspekter af forslagene, der bekymrer mig. Foderblandinger er forretningshemmeligheder, der er skabt gennem års arbejde med forskning og forsøg. De skal beskyttes ordentligt.

Jeg har tillid til, at intervallet på 15 % i beskrivelsen er nok. Jeg ønsker i hvert fald ikke at se foderstoffabrikker i min valgkreds, som har arbejdet hårdt og investeret store summer i at kunne producere et kvalitetsprodukt, blive underbudt og få deres immaterialrettigheder stjålet af producenter, der opererer i billigere produktionsområder, det være sig inden for eller uden for EU.

Jeg har tillid til, at forordningen ikke vil blive misbrugt på den måde. Ja, landmænd har ret til størst mulig information om de enkelte bestanddele, men under hensyntagen til at beskytte levedygtigheden og fremtiden for de fabrikker, hvorfra de køber.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne gentage alle de komplimenter, vores ordfører allerede har fået. Det siger sig selv, at den offentlige og dyrs sundhed bør være et centralt element i lovgivningen om kvægfoder. Det vil sige klare regler for anvendelse og mærkning af råmaterialer. Det skal naturligvis stadig være til at have med at gøre og ikke føre til større administrative byrder eller, som det allerede er blevet nævnt, bringe producenternes immaterialrettigheder i fare. Det vil vi fortsat overvåge kritisk, men det ser ud, som om den nye forordning vil overholde disse krav.

Jeg vil gerne fremføre en bemærkning vedrørende inspektion. Endnu en gang vil effektivt tilsyn og sanktioner for at skille skidt fra kanel være det, der afgør, om denne lovgivning bliver en succes eller en fiasko. Forordningen foreskriver, at straffene, som medlemsstaterne selv må pålægge, skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Jeg opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge situationen i den nærmeste fremtid for at sikre, at det er tilfældet i alle landene i EU. Det er trods alt uacceptabelt, hvis ét land benytter sig af strengere straffe end et andet. Et glimrende eksempel er, synes jeg, de betingede domme, der blev afsagt denne uge, ti år efter begivenhederne, i den belgiske dioxinskandale.

Sluttelig vil jeg gerne nævne et emne, der ikke kan forbigås i tavshed, nemlig kød- og benmel. Efter det følelsesmæssige indlæg fra den første taler blandt Løsgængerne skal jeg holde mig til fakta. Kød- og benmel i foder er blevet forbudt efter BSE-krisen. Men for f.eks. kyllinger har det medført en mangel på animalsk protein i deres foder rent bortset fra den rimelige kritik af, at værdifulde proteiner bliver destrueret. Desuden udgør foder den største produktionsomkostning for de fem millioner kvægopdrættere i EU, som ikke har det let til at begynde med.

Vi ønsker naturligvis ikke at vende tilbage til en situation, hvor animalske proteiner fra en given art havner i foderet til samme art. Aldrig mere kannibalisme! Vi er nødt til at iværksætte test for at kunne håndtere denne situation ordentligt. Kommissionen har givet udtryk for, at disse test kunne være klar i 2009, hvilket betyder, at kød- og benmel uden fare kunne genindføres i f.eks. foder til kyllinger eller svin. Jeg vil gerne høre fra Kommissionen, hvad det seneste nye er om dette spørgsmål, og hvilke skridt vi kan forvente i denne sammenhæng i det kommende år.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Kvaliteten af animalske fødevarer (kød, æg, mælk) og beskyttelse af forbrugere mod fødevarer af dårlig kvalitet har været genstand for EU's interesse i mange år.

For at få animalske produkter af god kvalitet er foderstoffer af god kvalitet helt afgørende – det er den vigtigste faktor – foruden passende levevilkår for dyrene. De fleste af ingredienserne i foderstoffer produceres af landbruget selv, men de tilsætningsstoffer, der bruges, er som regel kemiske produkter. Det er dem, der er størst uenighed om. Vi bør derfor kæmpe for, at den præcise sammensætning af industrielle foderstoffer skal oplyses. Det har intet med immaterialrettigheder og beskyttelsen deraf at gøre. Et produkt er først beskyttet, når et patentkontor udsteder et beskyttelsescertifikat.

Nye tilsætningsstoffer til foder, der ikke er undersøgt tilstrækkeligt, kan være farlige for vores helbred, selv om de giver produktet bedst mulig vækst eller det flotteste udseende. En landmand har ikke faciliteterne til at undersøge foderstoffer og kan kun henholde sig til oplysningerne fra producenten. Vi må ikke glemme BSE og resultaterne af at tilsætte kød- og benmel til foder. Industrien vil gøre alt for profit. Derfor støtter jeg hr. Graefe zu Baringdorfs betænkning uden forbehold.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Jeg håber, at forslagene i kompromispakken, som vi drøfter i dag, vil medføre en forenkling af bestemmelserne for markedsføring af foderstoffer og derved styrke den europæiske foderbranches konkurrenceevne. Jeg håber også, at de nye regler ikke vil medføre højere omkostninger for små og mellemstore producenter af foderblandinger.

I forbindelse med en diskussion af mærkning skal man huske, at problemet ofte ikke er manglende information på produktets etiket, men den almindelige forbrugers manglende forståelse. For mange oplysninger på etiketten kan faktisk være en hindring for køberen, når der skal træffes et valg. På den ene side må vi sikre, at vores borgere har adgang til information, mens vi på den anden må beskytte producenternes immaterialrettigheder.

Jeg støtter idéen om at udarbejde en liste over ingredienser, der ikke må anvendes som foder til dyr. En ting er sikker: vi kan ikke tillade en gentagelse af fødevarskandalerne. Irsk svinekød forurenede med dioxiner eller melanin i mælk fra Kina er eksempler på episoder, der aldrig skulle have fundet sted. Vi bør spørge os selv, hvorfor kontrolsystemerne ikke fungerede ordentligt, og hvorfor forureningen opstod.

Der er altså behov for bedre tilsyn med kontrolsystemet. Procedurene skal være gennemsikkelige og utvetydige. Bøderne for manglende overholdelse af kontrolsystemet eller for at omgå det skal være høje, for det vedrører menneskers helbred. Trods episoden i Irland vil jeg gerne forsikre om, at landmænd og producenter i Europa har de højeste standarder i verden. Vores fødevarer er karakteriseret ved et godt omdømme og anerkendt kvalitet. Europas fødevarer er sikre.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Lad mig starte med at takke vores ordfører, hr. Graefe zu Baringdorf, mange gange. Ikke kun i denne betænkning, men gennem mange år har han altid fulgt en klar linje, som tilsigter at opnå det, vi har opnået i dag, nemlig at skabe klarhed for landmænd og udstikke klare krav for markedsføring og anvendelse af foder.

I dag diskuterer vi andet trin, og især dét er blevet tydeligt gang på gang. I går aftes diskuterede vi første trin, produktion. Det vil jeg gerne vende tilbage til. Typen af produktion og typen af kontrol med produktionen er de vigtigste forudsætninger for denne betænkning, for at sikre, at vi i sidste ende har sundt, sikkert foder, hvormed vi kan producere sunde, sikre fødevarer.

Jeg vil også gerne gentage min faste holdning om, at virksomheder, der også forarbejder fødevarer for at producere foder, skal underkastes skrappe tilsyn, og at HACCP-konceptet bør være et grundlæggende krav for at kunne opnå godkendelse – måske for godkendelse i hele Europa – eftersom det også har været et problem under forhandlingen både i går og i dag. Vi har brug for samme kontrolforanstaltninger for samme risici i hele EU. Selv om vi aldrig vil kunne udelukke misbrug, udgør denne betænkning og forhandlingen i går et godt grundlag for sikkerhed uden at gå for vidt. Det er naturligvis endnu en pointe i dagens betænkning, at vi har lært noget af begivenhederne efter BSE-krisen, og at vi nu ved, at ganske mange ting kan – og skal – gøres anderledes.

Jeg vil gerne gentage min tak til ordføreren, som har udarbejdet en god betænkning i dag på baggrund af alle forhandlingerne. Jeg håber, han får fuld opbakning fra Parlamentet.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg gratulerer vores kollega med hans fremragende betænkning, som vi skal stemme om i dag. Den er vigtig, fordi Europas foderbranche er en af de vigtigste brancher inden for landbruget, både hvad angår produktion, eftersom den står for halvdelen af landbrugsproduktionen i EU – 120 mio. tons – og omsætning – omkring 50 mia. EUR. Der er faktisk 5 mio. landmænd og 60 mio. husstande med kæledyr i EU.

EU har tidligere gennemlevet flere sundhedskriser, hvilket betyder, at vi i dag er nødt til at udvise større årvågenhed i forhold til gennemskuelighed for at leve op til ikke kun landmændenes forventninger, men også forbrugernes. Bestemmelserne i denne betænkning har den fordel, at de pålægger brancherne minimale udgifter, men er til stor fordel for forbrugerne, som er mere og mere opmærksomme på kvaliteten af de varer, de køber. Hvis denne betænkning bliver vedtaget, vil det begrænse risiciene ved at garantere varer af højere kvalitet, bedre kontrol, bedre sporbarhed og bedre information til landmænd og dermed i sidste ende til forbrugerne.

Med den voksende internationale samhandel er det i dag afgørende vigtigt at styrke alle forebyggende systemer for at sikre, at de fødevarerkrise, vi har oplevet førhen, ikke gentager sig.

Denne betænkning formår at forlige retten til information og samtidig præcist at definere de næringsmæssige bestanddele, der skal fremgå af mærkningen, med beskyttelse af immaterialrettigheder, som er så vigtig for at bevare vores erhvervslivs konkurrenceevne.

Jeg mener, at producenter faktisk burde være forpligtet til straks at oplyse om brugen af nye råmaterialer, der blandes i foder, for at sikre gennemskuelighed og lette de kompetente myndigheders inspektioner. Jeg betragter etableringen af en hasteprocedure, der gør det muligt at tilføje nye farlige stoffer på listen over forbudte stoffer, som altafgørende.

Landmændenes mulighed for at stille spørgsmål til de kompetente nationale myndigheder eller til Kommissionen i tilfælde af tvivl om en urimelig påstand gør det ligeledes lettere at kontrollere systemet og beskytte forbrugere samtidig med, at vi bevarer fair handel.

Derfor støtter jeg denne fremragende betænkning fuldt ud, for al erfaring viser, at en forordning om mærkning af foder, der prioriterer kvalitet, gennemskuelighed, sporbarhed og kontrol, er den bedste måde at forhindre flere sundhedskriser i Europa på.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for betænkningen, som er meget teknisk og besvarer Domstolens spørgsmål om at beskytte landmænds rettigheder og rettighederne hos dem, der producerer det foder, de køber.

Jeg støtter den tanke, at immaterialrettigheder er værd at beskytte. Det duer ikke, at opskrifter kopieres af erhvervsdrivende, der hopper ind og ud af branchen, så på den måde er betænkningen vellykket.

Problemet med lyssky erhvervsdrivende har været oppe under forhandlingen her til formiddag. Sandheden er, at vi kun kan holde styr på branchen, hvis vi kan kontrollere dem, der ikke overholder reglerne. Det kan kun ske ved regelmæssig overvågning, inspektion og kontrol hele vejen igennem. Det diskuterede vi meget indgående i går aftes her i Parlamentet, og det glædede mig at høre, at der vil ske forbedringer.

Til sidst et større spørgsmål om ustabiliteten i råvarepriserne. Landbrugskommissæren slutter sig til os. Det er en vigtig sag for foderbranchen og landmænd, og det er en sag, vi er nødt til at gøre noget ved.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Lad mig starte med at hilse betænkningen velkommen og gratulere ordføreren, som fortjener ros for sin betænkning og sit hårde arbejde.

Vi har bestemt brug for gennemskuelighed, og vi er nødt til at vide, hvad foderblandinger består af – det er der slet ingen tvivl om. Jeg har ikke noget problem med, at et firma holder sine immaterialrettigheder fortrolige. Men begivenheder for nylig i Republikken Irland omkring dioxinproblemet demonstrerer meget tydeligt for os alle, at der er brug for kontrol. Selv om landmænd lever op til de højeste standarder inden for dyreavl og gør alting rigtigt, kan det hele, som vi har set, gå tabt, når begivenheder langt uden for deres kontrol ødelægger alt deres gode og hårde arbejde.

Det er en god dag for Parlamentet, og det viser, hvad vi kan opnå gennem samarbejde. Måske viser det også, hvad vi faktisk kan opnå på landbrugsområdet med henblik på en bedre fremtid for landmænd i hele EU.

Det glæder mig, at kommissær Fischer Boel er til stede sammen med kommissær Vassiliou her til formiddag, for det er meget vigtigt, at vi noterer os den alvorlige fare for, at landmænd i Nordirland – otte landmænd på nuværende tidspunkt – mister alt, fordi det lokale parlament ikke har været forberedt på at støtte dem.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at takke vores ordfører, hr. Graefe zu Baringdorf, som det er lykkedes at udarbejde et virkeligt brugbart kompromis ved førstebehandlingen. Det har også vist sig at være muligt at forlige forbrugerbeskyttelse og fødevarer sikkerhed med den nødvendige beskyttelse af immaterialrettigheder.

Landmænd skal kunne stole på, at det foder, de bruger, indeholder det, der står på etiketten. Sorte får i foderbranchen har forårsaget store økonomiske tab for landbruget og mange andre. Endnu en gang tak, hr. Graefe zu Baringdorf.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne fremføre to hurtige pointer.

For det første, ja, forbrugere og landmænd er afhængige af klar og gennemskuelig mærkning, og jeg støtter ordførerens ændringsforslag, der vil tillade producenterne at nægte at afgive oplysninger, hvis de kan bevise, at det kunne krænke deres immaterialrettigheder i forhold til en ingrediens, der udgør mindre end to procent af foderet. Vi har akut behov for flere investeringer i forskning, især inden for foder til drøvtyggere, for at nedbringe udledningerne af metan og dinitrogenoxid.

For det andet, er det ikke på høje tid med referencegrundlag for tiltag i forhold til utilsigtet forekomst af meget små mængder gmo i foder i stedet for den nuværende nultolerance, der medfører et urimeligt og uforholdsmæssigt stort spild af foder og korn og urimeligt og uforholdsmæssigt hårde sanktioner? Jeg taler naturligvis om tilstedeværelse af gm'er, der tidligere er godkendt af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) og derfor pr. definition er fuldt ud risikovurderet, eller måske en gmo, der er godkendt i en anden jurisdiktion.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissærer! Jeg har intet at tilføje om indholdet, for det er der sagt nok om. Jeg vil gerne takke ordføreren, som har udvist stor udholdenhed under trepartsforhandlingerne.

Denne betænkning har været et langt, sejt træk. Som vi ved, har EF-Domstolen afsagt en dom, som blev fulgt af en god, fair diskussion. Vi havde lejlighed til at diskutere sagen udførligt, og som ordfører har hr. Graefe zu Baringdorf vist, at der kan opnås en tilfredsstillende løsning på kort tid, selv i forbindelse med enighed ved førstebehandling. Jeg har krydset klinger med ham mere end et par gange siden 1994, men vi har altid haft et fair samarbejde, og jeg vil gerne takke ham endnu en gang for hans arbejde.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg løb tør for taletid, så jeg har faktisk nogle nye ting at sige. Hvis vi nu vedtager ny europæisk lovgivning om foder her i Parlamentet, formentlig med stort flertal, og Rådet accepterer lovgivningen, vil vi have opnået en ny, høj kvalitetsstandard i Europa.

Jeg vil gerne bede de to tilstedeværende kommissærer om at insistere på disse europæiske standarder i forbindelse med import af foder og også fødevarer i fremtiden. Europa vil kun kunne hamle op med den globale konkurrence, hvis de samme standarder indføres for import. Derfor skal Kommissionen også presse på for, at vores europæiske standarder bliver en del af WTO-forhandlingerne og bliver en global standard – så behøver vi ikke frygte den globale konkurrence.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle for deres bemærkninger, og nu vil jeg besvare nogle af dem. For det første, hvad angår sikkerhed, så er fodersikkerheden garanteret af negativlisten over fodermidler, der ikke må anvendes i foder. Forslaget indeholder listen over forbudte fodermidler. Kommissionen vil udvide negativlisten, hver gang den er overbevist om, at det er nødvendigt.

På den anden side vil jeg gerne minde Dem om, at der findes en lang liste over maksimumniveauer for forurenende stoffer såsom farlige mikrotoksiner, tungmetaller og dioxiner, som har været i kraft siden 2002 i henhold til direktivet om uønskede stoffer.

Jeg er enig med alle dem, der sagde, som jeg har bekræftet, at europæisk mad er sikker. Men som jeg også antydede i går aftes under vores drøftelser, er love og bestemmelser kun så gode, som vi gør dem, og derfor skal vi forblive årvågne og sørge for, at medlemsstaterne, forhandlere af foder og ikke mindst Kommissionen sikrer, at alle overholder deres forpligtelser i forhold til at sikre, at lovene faktisk bliver håndhævet, og at de er gode love.

Den seneste irske kødepisode understreger behovet for streng håndhævelse og kontrol med lovkravene, og mine tjenestegrene vil fortsætte med at undersøge, hvordan disse områder kan forbedres. Jeg er overbevist om, at når først de nye regler træder i kraft, vil reguleringen af markedet for foder blive betydeligt forbedret, hvilket er i både foderproducenternes og brugernes interesse.

Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne endnu en gang takke ordføreren for hans fremragende bidrag og alle medlemmerne af Parlamentet for deres konstruktive og positive rolle i arbejdet for at nå til enighed om dette vigtige initiativ.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *ordfører*. – (DE) Hr. formand, fru kommissærer! Jeg vil gerne takke for de mange pæne ord, der er blevet sagt i dag. Jeg mener, det er en god betænkning.

Denne betænkning kan naturligvis ikke forhindre kriminalitet, men den intensivering af kontrollerne, den foreskriver, kan måske virke afskrækkende. Kriminalitet fokuserer altid på de steder, hvor der er en mulighed, hvor der er et smuthul, og nu er det lykkedes os at lukke nogle af dem. Jeg håber – som hr. Nicholson sagde – at både foderbranchen og landmændene vil forstå, at der er noget, der er værd at forsvare her, at der er ved at opstå en fælles front mod forsøgene på at slippe af med giftige stoffer via foder. Jeg er ret sikker på, at det også vil sætte en bremse på kriminaliteten.

Jeg vil gerne gøre det klart endnu en gang, at vi ikke skaber en særlig linje for immaterialrettigheder her, men at vi henviser til den eksisterende lovgivning, som også gælder på dette område. Vi ønskede at forhindre, at oplysningspligten kunne gemme sig bag immaterialrettighederne. Det er derfor, det er en god ordening.

Lad mig runde af med en tak til skyggeordførerne. Også her har der naturligvis været diskussioner – vi har trods alt forskellige holdninger her i Parlamentet – men jeg mener, at det, vi i sidste ende er nået frem til, nu støttes af alle. Jeg vil også gerne takke vores udvalgs administrative hold – i dette tilfælde hr. Emmes – som har gjort et fantastisk stykke grundlæggende arbejde. Selv om vi medlemmer af Parlamentet altid spiller den førende rolle på det politiske område, er vi på det administrative område nødt til at kunne regne med dette grundlæggende arbejde. Det var også særdeles vellykket.

Jeg vil gerne tilføje, at når vi har fælles beslutningstagning, er parlamentarisme sjovt. Man har altid sagt, at fælles beslutningstagning på det landbrugspolitiske område ville gøre alting meget mere indviklet og tidskrævende. Det er ikke sandt, for vi har set, at når forudsætninger som godt arbejde, en god forståelse af sagen, godt grundlæggende arbejde og gode politiske modstandere er opfyldt, kan tingene falde i hak ganske hurtigt. Jeg synes, at det beviser, at Parlamentets ekspertise kan være med til at sætte skub på god lovgivning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

4. Oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0004/2009) af Dumitriu for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *ordfører*. – (RO) Hr. formand! Det glæder mig, at vi har denne lejlighed til at tage en drøftelse i plenum af en sag, som ikke kun er vigtig for Fællesskabets landbrugssektor, men også for konkurrenceevnen i hele den europæiske økonomi.

I en tid, hvor vores landes økonomier lider under den globale krise, og hvor det er afgørende at styrke efterspørgslen efter landbrugsprodukter, giver ændringen af forordning nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande os bedre muligheder for at støtte landbrugsproducenter og følgelig EU's økonomi.

Rådets forordning nr. 3/2008, som samler forordningerne 2702/1999 og 2826/2000 i én tekst, har imødekommet Kommissionens nye politiske tilgang til forenkling af lovgivningen samtidig med, at den også har opfyldt målet om at lette de administrative procedurer i EU's institutioner. Med udgangspunkt i denne forordning kan Fællesskabet træffe foranstaltninger om oplysningskampagner for en række landbrugsprodukter på det indre marked og på tredjelandes markeder og samtidig bevare foranstaltningernes specifikke natur i henhold til det marked, hvorpå de gennemføres.

Denne politik udgør en reaktion på et reelt behov hos medlemsstaterne for at promovere deres landbrugsprodukters image, især fordelene i form af kvalitet, næringsværdi og standarder for fødevarerikkerhed, både blandt europæiske forbrugere og forbrugere i andre lande. Den hjælper også med at åbne nye afsætningsmarkeder og har en multiplikatoreffekt for nationale initiativer og initiativer i den private sektor.

De ændringsforslag, som Kommissionen har iværksat, tilsigter at tillade interesserede medlemsstater at udarbejde et relevant program i de tilfælde, hvor de organisationer, der er involveret i at udarbejde forslag,

ikke ønsker at fremlægge programmer, der skal gennemføres i tredjelande. Som følge heraf vil medlemsstaterne have lejlighed til at udvide anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der skal indgå i programmerne, samt søge internationale organisationers hjælp med at gennemføre foranstaltningerne. Det udkast til betænkning, som vi drøfter, foreslår visse tilføjelser til og tilpasninger af Kommissionens forslag, hvilket er nødvendigt for at tydeliggøre og supplere forordningens logik.

For det første foreslår vi indførelse af samråd med brancheforeninger og erhvervsorganisationer, der er aktive i målsektorerne i medlemsstater, der er involveret i processen med at udarbejde oplysningsprogrammer for landbrugsprodukter, både på det indre marked og i tredjelande. Set i lyset af disse foreningers og organisationers ekspertise og den vigtige rolle, de spiller for at garantere og kontrollere kvaliteten, er det af allerstørste vigtighed, at de høres. Samtidig støtter vi, at disse programmer bliver udarbejdet med udgangspunkt i en vurdering af behovet for dem og deres aktualitet, hvilket giver os en forsikring om, at midlerne bruges effektivt på programmer, der lever op til målene om at hjælpe med at fremme salget af Fællesskabets produkter.

Vi foreslår også en udvidelse af de områder, hvor internationale organisationer kan få overdraget gennemførelsen af oplysningsprogrammer for tredjelande. Reklame- og salgsmæssige er også relevante for vinbranchen, både på EU's indre marked og i tredjelande. Som det er tilfældet med olivenolie- og spiseolivenbranchen, findes der internationale organer i vinbranchen, f.eks. Den Internationale Vinorganisation, som kan sikre gennemførelsen i tredjelande af programmer foreslået af medlemsstater, hvorved der formidles oplysninger om egenskaber og fordele ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse og vine med beskyttet geografisk betegnelse.

Et andet ændringsforslag, som vi fremlægger for Dem, tilsigter at forøge EU's andel af samfinansieringen fra 60 % til 70 % på et tidspunkt, hvor det bliver stadig vanskeligere for små producenter at opnå finansiering på grund af finanskrisen. Uden økonomisk støtte risikerer de at gå konkurs, fordi de ikke har styrken til at fremme salget af deres produkter og står over for et fald i efterspørgslen på markedet.

Det ultimative mål med disse forslag er at skabe større efterspørgsel for at fremme produktionen og støtte EU's økonomi generelt. Hvis vi opnår dette mål, vil det hjælpe os med at overvinde den nuværende vanskelige situation. Kvaliteten af EU's landbrugsprodukter og fødevarer er en fordel, som vi er nødt til at udnytte for at sikre den europæiske økonomis konkurrenceevne og højere indtægter for producenterne.

Jeg håber, at de anbefalinger, vi vil vedtage, bliver gennemført så hurtigt som muligt af Kommissionen og medlemsstaterne, for vi har ikke råd til at spille tiden i den nuværende situation, hvor Europas borgere rammes af følgerne af en ekstremt dyb økonomisk recession. De foreslåede foranstaltninger vil naturligvis ikke løse alle problemerne i forbindelse med markedsføring af og salgsmæssige for Fællesskabets landbrugsprodukter og fødevarer.

Forenkling af bureaukratiet i forbindelse med registrering af traditionelle produkter, indførelse af en Made in the EU-mærkat og en løsning på problemet med produkter af lavere kvalitet og med lavere sikkerhedsstandarder, der importeres fra tredjelande, er blot nogle af de områder, som vi er nødt til at tage med i vores overvejelser for at forøge markedsandelen for Fællesskabets produkter. Jeg ser frem til Deres bemærkninger og spørgsmål.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren, hr. Dumitriu, og medlemmerne af Landbrugsudvalget for en fremragende betænkning om Kommissionens forslag om oplysningskampagner og salgsmæssige for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande.

Jeg vil gerne understrege vigtigheden af de sager, betænkningen omhandler. Jeg tror, vi alle er enige om, at salgsmæssige foranstaltninger for europæiske landbrugsprodukter har enorm vigtighed, både internt og eksternt. Jeg er overbevist om, at samhandlen med landbrugsprodukter vil fortsætte med at vokse i fremtiden – selv hvis vi er nødt til at indrømme, at vi må igennem et tilbageslag lige nu på grund af den økonomiske krise. Men der vil blive enorme muligheder for vores europæiske produkter på tredjelandsmarkeder, og vores salgskampagne skulle gerne hjælpe europæiske producenter med at udforske disse nye markeder.

Før jeg kommer ind på betænkningens indhold, vil jeg gerne sætte den i perspektiv. I 2008 vedtog Kommissionen 42 programmer om det indre marked og om tredjelande, der repræsenterer et budget på 128 mio. EUR over tre år. I henhold til reglerne skulle halvdelen af beløbet finansieres af Fællesskabet.

Hensigten med Kommissionens forslag er at gøre det muligt for medlemsstater at iværksætte programmer, der er samfinansieret af EU i tredjelande – som beskrevet af ordføreren – fordi denne mulighed i dag kun findes for det indre marked. Det bør også være muligt for internationale organisationer at gennemføre programmerne.

De tre vigtigste ændringsforslag fra ordføreren og hans kolleger lyder som følger: For det første at gøre det obligatorisk for medlemsstater at høre brancheforeninger om de foreslåede programmer, for det andet at specificere, at muligheden for gennemførelse gennem internationale organisationer ikke kun er forbeholdt Det Internationale Olivenolieråd, men er en almen mulighed, f.eks. – som nævnt her i dag – også i vinbranchen, og endelig at forøge graden af samfinansiering på budgettiden.

Hvad angår disse ændringsforslag vil jeg understrege, at medlemsstater faktisk allerede hører brancheforeninger for at sikre sig, at de har producenternes støtte. Jeg ville foretrække, at denne partnerskabstilgang fortsatte på frivillig basis.

Jeg nævnte kun Det Internationale Olivenolieråd som et eksempel på grund af de diskussioner, der har fundet sted for nylig om hele olivenoliebranchen. Det udelukker bestemt ikke andre internationale organisationer såsom Den Internationale Vinorganisation.

Hvad angår finansieringen af budgettet, er der naturligvis drøftelser i gang om Fællesskabets grad af samfinansiering, men vi diskuterede dette spørgsmål, da vi sammenlagde de to forordninger om oplysning og salgsmæssigt i 2008, så jeg synes ikke, vi skal genåbne den diskussion.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at da vi blev enige om vinreformen, anerkendte vi vigtigheden af salgsmæssigt for vores produkter på tredjelandsmarkeder. Med henblik på at bruge budgettet for vin på en smartere og mere intelligent måde foreslog vi derfor at øremærke 120 mio. EUR årligt til salgsmæssigt for vores vinprodukter på tredjelandsmarkeder som en særlig budgetpost. Men eftersom medlemsstater, især de nye medlemsstater, ikke ønskede at havne i en situation, hvor pengene var øremærket på en sådan måde, at gik de tabt, hvis de ikke blev brugt, lagde vi de 120 mio. EUR ind under de nationale rammebeløb, så medlemsstaterne selv kan bestemme. Det sender under alle omstændigheder et klart signal om, at Fællesskabet rent faktisk tager sagen alvorligt og anerkender vigtigheden af stærkt salgsmæssigt for europæiske produkter. Jeg ser frem til drøftelsen her i dag.

Petya Stavreva, for PPE-DE-Gruppen. – (BG) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne gratulere ordføreren, hr. Dumitriu, for hans objektive betænkning, der afspejler denne sektors reelle behov i Fællesskabet, hvad angår salgsmæssigt for europæiske producenter.

Betænkningen indeholder foranstaltninger, der vil hjælpe med at åbne nye markeder og gøre vores landmænds landbrugsproduktion profitabel. Denne politik opfylder de faktiske behov i medlemsstater, der ønsker at fremme salget af deres landbrugsproduktion, både blandt forbrugere i Fællesskabet og i tredjelande.

Den udgør en fortrinlig lejlighed for at lægge vægt på kvalitet, næringsværdi, produktionsmetoder og de producerede fødevarers sikkerhed. Jeg støtter ordførerens forslag om at give interesserede lande lejlighed til at foreslå oplysningsprogrammer for tredjelande, hvis sidstnævnte ikke har denne mulighed.

Dette ændringsforslag vil gøre det muligt for europæiske lande at udvide den praktiske rækkevidde for foranstaltningerne i disse programmer og søge hjælp med gennemførelsen fra internationale organisationer. Jeg mener, at den vigtige rolle, som foreninger og erhvervsorganisationer i de enkelte lande spiller, skal tages med i betragtning under udarbejdelsen af disse programmer, fordi de har et objektive syn på, hvad der foregår i de enkelte brancher.

Vi må lægge mærke til visse internationale organers vigtighed i forhold til at promovere de specifikke karakteristika og fordele ved fødevarer, der er typiske for særlige EU-regioner. Jeg støtter ordførerens forslag om at forøge procentdelen af Fællesskabets økonomiske deltagelse, så der kan ydes yderligere hjælp til de projekter, medlemsstaterne vælger. Jeg opfordrer Dem til at støtte hr. Dumitrius betænkning.

Bogdan Golik, for PSE-Gruppen. – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg gratulerer inderligt hr. Dumitriu med en god betænkning – en fortsættelse af de betænkninger, der er udarbejdet tidligere, hvori vi diskuterede salgsmæssigt og beløb afsat til salgsmæssigt for EU i tredjelande.

Oplysningskampagner og salgsmæssigt for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande spiller en enorm rolle for at skabe et positivt image for Made in Europe-mærket. Det har jeg understreget i lang tid, og jeg har i flere år arbejdet for at forenkle hele ordningen for oplysningskampagner og salgsmæssigt. I mine

indlæg har jeg gentagne gange understreget behovet for at promovere et Made in Europe-mærke på markeder i tredjelande. Det er særligt berettiget under de aktuelle formelle og juridiske betingelser.

I overensstemmelse med erklæringen fra den sjette WTO-Ministerkonference i Hongkong skal brugen af alle former for eksportsubsidier og discipliner for alle eksportforanstaltninger med tilsvarende effekt ophøre i 2013. I betragtning af, hvor kompliceret det er at organisere salgsfremmende kampagner i tredjelande, og de højere omkostninger ved sådanne tiltag på betydelige afstand, især i Asien og Amerika, tiltrak mekanismen for støtte til salgsfremmende aktiviteter ikke megen interesse fra brancheforeninger.

Kommissionens forslag gør det muligt at stimulere deres aktivitet. Salgsfremmende programmer gennemført af medlemsstater giver mulighed for samarbejde for organisationer, der ikke på egen hånd har kunnet drive og finansiere disse aktiviteter. Ikke desto mindre bør indsatsen for at forøge Fællesskabets procentdel af finansieringen af denne type projekter fortsættes. Jeg vil nævne et eksempel fra USA, hvor der bruges flere gange mere på salgsfremmende aktiviteter end alle de penge, der er afsat til vin og til salgsfremmende aktiviteter for andre produkter i hele EU.

Eftersom vi står over for liberalisering af strømmen af landbrugsprodukter, er et instrument, der støtter salgsmotivation for Fællesskabets produktion i tredjelande, muligvis det eneste tilgængelige værktøj, der overholder retningslinjerne i rammeaftalen for landbrug i Doharundens udviklingsdagsorden. Promovering af Made in Europe-mærket udgør en lejlighed for at bevare konkurrenceevnen og på længere sigt endda for at styrke europæiske landbrugsprodukters og fødevarers tiltrækningskraft og udvide markedet for dem.

Jeg vil gerne takke Kommissionen for disse foranstaltninger, som vi gentagne gange har talt om i Parlamentet, og som er blevet medtaget, og især for reduktionen i brancheforeningernes bidrag fra 20 % til 10 % og for at forøge de tilgængelige midler til salgsfremmende aktiviteter.

Seán Ó Neachtain, for UEN-Gruppen. – (GA) Hr. formand! Jeg hilser hr. Dumitrius betænkning varmt velkommen, og jeg vil gerne gratulere ham med hans arbejde.

Dette budget giver medlemsstater en glimrende lejlighed til at finde markeder både inden for og uden for Europa. Med min irske baggrund vil jeg gerne sige, at det er til stor hjælp for os i Irland at sælge vores sunde, friske fødevarer på verdensmarkedet, især i Asien.

Men ligesom mine kolleger vil jeg gerne sige, at jeg ser en større mulighed for at forenkle reglerne i forbindelse med dette budget, så det bliver nemmere at få adgang til midlerne til samhandel, end det er i øjeblikket, og budgettet skal naturligvis også forøges, som det er blevet nævnt. Det er meget vigtigt, ikke kun for medlemsstaterne, men for hele Europa.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Jeg er enig i, at reklame er vigtigt. Men reklame opstår ikke kun som følge af professionelle tiltag, men også af begivenheder i den region, hvorfra fødevarerne stammer.

Når verden forbinder os med BSE, når vi har gjort vores heraldiske dyr gale, eller når lande som nu tilbagekalder produkter på grund af problemet med dioxin – hvilket naturligvis også når verden rundt – og når der vises millioner af slagtede, syge kreaturer på tv-nyhederne i hele verden, er det også en form for reklame, nemlig negativ reklame.

Vi må være forsigtige med at undgå selvmodsigelser her. På den ene side er der vores snak om gode produkter, men på den anden er der de negative beretninger – men vi arbejder på det, som vi netop har set med forhandlingen og de ting, vi er nået frem til.

Hvis vi ønsker at reklamere udadtil – ja, det er rigtigt, at der er god grund til at gøre det, for vi har gode produkter – ønsker jeg ikke, at det skal være generel reklame, men reklame, der viser Europas mangfoldighed. Som De ved, har vi en situation i Tyskland, hvor forfatningsdomstolen har afsagt kendelse imod en form for obligatorisk reklame med obligatorisk afgift. Den påpegede, at reklame, der ikke skelner mellem forskellige kvaliteter, ikke forøger salget, og at det i stedet er vigtigt, at de enkelte producenter er i stand til at reklamere for deres specifikke produkter.

Desuden bliver det stadig vigtigere – ikke kun i Europa, men også uden for – at beskrive ikke kun kvaliteten af slutproduktet, men også kvaliteten af processen. Hvordan ser situationen ud for dyrebeskyttelse, for miljøet, for ingredienserne, for landbrugets struktur, for fair handel? Det er alt sammen kriterier, der ikke nødvendigvis påvirker kvaliteten af slutproduktet, men som bliver stadig vigtigere for forbrugerne. Derfor må vi også indarbejde det i vores reklamering og se, at Europas omdømme i verden bliver yderligere styrket.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vi er nødt til at huske, at det er vigtigt at forbedre forholdene for og støtten til oplysningskampagner og salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter, både i EU og i tredjelande, ved at udvide omfanget af Kommissionens forslag.

Derfor støtter vi ordførerens og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikters forslag, der tilsigter større intervention og en styrkelse af rollen for de brancheforeninger og erhvervsorganisationer, der er aktive i branchen, i lyset af deres ekspertise og den vigtige rolle, de også spiller for at sikre kvalitetskontrol, herunder foreninger og organisationer i medlemsstater, der udarbejder programmet, samt en procentvis forøgelse af Fællesskabets økonomiske deltagelse. Det er vigtigt, at støtten forøges, især for projekter udvalgt af medlemsstaterne.

Ligeledes mener vi, at salgs- og reklamefremstød i tredjelande bør kunne være til gavn for andre vigtige produkter ud over olivenolie og oliven, ikke mindst vine med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse. I denne forbindelse vil jeg også nævne landbrugsforeningernes vigtige rolle, ikke mindst andelsvinkældre og andre sammenslutninger af små og mellemstore landmænd, hvis eksistens er afgørende for at sikre strømmen af landbrugsprodukter fra landmænd, som ikke ville kunne overleve på egen hånd.

Lad mig endnu en gang opfordre til bedre støtte til disse landbrugsorganisationer, så de fuldt ud kan udfylde deres rolle i forhold til at bevare familiebrug og fremme salget af de landbrugsprodukter af høj kvalitet, de producerer, hvilket er afgørende for at sikre en sund diæt for vores landes befolkninger.

Derfor stemmer vi for betænkningen.

Witold Tomczak, for IND/DEM-Gruppen. – (PL) Hr. formand, fru kommissær! EU er en betydelig eksportør af mange landbrugsprodukter, men fremtiden for EU's landbrug vil blive afgjort af forbruget på det indre marked. Stimulering heraf kan være til gavn for landmænd, forbrugere og hele økonomier.

I mange medlemsstater er forbruget af fødevarer, der er vigtige for et godt helbred, ikke højt, og det er særdeles ønskværdigt at forøge det ved hjælp af god information og salgsmæssig fremstød. Men det er vigtigt, at EU's landmænd drager fordel af de omtalte programmer, især små og mellemstore landbrug, som udgør 95 % af alle landbrug.

Disse programmer skal fremme forbrugernes viden om at spise sundt og samtidig overlade valget til dem. Derfor er det umagen værd at organisere samråd med specialister inden for sund kost og at træne sælgere, der også skal rådgive forbrugere om sund kost. God præsentation af information om de helbredsmæssige fordele ved de produkter, der reklameres for, og om, hvordan fødevarerne produceres, er altafgørende. Oplysningerne på etiketterne på fødevarer er utilstrækkelig.

Dette program kan være i fare på grund af reklamer for fødevarer, der masseproduceres af store fødevarer virksomheder, som kan tilrettelægge effektive programmer, og som har de bedste specialister til rådighed. Men vil det så ikke kompromittere salgsmæssig fremstød for fødevarer af høj kvalitet?

Det er også meget vigtigt, at man kan læse sidste salgsdato på produkterne, for forbrugerbevidstheden om betydningen af alle de oplysninger, der står på produkternes etiketter, vokser.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at gratulere min kollega med alt hans hårde arbejde som ordfører i forbindelse med at forenkle EU's lovgivning for at reducere den administrative byrde, hvilket der i høj grad er behov for.

De foranstaltninger for oplysningskampagner, som EU har iværksat, er en reaktion på et reelt behov hos medlemsstaterne om at promovere deres landbrugsprodukters image, både blandt europæiske forbrugere og forbrugere i andre lande, især i forhold til kvalitet og næringsværdi, og deres fødevarer sikkerhed og sikre produktionsmetoder. Som ordfører for kvalitet sætter jeg stor pris på denne konkurrencemæssige fordel for vores europæiske produkter.

Denne lovændring vil gøre det muligt for interesserede medlemsstater at foreslå oplysningsprogrammer, herunder når der ikke er foreslået programmer for tredjelande. Som følge af denne ændring vil medlemsstaterne have lejlighed til at udvide anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der skal indgå i programmerne, og søge internationale organisationers hjælp med at gennemføre foranstaltningerne. Det er nødvendigt at forøge den procentvise andel af EU's økonomiske deltagelse for i højere grad at støtte de projekter, der vælges af medlemsstaterne, i en periode, hvor der foregår en generel opstramning af vilkårene, og hvor nationale organisationer og myndigheder forsøger at skaffe de midler, de skal bidrage til samfinansiering med.

Jeg støtter tanken om, at den organisation, der har fået til opgave at gennemføre det udvalgte program, skal være en international organisation, især i de tilfælde, hvor programmet sigter mod at fremme salget for olivenolie- og spiseolivenbranchen, for ikke at nævne branchen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse og vine med beskyttet geografisk betegnelse i tredjelande.

Samtidig må vi ikke glemme den vigtige rolle, som brancheforeninger og erhvervsorganisationer, der er aktive i målsektorerne i medlemsstater, har i forhold til at udarbejde oplysningsprogrammer for landbrugsprodukter. Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at takke ordføreren og ikke mindst kommissær Vassiliou, fordi hun har accepteret alle de forslag, vi har fremlagt i betænkningen.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Gennem de sidste par måneder, primært i denne valgperiode, har vi været vidner til en støt tilbagegang i direkte støtte til vores landmænd og i de regler, der plejede at beskytte vores industri mod billige importvarer fra uden for EU, for at frigøre de ressourcer, der er nødvendige for at opfylde dette årtusinds nye miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige udfordringer og leve op til internationale handelsaftaler.

Som medlem af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og vigtigst som repræsentant for et land, der har opnået global anerkendelse og respekt for kvaliteten af sine landbrugsprodukter – jeg tænker på olivenolie, vin og oste – må jeg billige ethvert tiltag, som Kommissionen måtte foreslå for at beskytte europæiske produkter af høj kvalitet og om muligt fremme markedsføringen af disse produkter, både på det indre marked og i udlandet.

Dette informationsprogram har faktisk særlig stor betydning, eftersom det skal gøre det klart for forbrugere fra Europa og andre steder, at vores landbrugsprodukter ikke konkurrerer med varer fra andre lande, der måske er billigere, men i stedet udgør et alternativ med fokus på kvalitet og på en produktionsmodel, der respekterer miljøet og standarder for social velfærd og dyrevelfærd, hvilket igen gavner menneskers sundhed på en naturlig måde.

Den lovgivning, som vi dagligt stemmer om her i Parlamentet, kan have store omkostninger, ikke mindst for vores producenter. Derfor må vi tilbyde dem al den hjælp, vi kan, så righoldigheden og kvaliteten af vores landbrugsprodukter ikke går tabt og ikke bliver udjævnet på et stadig mere ensartet globalt marked. Af denne grund støtter jeg ordførerens ændringsforslag, som tilsigter at forøge Kommissionens samfinansiering, at udvide udvalget af aktiviteter, der kan finansieres, og som det vigtigste at forøge deltagelsen i producenternes sammenslutninger, som er i den bedste position til at forsvare deres produkters kvalitative egenskaber over for stadig mere krævende forbrugere.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! I dag diskuterer vi en betænkning, der er ekstremt vigtig for Europas landbrug. Som ordføreren selv har fremhævet, giver kvaliteten og sikkerheden af Europas produkter dem en konkurrencemæssig fordel, som hidtil ikke er blevet udnyttet i tilstrækkelig omfang.

Foranstaltninger, der har til formål at fremme salget af disse produkter og oplyse om dem, deres kvalitet og de standarder for fødevarer sikkerhed, de skal leve op til, kan udløse en kædereaktion i form af voksende efterspørgsel, voksende produktion og indtjening for landmændene og jobskabelse, hvilket også implicit betyder økonomisk vækst. Disse foranstaltninger skal i lige høj grad rettes mod forbrugere på det indre marked og forbrugere i tredjelande.

Lad os ikke glemme den konkurrence, vi er udsat for på det indre marked fra producenter i andre lande, der udbyder produkter, som nogle gange er billigere, men hvor kvaliteten og sikkerhedsstandarder meget ofte er betydeligt lavere. Forbrugere skal kunne kende produkter fra Fællesskabet og vide, hvorfor de er sundere end andre. Sidst, men ikke mindst skal de vide, at ved at købe disse produkter støtter de europæiske landmænd og producenter af landbrugsfødevarer og dermed den europæiske økonomi.

Jeg sætter særlig stor pris på ordførerens initiativ om at anerkende den vigtige rolle, som brancheforeninger og erhvervsorganisationer spiller, fordi de i de fleste tilfælde besidder ekspertise, som landets institutioner ikke har. De kender også meget bedre til den faktiske situation på markedet og dets krav. Samtidig mener jeg, at forslaget om at forøge den procentvise samfinansiering er absolut nødvendig under den aktuelle kreditkrise. Jeg er helt overbevist om, at det vil forøge udnyttelsesgraden af disse midler.

Sluttelig vil jeg gerne gratulere ordføreren, hr. Dumitriu, for hans hårde arbejde og hans forslag, og det tror jeg, alle mine kolleger her i Parlamentet er enige med mig i.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren, hr. Dumitriu. Landbrugssektoren er vigtigt for medlemsstaternes økonomi, fordi den forsyner befolkningen med fødevarer

og leverer landbrugsprodukter til eksport for ikke at nævne et stort antal arbejdspladser. EU skal kunne forsyne sin befolkning med tilstrækkelige mængder fødevarer til overkommelige priser.

Det er tydeligt, at på et konkurrencepræget marked bliver oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande stadig vigtigere. Brancheforeninger eller erhvervsorganisationer skal høres i forbindelse med udarbejdelse af programmer, der skal fremme salget af landbrugsprodukter. Jeg tror, at denne forordning vil tilskynde europæiske landmænd til at promovere deres landbrugsprodukter.

Rumænien har et meget stort antal landbrugsfødevarer, som vi desværre ikke får reklameret for på de europæiske markeder, selv om mange af dem er miljøvenlige. Et salgsfremstød for disse produkter vil være til fordel både for europæiske forbrugere og rumænske landbrugsproducenter. Det er klart, at landbrugssektoren især i en økonomisk krise er en af de sektorer, der skal have særlig opmærksomhed og passende programmer og finansiering.

I en krise må medlemsstaterne udvise større opmærksomhed, når de prioriterer. Derfor mener jeg, at landbruget skal bevare sin støtte, fordi det er vigtigt for Europas økonomi.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne gratulere ordføreren med hans hårde arbejde på denne betænkning, som tager et meget vigtigt emne op. Der er et reelt behov hos medlemsstaterne for at promovere deres landbrugsprodukters image, både blandt forbrugere i Fællesskabet og i andre lande.

Jeg vil gerne fremhæve to forslag, der nævnes i betænkningen. Der opfordres til at forøge den procentvise andel af Fællesskabets økonomiske deltagelse for i højere grad at støtte de projekter, der vælges af medlemsstaterne, i en periode, hvor der foregår en generel opstramning af vilkårene, og hvor nationale organisationer og myndigheder forsøger at skaffe de midler, de skal bidrage med til samfinansiering.

Andet afsnit af ændringsforslaget tilsigter en økonomisk deltagelse på 70 % fra Fællesskabet i foranstaltninger til at promovere frugter og grøntsager specielt til skolebørn. Jeg betragter disse ændringsforslag som hensigtsmæssige, og jeg håber, at så mange medlemmer af Parlamentet som muligt vil støtte dette initiativ.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren for hans hårde arbejde og for hans bidrag til at udvide anvendelsesområdet for programmer, der har til formål at fremme salget af landbrugsprodukter og oplyse om dem på det indre marked og i tredjelande.

Et af de vigtigste ændringsforslag, der fremsættes i denne betænkning, er forøgelsen på 10 % i såvel den europæiske samfinansiering for programmer, der skal fremme salget af europæiske landbrugsprodukter, og i budgetbevillingerne til at fremme forbruget af mejeriprodukter, frugt og grøntsager i skoler.

På den ene side vil Europa drage fordel af en mere aktiv salgsfremmende indsats for et større antal landbrugsprodukter, og på den anden vil det være børn og elever, der får størst udbytte af Fællesskabets støtte.

Efter min mening er de foreslåede foranstaltninger yderst vigtige, fordi vi mere end nogensinde har brug for investeringer på områder, der oplever hastig udvikling og kan føre til økonomisk genopretning. Landbruget er et af disse områder, og EU kan i væsentlig grad bidrage til at fremme det.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De store fødevarerproducenter rundt om i verden bruger milliarder på at promovere sig – måske ved hjælp af fødevarer produceret i EU, men uden at fokusere på deres oprindelsessted, men på deres egne varemærker. Vi har berømte tv-kokke, der promoverer deres særlige form for fødevarerproduktion, og som har millionbudgetter og adgang til æteren. Her taler vi om et relativt lille beløb til at fremme salget af alle Europas fødevarer, både internt og i hele resten af verden. Det er meget at bede om! Det er en vældig god betænkning, som jeg støtter helhjertet, ligesom jeg bifalder kommissærens bemærkninger her i dag.

Jeg er især interesseret i tanken om, at vi er nødt til at iværksætte salgsfremstød uden for vores grænser, hvilket jeg er fuldstændig enig i, men vi er også nødt til at være realistiske om, hvordan vi skal konkurrere, og om vi er konkurrencedygtige på det globale marked. Det er måske noget, kommissæren vil nævne i sine svar. Vi skal vedkende os og anerkende spørgsmålet om vores standarder. Bliver det vedkendt og anerkendt i WTO?

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg støtter i høj grad salgsfremmende foranstaltninger for vores kvalitetsfødevarer. På det nuværende vanskelige marked gør man bedst i at søge tilflugt i kvalitetsprodukter, men der er stadig brug for skamrosende reklamer. 60 % samfinansiering ville være godt, hvis det er muligt, og jeg beklager, at kommissæren ikke var i stand til at være så imødekommende, som vi havde håbet, hun ville være desangående.

Hvad angår min egen region, opfordrer jeg inderligt regionsregeringen – som ikke er udstyret med særlig meget initiativ eller med midler i betragtning af, hvor meget den spilder på sin ledelsestunge forvaltning og unødvendige grænseoverskridende organer – til at gøre sig umage for at udnytte disse EU-midler og dermed give vores fremragende lokale landbrugsprodukter de bedste muligheder på markedet. Ud over hvad jeg håber, vil være 70 % støtte fra Europa til at promovere fødevarer og grøntsager til vores skoler, regner jeg med, at denne mulighed ikke vil gå til spilde på grund af sløseri i lokalregeringen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke Kommissionen for, at den for nylig har godkendt 50 procent finansiering af An Bord Bias forslag om oplysningskampagner for kød i Asien i de næste tre år, hvilket påskønnes meget.

Selv om jeg i høj grad støtter forslaget, vil jeg gerne fremføre to handelsmæssige forbehold. For det første vil nogle lande som f.eks. Irland måske undlade at udarbejde oplysningsprogrammer, hvis branchen ikke viser nogen interesse. For det andet, selv om den foreslåede forøgelse af finansieringen til 60 %, og til 70 % for salgsfremstød for frugt og grøntsager, ville blive hilst hjerteligt velkommen i den nuværende økonomiske situation, er incitamentet til at udvide generiske salgsfremstød realistisk set nok begrænset, eftersom såvel bidragsydere som ikke-bidragsydere vil drage fordel af programmerne.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min støtte til hr. Dumitrius betænkning om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked. Efter min mening er vi nødt til at forøge den procentvise andel af Fællesskabets økonomiske deltagelse med henblik på i højere grad at støtte de projekter, der vælges af medlemsstaterne.

Det er især vigtigt at forøge Fællesskabets økonomiske bidrag til 70 % af de faktiske omkostninger til det nye program til promovning af frugt og grøntsager til børn i EU's skoler. Denne foranstaltning vil udgøre et betydeligt bidrag til gennemførelsen af programmet til promovning af frugt og grøntsager i skoler, hvilket er en indsats, der er nødvendig af hensyn til vores børns sundhed.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren med en særdeles god betænkning.

Fru kommissær! Jeg støtter Deres udtalelser. Jeg mener, at fremtiden for Europas landbrugspolitik i høj grad ligger hos markedet. Vi er nødt til at gå ud og promovere vores kvalitetsprodukter. De nævnedes vinreformen – tidligere fjernede vi en masse vin af lav kvalitet fra markedet, foretog interventionsopkøb af det, hvorefter vi lavede biobrændstof ud af det, hvilket var den helt forkerte ting at gøre. Det, vi burde gøre, er at promovere kvalitetsfødevarer. Vi har et stort udvalg af vine, oste, kødsorter, olivenolie, frugt, grøntsager – alt muligt. Europa har masser af alle disse fødevarer, og fremover må vi gå ud og markedsføre dem.

Mens vi er ved at lægge sundhedstjekket bag os og bevæge os ind i den nye landbrugspolitik fra 2013, tror jeg, at vi er nødt til at sikre os, at vi bruger flere penge på at fremme salget af vores produkter og på at skabe en forbindelse til markedet, for det er der, fremtiden ligger.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige til kommissæren, at hun måske burde tage til Amerika og overbevise præsident Obama om, at roquefortost er fremragende, og at han måske kan nedsætte den toldafgift, som Præsident Bush indførte, inden han trådte tilbage.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Forbrugere i Europa og tredjelande får for lidt information om kvaliteten af og standarderne for europæiske fødevarer. Vi stiller ekstraordinære høje krav til europæiske producenter. Det bør forbrugerne være klar over, for det vil påvirke deres beslutninger, når de skal vælge passende produkter.

Jeg går ind for oplysning og salgsfremstød, selv om jeg oftere taler om oplysning som en mere objektiv form for budskab. Vi skal også have specifikke krav til og standarder for kvaliteten af oplysningerne og de salgsfremmende foranstaltninger. Sluttelig går jeg ind for EU og for nationale budgetter til støtte for oplysningskampagner og salgsfremmende programmer på fødevarerområdet. I krisetider er det vigtigt med salgsfremstød og oplysningskampagner, der modvirker den faldende efterspørgsel og det faldende forbrug, herunder forbruget af fødevarer.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Tak for alle indlæggene. Det er dejligt at opleve så stor entusiasme og interesse for dette vigtige emne. Jeg synes, at alle bemærkningerne her til en vis grad er meget på linje med Kommissionens holdning til forslaget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at besvare nogle af de spørgsmål og emner, der er blevet taget op. For det første i forhold til finansiering – det er der ganske mange af Dem, der har nævnt – en forøgelse af samfinansieringssatsen. Men jeg tror, vi skal være meget varsomme og forsigtige, når vi forsøger at overvåge fordelene ved Fællesskabets finansiering, for jeg frygter, at hvis vi forøger samfinansieringen, ender det bare med færre salgsfremmende foranstaltninger. Det ville være et dårligt resultat, og det er grunden til, at vi har bibeholdt vores forslag.

Kvalitet er blevet nævnt en hel del gange i dag, og jeg er enig med Dem. Jeg tror, vi har en gylden mulighed for at diskutere spørgsmålet om kvalitet, som også er knyttet til, hvordan vi fremmer salget af vores produkter i den tredje verden, hvordan vi forklarer forbrugerne, hvad de får, når de køber europæisk.

I oktober fremlagde vi en grøn bog om kvalitet, og vi har modtaget en masse bidrag. Der er over 1000 bidrag på hjemmesiden fra hele Europa. Vi er ved at bearbejde alle de forskellige idéer, og vi vil fremlægge en meddelelse til maj. Vi bør benytte lejligheden, når forhandlingen om meddelelsen finder sted her i Parlamentet, til at knytte en forbindelse – hvordan forbedrer vi mulighederne for at gøre den synlig og gøre den forståelig. Her bliver spørgsmålet om mærkning, som både er vanskeligt og vigtigt, draget ind i diskussionen, så jeg ser frem til at drøfte det med Dem til efteråret.

Sluttelig, hvad angår skolefrugtordningen, der er blevet nævnt her i dag – det er ikke en del af forslaget, men blot for at holde Dem opdateret – vi har indført en skolefrugtordning med en samfinansieringssats på 70 % for at forøge unge menneskers viden og benytte lejligheden til at understrege vigtigheden af gode spisevaner blandt skolebørn.

Lad mig endnu en gang takke ordføreren, hr. Dumitriu, for en særdeles god betænkning. Jeg synes, det afspejles ganske fint her i dag i den dynamiske diskussion, vi har haft.

Constantin Dumitriu, ordfører. – (RO) Hr. formand! Jeg undskylder, hvis jeg overskred mine to minutters taletid med et par sekunder. Tak for de yderst relevante bemærkninger og synspunkter, De har udtrykt om denne betænkning. Jeg er overbevist om, at vores tilbageværende kolleger her i Parlamentet vil finde de nye foreslåede forordninger hensigtsmæssige, og at vi vil stemme for dem.

Jeg vil gerne meddele mine kolleger, at jeg vil støtte deres forslag, især dem der tilsigter at fremme europæisk mangfoldighed og indføre europæisk kvalitetsmærkning og mere ensartet økonomisk støtte fra Fællesskabet. Jeg er blevet spurgt, hvorfor vin hører til sammen med olivenolie blandt de internationale organisationer, der kan gennemføre salgsfremmende projekter? Jeg vil gerne svare med et spørgsmål: Hvorfor olivenolie? Mit svar er positivt i begge tilfælde: De er eksportprodukter med stor succes fra EU's medlemsstater. De har effektive, erfarne internationale organisationer, som allerede har bevist deres evne til at administrere udviklede programmer. Faktisk udelukker betænkningens bestemmelser ikke andre områder. Hvad angår det andet spørgsmål om samfinansieringssatsen på 70 %, var den oprindelige sats 60 %, og jeg følte, at i den nuværende økonomiske situation var det nødvendigt at forøge den.

Som den hidtidige erfaring med udnyttelsen af europæiske midler har vist, er et af de største problemer fortsat, hvordan der kan skaffes samfinansiering, især på et tidspunkt, hvor vi også står over for en kreditkrise. Derfor skal satsen hæves, ellers risikerer vi, at midlerne ikke bliver brugt. Fru Fischer Boel! Jeg vil gerne takke Dem for den vigtighed, De har tillagt denne betænkning og især for de holdninger, De har givet udtryk for. Selv om det er en høringsbetænkning, håber og ønsker jeg, at disse ændringsforslag bliver taget med i Kommissionens næste forslag.

Så for afslutningsvis at opsummere er der to grunde til, at denne betænkning er nødvendig. Medlemsstaterne vil få lejlighed til at udvide anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der skal indgå i programmerne, og søge internationale organisationers hjælp med at gennemføre foranstaltningerne. Den tildeler brancheforeninger og erhvervsorganisationer en større rolle i processen med at udarbejde og gennemføre produktoplysnings- og salgsfremmende programmer. Sidst, men ikke mindst er det en del af logikken ved forslagene om at vedtage europæisk lovgivning for at gøre det nemmere at bruge europæiske midler ved at forøge samfinansieringssatsen i en periode, hvor det er ekstremt vanskeligt at få adgang til kredit. Som en yderligere anbefaling vil jeg også gerne nævne, at betænkningen blev enstemmigt vedtaget af medlemmerne af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke mine kolleger i udvalget for deres støtte. Jeg vil gerne personligt takke Neil Parish for hans støtte og sidst, men ikke mindst Lutz Goepel for den tillid, han viste mig, da han bad mig udarbejde denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

5.1. Oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte for landbrugsprodukter (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (afstemning)

5.2. Modtagelsesvilkår for asylansøgere og flygtninge (A6-0024/2009, Martine Roure) (afstemning)

Før afstemningen:

Martine Roure, ordfører. – (FR) Hr. formand! Vi har ikke kunnet afholde en drøftelse i plenum om denne meget vigtige betænkning, og derfor føler vi, at det er nødvendigt på udvalgets vegne at tage ordet i dag.

Vi har alle arbejdet sammen, og jeg roser skyggeordførernes enestående arbejde. Vi har besøgt ikke mindre end 26 interneringscentre i 10 af EU's medlemsstater, og vi har gjort adskillige vigtige observationer. Visse centre var åbenlyst nedslidte og præget af en åbenlys mangel på hygiejne, og vi fordømte den manglende respekt for menneskelig værdighed. Vi konstaterede, at der ikke altid var adgang til sundhedspleje, og at børnenes ret til undervisning ikke altid blev overholdt.

Vi opfordrer til respekt for tydelige, retfærdige, effektive og forholdsmæssige asylprocedurer, og vi opfordrer til gennemførelse af et permanent system for besøg på og inspektioner af interneringscentre. Vi må vise, hvordan virkeligheden ser ud, og kæmpe for retten til at inspicere disse centre – noget, som denne form for besøg muliggør – og vi må gøre det for at få grebet ind, så vi kan få ændret på tingene.

Pressen har spurgt mig, hvorfor vi ikke har nævnt lande i denne sammenfattende betænkning. Jeg svarede, at det var mit valg, at det var vores valg, eftersom vi har et fælles ansvar for, hvad der foregår i Europas interneringscentre, og formålet med betænkningen er ikke at give medlemsstaterne karakter.

Vi vil fortsætte med at opfordre til europæisk solidaritet på asylområdet. Vi kan ikke overlade medlemsstaterne ved Europas grænser til sig selv i forhold til at håndtere store migrationsstrømme. Jeg gentager, at vi har et fælles ansvar.

(Bifald)

Formanden. – Tak skal De have, fru Roure. Jeg kan se, at selv topjuristerne her i plenum, eller dem, der opfatter sig selv som sådan, ikke er klar over, at ordføreren har ret til et tominutters indlæg, når en betænkning ikke har været til forhandling i plenum. Det har fru Roure derfor ret til, og den ret har hun udnyttet, og det bør alle acceptere, for det fremgår af forretningsordenen.

(Bifald)

5.3. Europæiske SMV'ers rolle i international handel (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (afstemning)

- Før afstemningen:

Cristiana Muscardini, *ordfører*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg undskylder og takker for Deres tålmodighed.

Som vi ved, har Parlamentet i mange år ønsket at udtrykke sine holdninger til små og mellemstore virksomheder, som repræsenterer 99 % af alle europæiske selskaber og 75 mio. arbejdspladser, men kun 3 % af disse SMV'er er aktive på det udenlandske, ydre marked, og kun 8 % er aktive på det indre marked.

Derfor opfordrer vi Rådet og Kommissionen til at tage disse kendsgerninger i betragtning i forbindelse med multilaterale og bilaterale forhandlinger, adgang til ydre markeder, kampen mod forfalskning, brugen af handelsbeskyttende instrumenter og licitationer. Samhandel er nøglen til større velstand.

Jeg vil gerne takke mine kolleger i Udvalget om International Handel og frem for alt skyggeordførerne fra de to største grupper, fru Saïfi og fru Locatelli, og hjerteligt takke sekretariatet og især dr. Bendini. Jeg tror, at efter vores store arbejde overdrager vi i dag fælles tanker og forslag til Kommissionen om et emne, der ligger fru Ashton meget på sinde, hvilket vi kunne høre i hendes indledende bemærkninger som kommissær, og som må tackles med det samme, hvis vi ønsker at løse, i hvert fald delvist, den alvorlige økonomiske krise og finanskrisen, der hjem søger vores arbejdstagere og borgere.

5.4. International handel og internettet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (afstemning)

5.5. Markedsføring og anvendelse af foder (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (afstemning)

5.6. Økonomiske partnerskabsaftaler (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (afstemning)

5.7. Kosovo (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 2.

Johannes Lebech (ALDE). – (EN) Hr. formand!

Vi mener ikke, at det ville være fair kun at nævne én af parterne, så vi vil gerne fjerne henvisningen til Kosovos myndigheder. Ændringsforslaget lyder derfor: "understreger betydningen af et fuldt udfoldet regionalt økonomisk samarbejde og om forpligtelsen til at overholde og fuldt ud gennemføre bestemmelserne i CEFTA-aftalen".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.8. Handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 1.

Corien Wortmann-Kool, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne flytte et mundtligt ændringsforslag i form af en tilføjelse til punkt 64a. Tilføjelsen lyder som følger: "hvor der ikke kræves status som stat, f.eks. i ILO".

Sidste del af punkt 64a vil altså lyde som følger: "støtter Taiwans deltagelse som observatør i de relevante internationale organisationer, hvor der ikke kræves status som stat, f.eks. i ILO;"

Jeg opfordrer mine kolleger til ikke at modsætte sig dette mundtlige ændringsforslag, fordi det er vigtigt for socialdemokraterne at støtte denne forordning, og bred støtte er meget vigtigt for at sende et stærkt signal til Kommissionen og til Kina.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

FORSÆDE: Mario MAURO*Næstformand***6. Stemmemforklaringer****Mundtlige stemmemforklaringer****Betænkning: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Det glædede mig meget at støtte en betænkning, som vil føre til administrativ og juridisk forenkling, som vil forøge forbrugerbevidstheden om kvaliteten og næringsværdien af fødevarer både i Europa og i tredjelande, og som også vil skabe afklaring blandt forbrugere om brugen af sikre produktionsmetoder. Jeg var ikke enig i prioriteringen af olivenolie- eller olivensektoren, og jeg regner med, at Kommissionen også vil tage vinsektoren med i de specifikke programmer for at styrke den offentlige bevidsthed om de vine af høj kvalitet, der produceres i EU's forskellige regioner.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand!

Jeg vil blot sige, at jeg støttede betænkningen. Det var interessant at høre under forhandlingen, at Kommissionen bekræftede 70 % samfinansiering for skolefrugtordningen, hvilket vil have enorm betydning for udnyttelsen af ordningen, og det hilser jeg varmt velkommen.

Betænkning: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Endnu en gang tak for ordet. Jeg støttede denne betænkning, fordi det giver fin mening, at vi får en forordning, der beskytter landmænds interesser og interesserne for dem, der producerer deres foder. Jeg synes, at det nu er nødvendigt at kommunikere til interessenterne, hvad det betyder for dem, enten som erhvervsdrivende inden for foderbranchen eller som brugere af foder, for det vil ikke være nok, at vi har denne forordning på plads, før der er god kommunikation mellem alle interessenter.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg støttede denne betænkning om markedsføring og anvendelse af foder, fordi den repræsenterer såvel landmænds og producenters interesser som husdyrs sundhedssikkerhed og dermed også sundhedssikkerheden for dem, der senere spiser kødet, altså mennesker.

Tydelige definitioner af ingredienserne i foder og fællesskabsregisteret over fodertilsætningsstoffer vil gøre det nemmere for landmænd at træffe ansvarlige beslutninger om den rigtige type foder. Det er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil dog tillade mig at påpege, at beskyttelse af producenteres forretningshemmeligheder ikke kan retfærdiggøre mangel på væsentlige oplysninger og ikke må føre til situationer som kogalskabsepidemien eller dioxiner i foder.

Betænkning: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg var i Uganda i november 2007 for at mødes med lokale iværksættere og lokale ngo'er. Da vi var på vej ud af Kampala ad en støvet vej, gjorde chaufføren mig opmærksom på nogle boder, der solgte forudbetalte telefonkort. Han vendte sig mod mig og sagde: "De der telefonselskaber, de der private selskaber, de har gjort mere for at bringe folk ud af fattigdom her i landet end nogen af jeres hvide, vestlige ngo'er." I situationen syntes jeg, det var lidt urimeligt, men det understreger den følelse, som rigtig mange iværksættere har over for EU's udviklingspolitikker.

Faktisk har iværksættere i mange fattige lande fortalt mig, at de mener, at vores hjælpeprogrammer og vores ngo'er faktisk har en interesse i at holde dem fast i fattigdom. Jeg synes stadig, det er lidt urimeligt, men det understreger, at vi er nødt til at vise, at vi støtter iværksættere i udviklingslande, og en af de bedste måder at gøre det på er ved virkelig at opfordre til åbne markeder i hele verden.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig at kunne vise min støtte til hr. Schröders fremragende betænkning om dette emne. Økonomiske partnerskabsaftaler er yderst centrale som udviklingsinstrument. Det er handel, ikke støtte, der skal løfte fattige lande ud af fattigdom.

Vi befinder os nu i en global økonomisk situation med den globale recession, hvor vi kan høre de første spæde optræk til protektionisme fra industrilandene, især USA, men ikke fra EU, håber jeg. Hvis vi skaber et protektionistisk klima, vil hele spørgsmålet om handel i stedet for støtte i kampen mod fattigdom ryge

ud af kurs og blive smidt ud af vinduet. Vi ønsker ikke, at de udviklingslande, der faktisk ønsker at handle med os, skal blive stoppet af vores egne egoistiske og vildledte behov for at beskytte vores egne markeder. På langt sigt ville det være en katastrofe for vores økonomier.

Beslutningsforslag: Kosovo (B6-0063/2009)

Philip Claey's (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte imod beslutningen om Kosovo af to grunde. For det første indeholder den et punkt, hvor der står, at medlemsstater, som endnu ikke har anerkendt Kosovos uafhængighed, bør gøre det. Et sådant punkt er i strid med princippet om subsidiaritet. Det er op til medlemsstaterne selv at beslutte det, og der er ikke brug for pres udefra, fra Kommissionen, Rådet eller Parlamentet.

Den anden grund til, at jeg har stemt imod beslutningen, har at gøre med det punkt, hvor der står, at Kosovo og faktisk hele regionen bør have klar mulighed for at blive medlem af EU. Efter min mening er det forkert af Parlamentet at udstede den slags løfter. Som tingene ser ud i øjeblikket, er der mange problemer i forbindelse med udvidelse og i forbindelse med flere af de nye medlemsstater, og det er helt forkert på nuværende tidspunkt at udstede løfter til lande som Kosovo om, at de vil kunne blive medlemmer af EU på et tidspunkt.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Hvorfra stammer vores besættelse af tanken om at bevare multietniske stater på trods af deres indbyggers ønsker?

Kosovo havde ubestridt ret til selvbestemmelse. Den blev udtrykt i en folkeafstemning med en deltagelse og en stemmeafgivning på over 90 %. Men i forlængelse af den logik må det samme tydeligvis gælde for de kosovoere af serbisk herkomst, der er samlet i bekvem nærhed af grænsen til Serbien. Hvorfor må de ikke også få selvstyre? Vi gør det i praksis, så hvorfor gør vi det ikke juridisk?

Svaret er, fordi vi hellere vil beholde Kosovo som et europæisk protektorat – som et satrapi ligesom under det osmanniske rige. Vi har påtvunget dem en version af vores 12-stjernede flag og en version af vores nationalsang. Vi har Kosovos parlament og institutioner, der er underkastet en udnævnt europæisk repræsentants beslutninger med tilsidesættende kraft.

Vi burde give befolkningen i Kosovo ret til at afholde folkeafstemninger om deling – hvis det er, hvad de ønsker – og om etnisk selvbestemmelse, og vi skulle give EU's befolkninger samme ret. *Pactio olisipiensis censenda est!*

Betænkning: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Kina er en meget vigtig handelspartner for EU, og det samme gælder Taiwan. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på en meget positiv udvikling i Udenrigsudvalget. De har vedtaget en udtalelse, der opfordrer Kina til at respektere kvinders og børns rettigheder ved at standse tvangsaborter og tvungen sterilisation. Den opfordrer også Kina til at standse politisk forfølgelse og andre krænkelse af menneskerettighederne.

Jeg synes, det bringer spørgsmålet om, at vi ikke kan separere handel fra andre faktorer, på bane. Jeg argumenterede på samme måde i Gazaindlægget om vores handel med Israel – hvis vi ikke tager spørgsmålet om krænkelse af menneskerettighederne op, risikerer vi, at vores penge bruges til at fremme krænkelse af menneskerettighederne. Så jeg vil gerne gratulere Udenrigsudvalget med at erkende den tvangsmæssige natur af Kinas etbarnspolitik og med at gøre det til en del af spørgsmålet om samhandel.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Kina opnåede enorme fordele, da landet blev medlem af WTO i 2001. Vi har åbnet vores markeder for Kina, men Kina overholder ikke de betingelser og vilkår, de har skrevet under på, og det har vi dybest set bare fundet os i i flere år. Jeg går stærkt ind for at etablere et strategisk partnerskab med denne økonomiske stormagt. Men et strategisk partnerskab skal baseres på Kinas forpligtelse til at respektere menneskerettighederne, for vi har brug for partnerskaber med demokratiske, ikke totalitære lande. Vi fra de nye medlemsstater kender kun alt for godt til totalitarisme.

Philip Claey's (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg har stemt for det ændringsforslag, der er fremlagt af Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, fordi det i det mindste tager højde for, at Taiwan er en vigtig økonomisk og kommerciel enhed og støtter Taiwans deltagelse som observatør i de relevante internationale organisationer. Men faktisk er dette ændringsforslag stadig alt for restriktivt. Eftersom Taiwan er et demokratisk land med de facto national suverænitæt, er det faktisk en skændsel, at Taiwan ikke er anerkendt som fuldt medlem af de forskellige internationale institutioner.

Ændringsforslaget omtaler Taiwans deltagelse i disse institutioner som observatør. Jeg synes, Taiwan burde kunne deltage som fuldt medlem.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Mange tak for denne lejlighed til at forklare min stemme om EU-Kina-betænkningen. Det er generelt en meget afbalanceret betænkning, og det glæder mig, at ordføreren i det store hele var i stand til at holde sig til sagen – som er samhandel – i stedet for at fokusere på en række andre spørgsmål, som jeg ved, flere af mine kolleger her gerne ville fokusere på.

Jeg havde dog én større bekymring vedrørende betænkningen, og det var omtalen af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Vi er nødt til at erkende, at forbrugerne i mit land, Storbritannien, og i mange andre lande i EU har haft udbytte af åben handel med Kina. På det pågældende tidspunkt hjalp det os med at bekæmpe farer som inflation. Men beskyttelse af ikkekonkurrencedygtige EU-producenter på bekostning af andre parter, der drager fordel, skal håndteres med forsigtighed. Vi bør sikre os, at vi finder den rette balance og ikke ignorerer fordelene ved at handle med Kina for forbrugere, selskaber med globale forsyningskæder og detailsektoren. Samlet set skal samhandel med Kina hilses velkommen. Det vil i sidste ende føre til, at der bliver taget hånd om alle de andre sager såsom bedre menneskerettigheder og arbejdstagerspørgsmål.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Kina er en af vores vigtigste handelspartnere. Landet er også hjem for en fjerdedel af verdens befolkning.

I mange år har vi behandlet Kina, som om det var et lille barn, der skulle skældes ud og diskuteres, som om vi var en eller anden form for overlegen institution. Vi må ikke glemme, at Kinas historie er flere tusinde år længere end vores. Kina har bevaret sine kulturelle traditioner og værdier.

Vi vil gerne have Kina med i vores internationale samfund, men Kina er meget vigtig for EU som handelspartner, og vi bør behandle Kina med respekt som en ligeværdig partner.

Hvis vi gør det, vil Kina ikke kun lytte til os, men også handle mere med os, vi vil kunne investere mere i Kina, og Kina vil investere mere i os. I øjeblikket har Kina en utrolig masse penge, som skal investeres uden for Kina. EU bør være det sted, hvor de investerer dem.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg støttede fru Wortmann-Kools ændringsforslag om at betragte Taiwan som en økonomisk og kommerciel enhed, fordi Taiwan har været et demokrati længe og er en levedygtig fri markedsøkonomi. Vi må i det mindste gøre en politisk og moralsk indsats for at støtte Taiwans status og for at give landet international adgang til organisationer, der ikke har forbindelse til at have status som stat.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi de foranstaltninger for oplysningskampagner, som Fællesskabet har iværksat, er en reaktion på et reelt behov hos medlemsstaterne for at promovere deres landbrugsprodukters image både blandt Fællesskabets forbrugere og forbrugere i andre lande, især i forhold til kvalitet og næringsværdi, og deres fødevarerikkerhed og sikre produktionsmetoder. Den hjælper også med at åbne nye afsætningsmarkeder og har en multiplikatoreffekt for nationale initiativer og initiativer i den private sektor.

Denne lovændring vil gøre det muligt for interesserede medlemsstater at foreslå oplysningsprogrammer, herunder når der ikke er foreslået programmer for tredjelande. Som følge af denne ændring vil medlemsstaterne have lejlighed til at udvide anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der skal indgå i programmerne, og søge internationale organisationers hjælp med at gennemføre foranstaltningerne.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Dette forslag tilsigter at udvide omfanget af artikel 9 i forordning (EF) nr. 3/2008, som i tilfælde af fravær af forslag fra branchen gør det muligt for medlemsstater at foreslå oplysningskampagner og salg fremstød i tredjelande uden behov for finansiering fra branchen. De nuværende krav nødvendiggør et bidrag på 20 % af finansieringen fra branchen, når EU bidrager med højst 50 % af finansieringen.

Dette spillerum ville give medlemsstaterne mulighed for selv at iværksætte salg fremstød og oplysningskampagner uden branchens økonomiske deltagelse. Forslagets potentiale for at give ekstra drivkraft

til frugt- og grøntsagsbranchen er betydelig og desuden ønskværdig den nuværende økonomiske situation taget i betragtning. Følgelig glæder det mig at støtte forslaget.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne promoverer deres landbrugsprodukters image både blandt Fællesskabets forbrugere og forbrugere i andre lande, især i forhold til kvalitet og næringsværdi, fødevarer sikkerhed og sikre produktionsmetoder.

Jeg er enig i, at hvis organisationer i landbrugsfødevarer sektoren ikke foreslår programmer, skal det være muligt for medlemsstaterne at udarbejde programmer og overdrage gennemførelsen af programmet til en organisation.

For så vidt at Kommissionens forslag giver medlemsstaterne mulighed for at udstikke nationale programmer, vil det forbedre den eksisterende lovgivning.

Jeg støtter Dumitriu-betænkningen og hilser det velkommen, at vinsektoren også lægges ind under forslaget.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten mener, at den fælles landbrugspolitik skal afskaffes, og at landbrugsprodukter skal sælges på det frie marked uden at EU investerer økonomiske ressourcer i oplysningskampagner og salg fremmende foranstaltninger for disse produkter. Det er særligt alvorligt, at EU skal finansiere salg fremmende foranstaltninger i tredjelande, en politik, som vil medføre illoyal konkurrence over for landbrugsprodukter fra ikke-EU-lande.

Hvad foretager EU sig? Er det virkelig rimeligt, at EU bruger europæiske skatteyderes penge til reklamekampagner, der skal overbevise de samme borgere om, at de skal købe varer, som de allerede har subsidieret? Naturligvis ikke. Hele forslaget stinker af skjult protektionisme.

I januar 2009 blev der iværksat en ny reklamekampagne i Sverige, Finland og Danmark, der opfordrede det svenske folk til at købe flere tulipaner. Ifølge avisen Resumé investerer EU i alt 14 mio. SEK over tre år i tulipankampagnen i de tre lande. Dette åbenlyse spild af EU's penge må høre op.

Jeg er stærkt imod denne betænkning. Lad mig endnu en gang bemærke, at det er heldigt, at Parlamentet ikke gennem proceduren med fælles beslutningstagning har beføjelser over EU's landbrugspolitik, for så ville EU gå i den fælde, der hedder protektionisme og kraftige subsidier til alle grupper inden for landbrugsindustrien.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter dette forslag, der har til formål at forenkle og fremme oplysningsprogrammer for landbrugsprodukter. Jeg støtter forslaget, fordi det vil sikre finansiering af udsendelse og forbedring af oplysninger om produktionsmetoder og fødevarers kvalitet, næringsværdi og sikkerhed til tredjelandes markeder.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Dumitrius betænkning om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande. Jeg deler den holdning, som Kommissionen har givet udtryk for mange gange, nemlig at vi er nødt til at forenkle de administrative procedurer inden for den europæiske institutionelle ramme.

Denne forordning vil faktisk tillade Fællesskabet at oplyse om en række landbrugsprodukter på det indre marked og på markeder i tredjelande og at skræddersy aktiviteterne til hvert enkelt sted.

Jeg er enig i det politiske gennembrud, der er sket, og som respekterer behovene hos medlemsstater, der håber at tilskynde forbrugere både i og uden for EU til primært at betragte deres landbrugsprodukter ud fra deres kvalitet, næringsgenskaber, fødevarer sikkerhed og produktionsmetoder.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), fordi jeg mener, det er nødvendigt, at befolkningen er ordentligt informeret om de landbrugsprodukter, de spiser. Jeg mener også, at gode salg fremmende foranstaltninger for ethvert produkt kan forsyne forbrugerne med brugbare oplysninger.

Betænkning: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Status som flygtning tildeles til en person, som på grund af velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe eller politisk holdning befinder sig uden for det land, i hvilket den pågældende har

statsborgerret, og er ude af stand til eller på grund af sådan angst ikke ønsker at benytte sig af deres hjemstats beskyttelse. Det er FN's definition fra 1951.

Denne gennemgang af direktivet om modtagelsesforhold fra 2003, som fastlagde minimumstandarder for modtagelse af mennesker, der søger asyl i Europa, tilsigter at håndhæve gennemførelsen af disse regler såsom adgang til informationer, uddannelse, sundhedspleje og standarder for modtagefaciliteter. Direktivet giver medlemsstater mulighed for at fastlægge den tidsperiode, hvori en ansøger ikke har adgang til arbejdsmarkedet.

Desværre valgte Irland ikke at tilslutte sig 2003-direktivet og opererer under et system med direkte forsørgelse, hvorunder der stilles kost, logi og 19,10 EUR om ugen til rådighed pr. voksen, hvilket har til formål at afskrække dem fra at vælge Irland, og som udelukker dem fra det officielle arbejdsmarked under hele ansøgningsproceduren. Et lovforslag, der i øjeblikket behandles af det irske parlament – "Immigration, Residence and Protection Bill 2008" – tilsigter at forlænge dette forbud trods alvorlige bekymringer om virkningerne af sådanne beslutninger. Andre foranstaltninger i den irske lovgivning omfatter kriminalisering af fiktive ankesager og muligheden for bøder til retlige repræsentanter, der påtager sig sådanne sager.

Eftersom Irland ikke deltager i 2003-direktivet, følte jeg mig forpligtet til at undlade at stemme, men jeg støtter betænkningens mål.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Hr formand, mine damer og herrer! Fru Roure opfordrer til særdeles attraktive modtagelsesforhold for asylansøgere i form af hyggelige, åbne asylcentre – det er nemmere at forsvinde i den blå luft på den måde – udbredt adgang til sundhedspleje, herunder psykiatrisk behandling, til juridisk rådgivning, til oversættere og tolke, til oplæring og endda til arbejde!

Hun lader til at have glemt, hvordan immigranterne selv misbruger ansøgninger om international beskyttelse for at omgå national lovgivning om udlændinges indrejse og ophold i vores lande, når deres virkelige motiver er sociale og økonomiske. Hun "glemmer" også, at de kan lyve om deres oprindelse og sprog og kan ødelægge deres papirer og så videre for ikke at blive udvist.

Hun lader også til at "glemme," at det, hun forlanger til disse udlændinge, ofte ikke er tilgængeligt for vores egne medborgere, f.eks. ordentlige boligforhold, arbejdspladser og adgang til offentlig service af høj kvalitet, især i områder som Mayotte, hvor bølgen af indvandring skaber enorme økonomiske og sociale problemer for indbyggerne.

Jeg forstår godt migranternes kvaler og drømme, men vi har ikke mulighed og slet ikke midlerne til at huse alle verdens fattige. Denne betænkning er skadelig, og dens virkninger er forkvaklede.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi er allerede vant til, at flertallet i Parlamentet vedtager beslutninger uden lovgivningsmæssige konsekvenser med indhold, der går stik imod de lovgivningsmæssige beslutninger, det vedtager. Der er en stigende tendens, efterhånden som valgene til Parlamentet nærmer sig.

Vi står over for et eksempel på disse "to ansigter," det sande og dets maske, i dette tilfælde sidstnævnte.

Der er ingen tvivl om, at – og det har vi konsekvent stået fast på længe – det er nødvendigt at garantere asylsøgere rettigheder i forbindelse med modtagelsen af dem, deres adgang til informationer og ret til tolkning, gratis juridisk bistand, sundhedspleje og beskæftigelse.

Det er bestemt vigtigt at fordømme det voksende antal personer, der tilbageholdes under Dublin-systemet med næsten rutinemæssig brug af tilbageholdelsesforanstaltninger og begrænsninger på adgangen til modtagelsesstandarder.

Men det er også nødvendigt at forlange, at brugen af asylcentre ophører, og at forkaste en fællesskabspolitik, der ved hjælp af laveste fællesnævner fastlægger modtagelsesstandarder for procedurer for tildeling af asyl.

Hvis Parlamentet virkelig er bekymret for respekten for immigranternes og asylansøgere rettigheder, skulle det ikke have vedtaget direktivet om tilbagesendelse (som kriminaliserer immigranter og udviser dem), direktivet om det blå kort (som udvælger dem) og direktivet om sanktioner over for arbejdsgivere (som også straffer arbejdstagerne), som Portugals Kommunistiske Parti forkastede.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Når det handler om migranternes rettigheder på EU's territorium, må man sandelig sige, at reglen er at give mere og mere. Man må stille det spørgsmål, om praksis med hele tiden at søge at være et skridt foran i de europæiske institutioner ikke er malplaceret.

Denne betænkning er ikke andet end en lang liste med forslag og anbefalinger til medlemsstaterne om at give de hundredtusindvis af mennesker, der hvert år rejser lovligt eller ulovligt ind på deres territorium, rettigheder, der ikke kun svarer til dem, medlemsstaternes egne statsborgere har, men også overgår dem i antal og effektivitet.

F.eks. opfordres EU's medlemsstater til at fjerne barriererne for adgang til arbejdsmarkedet for disse immigranter og til at vedtage national lovgivning, som oven i købet fremmer denne adgang.

Skal man herudfra konkludere, at fra nu af skal statsborgerne træde til side til fordel for den legitime lidelse, som folk, der flygter fra deres hjemlande, det være sig af økonomiske, politiske, klimatiske eller familiemæssige årsager, oplever? Ja, og det er formålet med selektiv indvandring, som præsident Sarkozy helhjertet anbefaler.

I modsætning hertil mener vi – især i krisetider – at arbejdspladser i Europa bør være forbeholdt europæere og i Frankrig franske statsborgere. Det er den nationale genopretning af Europas nationer afhængig af.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning indeholder flere punkter, som jeg fuldt ud støtter, f.eks. at asylansøgere bør behandles med værdighed, og at der altid skal være garanti for menneskerettighederne. Kritikken mod en række såkaldte asylcentre er berettiget. En række europæiske lande lader noget tilbage at ønske, hvad angår det at modtage asylansøgere og flygtninge på en værdig måde.

Men betænkningen indeholder også nogle punkter, jeg ikke kan støtte. Betænkningens væsentlige mål er, at EU skal have en fælles asyl- og indvandringspolitik. Den opfordrer bl.a. andre medlemsstater til at støtte de EU-lande, "der mest bliver konfronteret med indvandringens udfordringer." Junilisten mener, at asyl- og indvandringspolitik hører under medlemsstaterne, forudsat at internationale konventioner og aftaler respekteres. En fælles indvandrings- og asylopolitik ville risikere at føre til "fæstning Europa," hvilket vi allerede ser tydelige tegn på i dag.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg undlod at stemme om denne betænkning, eftersom Irland ikke deltager i vedtagelsen af 2003-direktivet.

Den primære årsag til denne holdning vedrører adgang til arbejdsmarkedet for asylansøgere.

Forbuddet mod asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet skal genindføres i et lovforslag, der i øjeblikket behandles af det irske parlament.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betænkningen afspejler ikke det sande omfang af de kummerlige forhold, flygtninge og indvandrere oplever i asyl- og interneringscentre i EU's medlemsstater. Den nøjes med at kommentere de tragiske forhold, hvorunder de overlever, men tilskriver dem dårlig gennemførelse af EU-direktiver.

På den ene side støtter den derfor EU's og regeringernes generelle antiindvandringslovgivning og -politik som fastsat i indvandringsspagten og Dublin-systemet for asyl, og på den anden protesterer den over de umenneskelige følger. Det er som absolut minimum fornærmende, at de politiske magthavere fra den "ensrettede gade" i Europa, som i Parlamentet stemte for det direktiv, der ud over alt det andet gjorde det muligt at tilbageholde "ulovlige" indvandrere i ikke mindre end 18 måneder, her i betænkningen giver udtryk for deres påståede beklagelse over de umenneskelige forhold, de tilbageholdes under, og opfordrer til, at de ikke tilbageholdes.

Parlamentets krokodilletårer frikender ikke EU for sin umenneskelige udnyttelsespolitik. Selv de mest grundlæggende foranstaltninger for slet ikke at tale om foranstaltninger for ordentlig støtte til indvandrere og flygtninge og foranstaltninger til beskyttelse af deres rettigheder kan kun gennemføres ved at konfrontere og forkaste EU's politik og selve EU's struktur.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Medlemsstaterne, herunder Grækenland, er nødt til at gøre mere ved at benytte sig af Parlamentets anmodninger og forslag. Parlamentet kritiserer regeringernes holdning over for fattige indvandrere, der dagligt risikerer livet for at komme ind i EU.

Lande som Grækenland, som ligger ved EU's ydre grænse, burde udnytte den mulighed for hjælp, som EU tilbyder, og ud fra respekt for flygtninges og asylansøgers rettigheder forsøge at sikre dem menneskelige modtagelsesforhold.

Selv efter de uacceptable "rabatter," som Kommissionen og Rådet for nylig har givet på indvandres rettigheder, mens de fortsætter på deres rejse mod "fæstning Europa," ligger Grækenland et godt stykke under Fællesskabets standarder for beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Indrømmelse af asyl er den ultimative gestus fra en stat og et helt samfund, der derved accepterer, at de er ude af stand til at forsvare menneskerettighederne globalt, men ikke desto mindre vil handle i overensstemmelse med det værdisæt.

Det system, der administrerer det, skal derfor være klart adskilt fra indvandring. Jo mere vi forsøger at udvide begrebet, herunder hvad der ikke er relevant for det, jo mindre værdi får det, og forvirringen kan kun være til skade for legitime asylansøgere. Derfor er det vigtigt, at reglerne er tydelige, procedurerne hurtige og behandlingen værdig uanset omstændighederne. Selv om det er nødvendigt at koordinere handlinger og muligheder, er der ikke de samme problemstillinger forbundet med asyl som med indvandring, hverken hvad angår antal og størrelse eller begrebsmæssigt, selv i et område uden grænser. Medlemsstaterne har deres egne traditioner for asyl, og denne forskel må man ikke glemme inden for rammerne af den førnævnte koordinering.

Hvad angår asylansøgere, hvis ansøgning er blevet afslået eller skal afslås, kan dette koncept, resultatet af et storsindet, men snævert asylbegreb, ikke give anledning til mindre menneskelighed i modtagelsen og behandlingen af mennesker, som altid vil være sårbare i kraft af deres omstændigheder.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod fru Roures betænkning om gennemførelse i EU af direktiv 2003/9/EF, der fastlægger minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere og flygtninge. Selv om jeg dybt beklager, at nogle besøg har vist, at de nuværende direktiver er dårligt gennemført eller ikke håndhæves i visse medlemsstater, er jeg ikke enig i ordførerens påstand om, at der er en række mangler i forhold til niveauet for modtagelsesforhold.

Desuden er jeg ikke enig i, at de åbne asylcentre, der findes i nogle medlemsstater, har lav kapacitet og ikke lader til at opfylde migranternes behov. Sluttelig er jeg uenig med opfordringen til at prioritere at modtage asylansøgere i åbne asylcentre i stedet for i lukkede centre.

Michel Teychenné (PSE), skriftlig. – (FR) Takket være denne betænkning bekræfter Parlamentet sit tilsagn over for grundlæggende rettigheder såsom retten til værdighed. Det er uacceptabelt, at modtagelsesforholdene for migranter og asylansøgere i selve EU ikke er eksemplariske.

De besøg på asylcentre, som medlemmer af Parlamentet har foretaget mellem 2005 og 2008, har gjort det muligt at udarbejde denne betænkning under fru Roures ledelse. Betænkningen afslører omfanget af uregelmæssighederne i systemet for tilbageholdelse af migranter i Europa og påpeger problemer i forhold til juridisk rådgivning, lægehjælp, hygiejne, promiskuitet og oplysning.

Derfor ringer Parlamentet med alarmklokken i dag. Det må medlemsstaterne bemærke sig og om nødvendigt hurtigst mulig indføre de eksisterende modtagelses- og proceduredirektiver eller gøre fremskridt i forhold til at indføre dem.

Betænkning: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Europa-Parlamentets Labour-medlemmer undlod at stemme om denne betænkning, ikke fordi vi er imod at fremme europæiske SMV'ers rolle i den internationale handel, men fordi fru Muscardini har frembragt en trojansk hest, der indeholder uacceptable holdninger til handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger.

Vi er skuffede over, at Kommissionen har lagt revisionen på hylden på grund af vanskeligheder med at skaffe enighed om, hvordan man skal komme videre. Det er fortsat vores synspunkt, at der er akut behov for at ændre Fællesskabets handelspolitiske beskyttelsesordning, så den i højere grad tager udviklinger i den globale økonomi i betragtning. Manglende reform betyder, at vores industri befinder sig i en dårlig position i forhold til at udnytte fordelene ved globalisering. Selv om vi glæder os over, at det tjekkiske formandskab har gjort større gennemskuelighed i de handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger til en del af arbejdsprogrammet, er det ikke nok.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi stemte for fru Muscardinis betænkning om SMV'er. Den indeholder skarp kritik af EU's handelspolitik, selv om den er formuleret i det nedtonede og teknokratiske sprog, som Parlamentet er så glad for.

Den dækker det hele: politikker, der fokuserer på store virksomheders behov, svagheden ved de foranstaltninger, der skal fremme adgangen til udenlandske markeder og sikre tredjelandes brug af gensidighed, mindre virksomheders vanskeligheder med at få adgang til handelsbeskyttende instrumenter, tendensen til

fejl i foranstaltningerne til beskyttelse mod forfalskning og uretmæssig eller bedragerisk brug af geografiske oprindelsesbetegnelser og så videre.

Det er på høje tid, at EU holder op med at ofre sine virksomheder og arbejdstagere på alteret for en form for konkurrenceevne og frihandel, som vi er de eneste i verden, der praktiserer. Det er på tide at støtte eksporterende SMV'er, på tide virkelig at beskytte dem mod illoyal konkurrence, og at gøre, hvad der er rimeligt for at beskytte vores markeder.

Sagen er, at ved at bevare en forpligtelse til at globalisere virksomheder som et mål i sig selv, fortsætter ordføreren med at fremme et system baseret på absolut fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft, et system, der har ført os ud i en dyb økonomisk, finansiel og samfundsmæssig krise, et system, som EU nødvendigvis må bryde med.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Her, hvor valgene til Parlamentet nærmer sig, er det ikke tilfældigt, at der dukker beslutninger op, som forsøger at tilbagekalde ansvaret for politikker vedtaget af EU (især gennem de seneste 5 år) vedrørende den meget alvorlige situation, som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder generelt befinder sig i, især i Portugal.

Det er små og mellemstore virksomheder, ikke de store multinationale selskaber, der er ofre for den markedsliberalisering, som EU arbejder for (som om en ramme, hvor "de bedst tilpassedes overlevelse" er det styrende princip, kunne virke til deres fordel). Der er mange små og mellemstore virksomheder, der "deltager" i "international handel" i kraft af deres afhængighed af de store multinationale selskaber, som de producerer for til priser, der tit ikke modsvarer produktionsomkostningerne.

Det er utvivlsomt nødvendigt at stille handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, immaterialrettigheder, oprindelsesbetegnelse og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter til rådighed (og gennemføre dem) og at støtte internationaliseringen af små og mellemstore virksomheder.

Så hvordan kan det være, at flertallet af de politiske kræfter, der er repræsenteret i Parlamentet, hvilket svarer til det flertal, der er repræsenteret i Kommissionen og Rådet, ikke vedtager forordningen om oprindelsesmærkning, ikke pålægger importerede produkter samme sikkerheds- og beskyttelsesstandarder, som produkter produceret i EU skal leve op til, og ikke bruger den finansielle ramme for 2007-2013 til at beskytte produktionen og beskæftigelsen ved at støtte små og mellemstore virksomheder?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Det glæder mig meget, at Parlamentet har vedtaget fru Muscardinis betænkning, som jeg har haft lejlighed til at arbejde på som konsulent for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Der tales meget for tiden om forbedringen i forholdene for små og mellemstore virksomheder på EU's indre marked, især i forbindelse med den foreslåede "Small Business Act".

Små og mellemstore virksomheder udgør over 99 % af alle virksomheder i Europa. Men forretningsaktiviteter på tværs af landegrænser hører mere ind under store firmaer. Kun godt 8 % af de små og mellemstore virksomheder eksporterer til destinationer uden for deres egne nationale grænser. Hvis vi derimod taler om at drive virksomhed uden for EU's grænser, er det et skridt, der kun tages af lige godt 3 % af virksomhederne.

Vi må ikke glemme, at internationaliserede virksomheder udviser store nyskabende evner. Og nyskabelse er nøglen til konkurrenceevne og vækst for Europas økonomi. Derfor håber jeg, at politikker vedrørende det indre marked vil tilbyde SMV'er hele den række af fordele, som fællesmarkedet rummer, og at de, når det er muligt, vil skabe grundlag for at internationalisere SMV'ers aktiviteter. Små og mellemstore virksomheder bør også modtage større støtte fra medlemsstaterne og Kommissionen på områder som salg fremstød i forbindelse med eksport, eller når de leder efter potentielle handelspartnere, især i forbindelse med markedsledende produkter og tjenesteydelser og nye teknologier.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Den betænkning, som fru Muscardini har fremlagt, berører et vigtigt økonomisk og samfundsmæssigt spørgsmål. Det er især vigtigt nu, hvor vi står over for et økonomisk sammenbrud. Antallet af SMV'er (op til 250 medarbejdere, omsætning ≤ 50 mio. EUR) i EU er 23 millioner, hvilket svarer til ca. 99 % af alle firmaer, der er aktive på vores marked. Der arbejder over 75 millioner mennesker i disse SMV'er.

Opfordringen til Kommissionen, medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder om effektiv støtte til disse virksomheder, herunder uhindret adgang til lån, er derfor berettiget. Desuden skal samhandel gøres lettere og bureaukratiske eksport- og importhæmmende foranstaltninger hæves.

I forhold til offentlige indkøb, hvis udviklede og ikke altid gennemskuelige procedurer hindrer SMV'ers adgang, bør markedet åbnes mere, både i EU og i tredjelande. Som jeg har påvist i min betænkning om innovationspolitik, kan man dårligt overvurdere SMV'ers rolle i denne sektor. Det skyldes, at de er mere fleksible og åbne over for moderne teknologier og organisationsmetoder.

Der er behov for særbehandling af SMV'er i landbrugs- og fødevarersektoren, hvor der skal udvises omhu i forhold til beskyttelse af produktets oprindelsesbetegnelse, og der skal ydes modstand mod efterligninger, der er skadelige for forbrugernes sundhed. Jeg støtter også tanken om at arrangere en europæisk SMV-uge i maj 2009. Det ville udgøre en glimrende lejlighed til at stille et bredt udvalg af oplysninger om emnet til rådighed i hele EU.

Syed Kamall (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om vi anerkender og støtter den rolle, som SMV'er spiller for den internationale handel, er det virkelig en skam, at en stor del af denne betænkning handler om at forsvare såkaldte handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. I virkeligheden bruges handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger af ineffektive producenter som en form for utilsløret protektionisme, der beskytter dem mod konkurrence, ikke kun fra konkurrenter uden for EU, men også fra mere effektive konkurrenter i EU, der har udnyttet globaliseringen og etableret globale forsyningskæder.

Handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger straffer detailhandlere og forbrugere, som tvinges til at betale højere priser for varer, som de ellers kunne få billigere andetsteds. De straffer også de mest effektive og innovative SMV'er. Vi kender alle til mange SMV'er i vores valgkredse, der bliver straffet af de selvsamme handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, som denne betænkning forsøger at rose. Af denne grund stemte de konservative nødtvunget imod denne betænkning.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) SMV'er repræsenterer 23 millioner virksomheder (99 % af det samlede antal) og 75 millioner arbejdspladser (70 %) i EU.

Jeg stemte for fru Muscardinis betænkning, fordi den afdækker den centrale strategi for SMV'ernes overlevelse i en vanskelig økonomisk periode. Det vedrører politisk og økonomisk støtte, der tilsigter at fremme produkt- og procesinnovation og forbedre adgangen til finansiel og skattemæssig information, herunder internationalisering. Det betyder også en fast holdning i forhandlingerne om procedurer for lettelse af samhandlen for at sænke omkostningerne ved toldformaliteterne, som kan løbe op i 15 % af værdien af de handlede varer, samt effektiv registrering af varenes oprindelsessted og opdateret toldkontrol.

Hvad Rumænien angår, er internationaliseringen af SMV'er en løsning, som under den aktuelle økonomiske krise vil være afgørende for at hjælpe dem med at overleve og udvikle deres forretninger, hvorved de kan spille en vigtig rolle for at skabe nye arbejdspladser.

Jeg ser positivt på en europæisk SMV-uge i maj 2009, hvis hovedformål er at oplyse SMV'er om, hvordan de kan internationalisere deres forretninger.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I en tid, hvor verden leder efter et svar på den globale økonomiske krise, og hvor protektionistiske tendenser breder sig, som det var tilfældet for nylig med diskussionen om køb amerikansk-klausulen i USA's Kongres, er det Fællesskabets regeringers og institutioners pligt at tage hånd om små og mellemstore virksomheders og international handels interesser og garantere respekt for de regler, de er underlagt.

Værdien af adgang til internationale markeder for små og mellemstore virksomheder er indlysende. Undersøgelser viser, at når disse firmaer er aktive på markeder uden for Fællesskabet, får de som regel gode erfaringer, de nytænker og bliver mere konkurrencedygtige. På trods heraf ved vi, at nogle af dem ikke vil kunne modstå konkurrencen.

Men med denne værdi i baghovedet og i bevidstheden om, at større selskaber nyder bedre støtte i disse protektionistiske tider, er det nødvendigt for myndighederne at forsvare disse selskaber ved at overvåge og håndhæve overholdelse af internationale aftaler.

Det skal også gælde for tredjelande. International handel er kun fair, hvis det gælder for begge parter.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Muscardinis betænkning om at styrke europæiske SMV'ers rolle i den internationale handel. For EU, der for størstedelens vedkommende er præget af små og mellemstore virksomheder, er der betydelig vigtighed knyttet til SMV'ers internationale tilstedeværelse. I øjeblikket rummer kun 8 % af SMV'er en international dimension, og størstedelen af eksporten foregår inden for EU's grænser.

De få SMV'er, der eksporterer uden for EU, fokuserer primært på udviklede og dybest set mættede markeder såsom USA, Canada og Schweiz. De handler sjældent med udviklingslande. Så trods Fællesskabets gode intentioner såsom "Small Business Act"-projektet har vi stadig lang vej igen, før alle europæiske selskaber bliver i stand til at opnå en virkelig international dimension.

Betænkning: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) E-handel er en fremragende forretningsmulighed for små og mellemstore virksomheder og for unge iværksættere. Det hjælper med at overvinde traditionelle ikketechniske barrierer ved at give adgang til ellers utilgængelige markeder.

Af samme årsag garanterer denne form for handel også større deltagelse i international handel for de mindst udviklede lande. Inddragelse af disse partnere afhænger imidlertid af oprettelsen af en grundlæggende infrastruktur, som vi bør bidrage betingelsesløst til.

Vi bør også tage i betragtning, at piratkopiering, forfalskning og datakrænkelser ikke er iboende denne type handel, men derimod tilpasninger af gamle fremgangsmåder. Efter passende tilpasning skal vi yde alle de garantier, som traditionel handel nyder.

Det juridiske net, der omgiver e-handel, hænger fast i forskellige aspekter, der forhindrer os i at se kritisk på det. F.eks. er styringen af internettet stadig ikke blevet underlagt en passende, internationalt respekteret struktur, og der er problemstillinger omkring international privatret eller inspektioner.

I forhold til WTO er der forvirring over e-handel, og trods mange vedholdende opfordringer henvises forhandlinger om denne type handel fortsat til farlige bilaterale afdelinger.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Internettet indtager en stadig vigtigere rolle i handelsforbindelser og i international handel. Men der er fortsat alvorlige mangler i forhold til beskyttelse af brugere og forbrugere, i forhold til beskyttelse af deres personlige data og i forhold til at garantere kvaliteten af den ydede tjenesteydelse eller den købte vare.

På trods af at denne betænkning omtaler disse ting, fremlægger den ingen forslag, der ville gøre det muligt at styrke brugerbeskyttelsen og kvaliteten af den ydede tjenesteydelse baseret på brugen af en tjenesteydelse lige så umiddelbart offentlig som kommunikation.

Selv om den indeholder visse aspekter, som vi ser positivt på, er dens centrale mål at fremme udviklingen og brugen af e-handel som værktøj til at fremme international handel og som instrument, der skal hjælpe med at overvinde aktuelle vanskeligheder med at åbne flere markeder. Det betyder, at dens vigtigste interesse er at lette og fremme e-handel, dvs. produktion, promovning, salg og distribution af produkter via telekommunikationsnetværk til fordel for liberaliseringen af verdenshandlen.

Derfor undlader vi at stemme.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Internettet har åbnet for nye muligheder inden for handel med varer og tjenesteydelser. Det gælder også transaktioner hen over grænserne. De senere års vækst i antallet af transaktioner foretaget via internettet skaber optimisme om den grad af tillid, forbrugerne har til internettet.

Men der er stadig hindringer, f.eks. sprog, som det vil være vanskeligt at fjerne. En anden alvorlig trussel mod international handel over internettet er manglen på retssikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Jeg håber, at det foreslåede direktiv om forbrugerrettigheder vil eliminere nogle af dem og vil blive endnu et incitament for udvikling af internethandel.

Det skal bemærkes, at internettet gør det muligt for små og mellemstore virksomheder at deltage på internationale markeder med meget lave omkostninger sammenlignet med de traditionelle metoder og åbner muligheder for at udvikle deres forretning, der tidligere var utilgængelige.

Men internethandel giver også anledning til spørgsmål, især om salget af forfalskede varer, som er beskyttet af immaterialrettigheder. Forfalskede varer er et alvorligt problem for internethandlen, især fordi det er vanskeligt at retsforfølge dem, der sælger forfalskede produkter internationalt. Forbrugere, der benytter sig af internettet, bliver også ofte ofre for svindel, f.eks. elektronisk tyveri af penge. Alle disse forhold underminerer forbrugertilliden til internethandel, og det forsinkes udviklingen af international internethandel.

Syed Kamall (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg roser denne omfattende og afbalancerede betænkning, der effektivt behandler den indflydelse, som internettet har haft på handel hen over grænserne. Internettet har

givet selv de mindste virksomheder adgang til et globalt marked, der var utænkeligt for blot et par år siden, hvilket fremmer samhandel og giver mulighed for, at de positive aspekter ved globaliseringen kan komme frem i lyset. Det har åbnet for nye markeder og nedbrudt handelsbarrierer.

Betænkningen påpeger med rette, at selv om der er sket en stigning i svindel og forfalskninger, bør det ikke tilskrives selve internettet, men snarere betragtes som et problem, der eksisterede inden, og som skal bekæmpes på nye og innovative måder, så længe det ikke krænker vores borgerlige rettigheder. Den påpeger også, at det skal ses som en mulighed for kulturel mangfoldighed snarere end en trussel. Sluttelig anerkender den, at liberalisering af tjenesteydelser i forbindelse med internettet såsom telekommunikation har medført et boom i investeringerne i infrastruktur, så jeg tror, vi skal være forsigtige med at indføre yderligere regulering af disse brancher, som Kommissionen i øjeblikket virker fast besluttet på at gøre.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig over denne betænkning, som fremhæver de nye muligheder og nye markeder, som opstår i kraft af internettets natur og teknologiske udvikling. Den anerkender den rolle, som internettet kunne spille i forhold til at bygge bro over handelsunderskuddet mellem nord og syd ved at åbne nye kanaler, der forbinder udviklingslande med avancerede handelssystemer, og forøge samhandlen. Ifølge betænkningen vil det fremme en harmonisk indlemmelse af udviklingslande i det globale handelssystem, hvilket jeg støtter.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg hilser min kollegas betænkning om internettets rolle i at fremme samhandlen velkommen. I betragtning af det stadig stigende antal internetbrugere er der behov for bedre regulering på dette vækstområde. Europæiske politikker skal tilskynde til e-handel som et effektivt alternativ til den konventionelle måde at handle på og som en metode til at fremme handel på tværs af grænserne i EU.

Der er behov for en række fællesskabsforanstaltninger for at eliminere de potentielle hindringer, der bremser bedre anvendelse af internettet til kommercielle formål. Det omfatter foranstaltninger, der skal afskrække og forhindre svindel og tyveri af personlige data. Disse fællesskabsforanstaltninger skal også tilskynde brugere til at have større tillid til onlinemiljøet.

Samtidig skal der fastlægges fællesskabsstandarder for e-handelstransaktioner. EU må fremme gennemførelsen af disse standarder og derved give e-handlende mulighed for at blive anerkendt som pålidelige leverandører.

Takket være internettets globale natur og muligheden for at foretage gavnlige kommercielle transaktioner med tredjelande håber jeg, at vi også vil se fremskridt inden for WTO i forhold til at fremme e-handel i hele verden.

Rovana Plumb (PSE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for betænkningen, fordi dens mål er at fremhæve de områder inden for international handel, hvor internettet har fungeret som katalysator ved at skabe nye vilkår for at udvikle den globale samhandel.

Den anerkender også behovet for åbne standarder og disses vigtige bidrag til innovation og konkurrence og for reelle valgmuligheder for forbrugeren. Ordføreren foreslår, at forretningsaftaler underskrevet af EU skal fremme en åben og omfattende brug af internettet til e-handel, forudsat at forbrugernes adgang til tjenesteydelser, onlineprodukter og brugen deraf ikke begrænses, undtagen i tilfælde hvor de er forbudt i henhold til national lovgivning.

Jeg støtter ordførerens opfordring til Kommissionen om at udarbejde en overordnet strategi, der skal være med til at fjerne de hindringer, der stadig findes for SMV'er i forhold til at bruge e-handel og oprette en database med det formål at give oplysninger, støtte og rådgivning om at håndtere nye deltagere uden erfaring med e-handel.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for hr. Papastamkos' betænkning om international handel og internettet. Jeg støtter ordførerens mål om at fremhæve de områder inden for international handel, hvor internettet har fungeret som katalysator ved at skabe nye vilkår for at udvikle den internationale handel på globalt plan.

Det er tydeligt, at international handel og internettet er til gavn for hinanden. Desuden tror jeg fuldt og fast på, at udviklingen af e-handel rummer betydelige fordele for forbrugerne. De primære fordele, det være sig på nationalt, europæisk eller globalt plan, er et langt større udvalg af varer og tjenesteydelser, konkurrencedygtige priser, lavere leveomkostninger og højere livskvalitet.

Takket være den større mængde tilgængelige oplysninger har forbrugerne nu mulighed for at finde bedre varer og tjenesteydelser, de kan have adgang til døgnet rundt både hjemmefra og fra arbejdspladsen.

Betænkning: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for det opnåede kompromis, og jeg anser den nye forordning for at være meget positiv, fordi den vil gøre det muligt at harmonisere vilkårene for markedsføring og anvendelse af foder og sikre, at både husdyravlere og forbrugere af kød får tilstrækkelig information, hvilket vil sikre, at det indre marked fungerer korrekt.

Jeg vil gerne fremhæve vigtigheden af den åbne deklaration, en liste over de stoffer, der er anvendt i foderblandingen, i faldende rækkefølge efter deres relative vægt, hvilket vil hjælpe med at bevare en høj grad af tillid for landmænd og forbrugere.

Endvidere vil producenterne nu have tydeligere regler for markedsføring af foder, hvilket gør det nemmere at undgå mulige kriminelle handlinger.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Parlamentets betænkning indeholder nogle konstruktive ændringsforslag såsom at skrive på etiketten, at visse foderblandinger til ikkedrøvtyggere indeholder kød- og benmel.

Men betænkningens ændringsforslag omfatter også detaljer, der bør håndteres af embedsmænd på myndighedsniveau, ikke af politikere. F.eks. formuleringen af tekster til citat som "oral fodring af dyr: indførelse af foder i dyrets fordøjelseskanaal gennem munden med det formål at opfylde dyrets ernæringsbehov og/eller opretholde sunde dyrs produktivitet", "slikspande, der indeholder mineralstoffer" eller "fæces, urin og separeret indhold af fordøjelseskanaalen efter tømning eller fjernelse af denne, uanset eventuel behandling eller blanding."

Der er da bestemt tale om vigtige spørgsmål vedrørende fødevarer sikkerhed, men de bør overlades til eksperter i de nationale myndigheder.

Jeg har stemt for betænkningen, eftersom den indeholder forslag, som i princippet er vigtige, men det betyder ikke, at jeg støtter dens tilgang med at involvere sig i specifikke detaljer.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Baringdorf-betænkningen om markedsføring og anvendelse af foder har væsentlig betydning for landbruget og markedet for fødevarer set i lyset af skandalerne for nylig i forbindelse med foder, sygdomme hos dyr, der bl.a. skyldtes manglende kendskab til ingredienserne i deres foder, dioxinskandalen, kogalskab osv.

Erhvervsdrivende inden for foderbranchen vil få større frihed og ansvar. Det betyder imidlertid, at hvis der opstår alvorlige problemer med forurening med giftige stoffer eller skadelig foder, vil det have alvorlige konsekvenser for dyrenes udvikling eller miljøet. Hvis producenten ikke har tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse problemet, kan der opstå endnu mere alvorlige problemer.

Jeg synes, det er nødvendigt, hvilket er grunden til, at jeg har stemt for betænkningen, så landmænd og landbrugsarbejdere generelt kan få nøjagtig information om sammensætningen af foder, men også så de kan opnå tilstrækkelig beskyttelse mod finansielle, sociale og økonomiske tab i tilfælde af en katastrofe.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg takker ordføreren inderligt for at have engageret sig i en så vanskelig og kontroversiel sag. Mærkning af foder og koordinering heraf på fællesskabsplan kræver afstemning mellem forbrugernes interesser, nærmere bestemt deres ret til at vide, hvilket produkt de køber, om det er sikkert, og hvad det er lavet af, og producenternes ret til at beskytte deres immaterielrettigheder.

Virksomheders og medlemsstaters indsigelse mod kravet om efter anmodning at skulle anføre specifikke oplysninger på etiketten på foder viser den grundlæggende interessekonflikt mellem disse interessegrupper.

Den kompromisprocedure, der blev udarbejdet ved hjælp af EF-Domstolen, lader ved første øjekast til at være rimelig, men faktisk er den uden kontakt med virkeligheden, for det er vanskeligt at forestille sig en landmand, som ud over at han i princippet allerede arbejder dag og nat, er tilstrækkeligt interesseret i sagen til at spilde tid og penge på udviklede indsigelsesprocedurer.

Der bør stå specifikke oplysninger om sammensætningen af foderet på etiketten, ikke kun på grund af forbrugernes umistelige rettigheder, men frem for alt på grund af direktivets grundlæggende mål, som er at beskytte sundheden. Hvem, om ikke producenten, vil garantere, at foderet f.eks. ikke er blevet genetisk modificeret? Beskyttelsen af immaterielrettigheder må ikke begunstige misbrug.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for hr. Graefe zu Baringdorfs betænkning om markedsføring og anvendelse af foder. Jeg støtter forslaget, som opfordrer til en total gennemgang af europæisk lovgivning om foder, der ikke kun skal omfatte en forenkling af eksisterende standarder, men også bringe denne lovgivning i overensstemmelse med fødevarerlovningen.

Blandt de vigtigste punkter går jeg uforbeholdent ind for at anføre de præcise mængder af fodermidler, som indgår i foderblandinger (den åbne deklaration), hvilket var et af Parlamentets centrale krav efter BSE-krisen (bovin spongiform encephalopati). Sluttelig er jeg enig med ordføreren om beskyttelse af forbrugeres ret til oplysning og om mærkning af foder.

Betænkning: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *skriftlig*. – (FR) Kommissionen gør ØPA'er til alfa og omega i sin udviklingsstrategi. Det samme gør Schröder-betænkningen og den europæiske højrefløj.

Eftersom vi støtter de berørte lande, støtter de europæiske socialdemokrater ikke denne tilgang. Vi betragter disse ØPA'er som fup og fidus. Vi kan stadig nå at arbejde for en anden tænkemåde, at gøre ØPA'er til rigtige udviklingsinstrumenter, ved at støtte genåbningen af forhandlingerne om de punkter, der er genstand for størst uenighed, hvilket hr. Barroso og fru Ashton har lovet, ved at vælge selektiv regionalisering, som AVS-landene selv har gjort, ved at leve op til de tilsagn vedrørende den handelsrelaterede bistand, som vi afgav i 2005, i stedet for at "plyndre" EUF, ved at garantere reel parlamentarisk kontrol over processen med AVS-landenes parlamenter i en ledende rolle og med inddragelse af civilsamfundene sydpå, og ved at forkaste "bulldozerstrategien," der har til formål at forlænge forhandlingerne om tjenesteydelser og "Singaporespørgsmålene," når AVS-landene ikke er klar til det.

Det er ikke den "køreplan," der er beskrevet i Schröder-betænkningen. Derfor vil jeg stemme imod.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Endnu en gang, især på grund af modstand fra en række lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på trods af at være forpligtet til at benytte sig af "politisk korrekt" sprogbrug, er flertallet i Parlamentet ude af stand til at skjule den virkelige baggrund for og de reelle intentioner bag de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene.

Selv om artikel 36, stk. 1 i Cotonou-aftalen foreskriver indgåelse af "WTO-forenelige handelsordninger, som indebærer gradvis fjernelse af handelshindringer mellem dem og en forbedring af samarbejdet på alle områder, der er relevante for handel," har EU til hensigt at gå ud over, hvad der allerede er fastlagt, og opnå, hvad der til dato endnu ikke er opnået i WTO, selv om den 10. europæiske udviklingsfond blev oprettet til dette formål, og samtidig reducere den offentlige udviklingsbistand. Med andre ord forsøger at komme ind gennem vinduet, efter det ikke lykkedes at komme ind ad døren.

EU's mål er at liberalisere handel, på hvilket grundlag de store finanskoncerner og erhvervsgrupper tilstræber at sikre en åbning af markederne for at sælge varer og tjenesteydelser, udnytte råmaterialer og indføre en eksportorienteret produktionsmodel i overensstemmelse med deres interesser.

Der er behov for en anden politik for at fremme effektiv uafhængighed, suverænitæt, samarbejde, solidaritet, udvikling og social retfærdighed.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for hr. Schröders betænkning om udviklingseffekten af økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er).

De "trædestensaftaler," der er underskrevet hidtil, er kun begyndelsen på et langt og udbytterigt samarbejde med disse lande uden for Europa. I forbindelse med disse ØPA'er blev en liberaliseringsproces på 15 år anset for at være acceptabel af EU og AVS-landene. Desuden ville mindstekravet for at omfatte "hovedparten af al handel" være ikke under 80 % af handlen mellem partnerne. Jeg føler mig derfor overbevist om, at udviklingen af flere aftaler kun kan forbedre begge aftaleparters økonomiske position.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Initiativbetænkningen om økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'er) indflydelse på udviklingssamarbejde indeholder et par gode pointer. Den opfordrer til mere statsstøtte (det er trods alt AVS-landene, der må bære hovedbyrden af finanskrisen) og understreger, at ØPA'er er et udviklingsinstrument, der ikke bør påvirke den regionale integration sydpå negativt. På trods heraf støtter jeg det alternative beslutningsforslag, som Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har fremlagt. Det er trods alt mere logisk, hvis Parlamentet venter med at vise sin tilslutning til ØPA'erne, indtil de involverede AVS-landes parlamenter har afklaret deres holdning. Efter min mening bør det parlamentariske organ, der overvåger ØPA'erne, være Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, ikke et organ, der

er blevet oprettet til dette specifikke formål. Det ville kun medføre splittelse og svække landene sydpå, der hverken har de økonomiske eller personlige ressourcer til at deltage i disse møder. Desuden er et separat organ ugennemskueligt og ville forhindre en holistisk tilgang til udviklingsrelaterede emner.

Michel Teychenné (PSE), *skriftlig*. – (FR) Selv om de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) tilfører en masse struktur til EU's relationer med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), sender Parlamentet et meget dårligt signal ved at vedtage denne betænkning.

Europa må ganske enkelt slå om i forhold til, hvordan det forhandler og handler med AVS-landene, hvis det ikke ønsker at bidrage til deres undergang. Betænkningen stadfæster et system baseret på en påstået ligeværdighed mellem parterne, selv om EU i virkeligheden er verdens førende økonomiske magt, mens AVS-landene er langt bagefter. Der er nu akut behov for at indføre en asymmetrisk og konsensusbaseret tilgang, der endelig vil give disse stater en chance i forhold til global konkurrence.

Mine kolleger fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe og jeg har stemt imod denne betænkning. Parlamentets vedtagelse af den er virkelig bevis på, at Europa regeres af højrefløjen, og at det må ændres!

Beslutningsforslag: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Mange landes anerkendelse af Kosovo som suveræn stat har formentlig skabt flere problemer, end det vil løse. Jeg er skeptisk med hensyn til, om Kosovo var klar til uafhængighed. Visse EU-landes manglende ønske om at anerkende Kosovos uafhængighed af angst for at skabe en præcedens inden for deres egne grænser har yderligere kompliceret Kosovos fremtid.

EU har nu påtaget sig det primære ansvar for at hjælpe Kosovo internt. Dette tilsagn bør ikke være ubegrænset, hverken hvad angår det tidsmæssige eller det økonomiske perspektiv. Der er reelle bekymringer for Kosovos politiske stabilitet, udbredelsen af korruption, den organiserede kriminalitets indflydelse internt og eksternt og behandlingen af minoriteter, herunder serbere.

Det er vigtigt, at EU's institutioner forbliver årvågne og klar til at intervenere, hvis Kosovo ikke lever op til de høje standarder, der nødvendigvis må følge med en anerkendelse som selvstændig stat.

På trods af mine bekymringer støttede jeg beslutningen.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Der er intet tiltalende ved situationen i Kosovo eller ved den rolle, EU spiller der.

EULEX, EU's mission i Kosovo, er i den aktuelle sag blot FN's "militære" arm med ansvar for at føre tilsyn med indførelsen af en permanent regering og administration i Kosovo i strid med FN-resolution 1244, der anerkender Serbiens suverænitet over provinsen.

De gode intentioner, der udtrykkes her i Parlamentet, de gode råd og opfordringerne har svært ved at skjule en tragisk realitet, nemlig undertrykkelsen af minoriteterne, især det serbiske mindretal, på et territorium, der nu er overladt – på grund af det internationale og især det europæiske samfund – til korruption, organiseret kriminalitet, den albanske mafia og måske endda til islamistiske terrorgrupper.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Formålet med denne beslutning er at nedtone EU's støtte til den serbiske provins Kosovos ulovlige, ensidige uafhængighedserklæring.

Parlamentets uacceptable mål er at "legitimisere" oprettelsen af et protektorat, som USA, NATO og EU har skabt og håndhæver ved hjælp af aggression og militær besættelse, hvorved de sikrer deres politiske, økonomiske og militære dominans over denne meget vigtige region i Europa. Eksistensen af en "pseudostat" under "overvåget suverænitet," beskyttet af EU/NATO ved hjælp af deres "EULEX" og "vicekonger," den "internationale civile repræsentant" og "EU's særlige repræsentant," som har beføjelser som domstol, politi og toldvæsen foruden "udøvende kompetence" og tilsynskompetence, udgør uacceptable neokoloniale handlinger.

Med denne beslutning har vi fundet ud af, at "den vigtigste mission under (EU's) fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik til dato" er en åbenlys overtrædelse af De Forenede Nationers pagt og en farlig præcedens i forhold til folkeretten med uoverskuelige konsekvenser for stabiliteten af grænser, især på det europæiske kontinent.

Nogle af dem, der højlydt har forlangt respekt for folkeretten og Georgiens territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, viser sig at være de samme, som støttede og arbejdede for aggressionen over for Jugoslavien.

Denne beslutning er blot endnu et eksempel på hykleri og kynisme hos flertallet i Parlamentet.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) I næsten 20 år har Parlamentet set til, mens Kosovos befolkning gradvist har taget afsked med Serbien. Her i Parlamentet handler forhandlinger om Kosovo sjældent om selve Kosovo, men primært om, hvordan det påvirker resten af verden. Dem, der går ind for eller er imod uafhængighed, går primært op i, at hver beslutning skaber præcedens for andre regioner, og i risikoen for, at EU som følge deraf kaster sig ud i selvudvidelse.

Jeg har argumenteret for det modsatte i 30 år, både i og uden for Parlamentet. Demokratiet kræver frem for alt af os, at vi tager folkets egne ønsker og behov i betragtning. Efter århundreder under tyrkisk herredømme og det seneste århundrede under serbisk herredømme er det sidste, de ønsker, pres udefra. Hvis de ikke får lov til at annektere Albanien, vil de have ægte uafhængighed.

I de sidste 10 år har jeg talt for politik fra græsrodderne og op ud fra de fattiges, de underprivilegeredes synspunkt, dem, der lider på grund af manglende demokrati og offentligtretlige bestemmelser, ofrene for miljøkatastrofer og krige, kort sagt alle, der er underprivilegeret på grund af manglende lighed for alle. Jeg vil stemme imod EULEX-projektet, fordi det ikke medfører løsninger, der er til gavn for almindelige mennesker i Kosovo.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Parlamentets beslutning anerkender ikke blot Kosovo som en selvstændig stat, men fornærmer også de af EU's medlemsstater, der endnu ikke har anerkendt dets uafhængighed, ved at opfordre dem til at gøre det i åbenlys strid med folkeretten og FN's Sikkerhedsråds resolution 1244.

Med dette mål for øje støtter den oprettelsen af en Kosovo-sikkerhedsstyrke, med andre ord en separat hær, som naturligvis vil fungere under NATO-besættelsesstyrken KFOR's auspicer.

Målet med at etablere og udvikle den undertrykkende EULEX-politi-/domstolsmyndighed i Kosovo og de reformer, den støtter, såsom privatiseringer m.m. er at gennemtvunge EU's interesser og sætte fart på dens indarbejdning i strukturer, der skal knytte Europa tættere sammen. Det vil fuldføre omdannelsen af Kosovo til et Europa-/NATO-protectorat.

Den første blodige cyklus efter Jugoslaviens sammenbrud og den nye grænsedragning er ved at nå sin afslutning med åbningen af nye sår på Balkan og på globalt plan ved hjælp af det imperialistiske del og hersk-princip, som vil medføre nye spændinger og interventioner.

Grækenlands Kommunistiske Parti stemte imod denne uacceptable beslutning, der fremhæver behovet for at optrappe den antiimperialistiske kamp og konfrontere EU og dets politikker ved at kræve, at den græske og alle Europa-/NATO-besættelsehære forlader Kosovo og hele Balkan.

Maria Petre (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte imod denne beslutning, fordi Rumænien ikke anerkender provinsen Kosovos uafhængighed.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod beslutningsforslaget om Kosovo, fordi jeg er uenig med flere af punkterne i det.

Personligt betragter jeg ikke etableringen af et fungerende vidnebeskyttelsesprogram som afgørende for effektiv retsforfølgelse af lovovertrædere på højt plan i Kosovo, især hvad angår krigsforbrydelser. Desuden betragter jeg det ikke som afgørende vigtigt for Kosovo at fremme projekter, der f.eks. tilsigter at genoprette vandaliserede begravningspladser med direkte involvering af lokale aktører. Sådanne projekter ville ikke have nogen praktisk betydning for lokalsamfundene i Kosovo og ville ikke bidrage til et bedre interetnisk klima.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) Medlemmerne af Parlamentet er udmærket bekendt med mine tidligere synspunkter i forhold til ikke kun Kosovo, men hele Balkanområdet.

Efter min mening kan Kosovospørgsmålet kun løses gennem en konsensusbaseret tilgang, der ikke kun primært involverer Serbien, men også nabolandene.

Denne betænkning indeholder mange ting, jeg kan forlige mig med, men jeg kan ikke støtte, at der insisteres på, at alle EU's medlemsstater skal anerkende et uafhængigt Kosovo.

Uafhængighed for Kosovo kan kun opnås gennem konsensus og i enighed med Serbien. Hvis man ikke indser dette, skaber man efter min mening kun grobund for fremtidige problemer og en antiserbisk holdning her i Parlamentet.

Derfor gør vedtagelsen af ændringsforslag 3 beslutningen partisk, og det underminerer resten af teksten. Derfor kan jeg beklageligvis ikke støtte den.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Afstemningen om ændringsforslag 3 og den endelige afstemning var efter min mening yderst vigtige. Jeg stemte imod i begge tilfælde. I ændringsforslag 3 beder Parlamentet EU-landene om at anerkende Kosovos uafhængighed. Efter min mening er hele uafhængighedsprocessen forhastet og uigennemtænkt. Jeg er klar over, at forhandlingerne mellem Kosovo og Serbien, selv når der er internationale personligheder og organisationer til stede, var langtrukne, og at mange ikke så nogen chance for, at de ville føre til en løsning, eller at de overhovedet ville fortsætte. Det er grunden til, at de fleste EU-lande og USA accepterede Ahtisaari-planen. På trods heraf mener jeg, at alle ensidige uafhængighedserklæringer blot er en kilde til fremtidige problemer og potentielle konflikter. Det bekræftes kun af den tid, der er gået siden Kosovos uafhængighedserklæring. Hvis vi skal opretholde freden i vores region, er tid, der bruges til forhandlinger, hverken langtrukken eller meningsløs.

Betænkning: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning afspejler Kinas voksende magt som handelspartner. Den henleder også opmærksomheden på handel mellem Kina og Taiwan, som ser ud til at ville vokse efter underskrivelsen af handelsaftaler hen over Taiwanstrædet.

Tættere økonomiske forbindelser mellem Kina og Taiwan har potentialet til at fremme en mere positiv tilgang til det bredere spørgsmål om relationerne hen over Taiwanstrædet. Men denne afspænding giver ikke en store mening, med mindre den følges op af integration af Taiwan i internationale organisationer, især dem, der har forbindelser til handel, såsom Verdenssundhedsforsamlingen og Den Internationale Søfartsorganisation.

Parlamentet bør udtrykke kraftig støtte til Rådets erklærede politik om at støtte Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer. Parlamentet bør desuden lægge pres på Kina over dets fortsatte modvillighed mod at tillade, at Taiwan får taleret på den internationale scene. Velstanden og sundheden for de 23 millioner indbyggere i Taiwan bør ikke tages som gidsel af politiske grunde.

På grund af min støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer stemte jeg for denne betænkning.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Wortmann-Kool-betænkningen, fordi jeg støtter udviklingen af økonomiske relationer mellem EU og Kina. Det er et land, der har oplevet dramatisk økonomisk vækst, hvilket har gjort det til en af de største økonomiske aktører på det globale marked. Handelsrelationerne mellem EU og Kina er vokset betydeligt i de senere år, så Europa siden 2006 har været Kinas største handelspartner. I 2007 var Kina nummer to på EU's liste over handelspartnere.

Vi har brug for ekstraordinært samarbejde mellem EU og Kina for tiden i et forsøg på at løse den aktuelle økonomiske og finansielle krise. Eftersom Kina er et af lokomotiverne i den globale udvikling, mener jeg, at landet bør påtage sig det fulde ansvar for at garantere bæredygtig og afbalanceret udvikling i den globale økonomi. EU's handelsrelationer med Kina bør baseres på principperne om gensidighed, bæredygtig udvikling, beskyttelse af miljøet, forebyggelse af klimaforandringer, fair konkurrence, overholdelse af Verdenshandelsorganisationens regler og, ikke at forglemme, menneskerettighederne.

EU må insistere på overholdelse af bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse, så europæiske borgere ikke længere risikerer at købe produkter, der er farlige for helbredet, varer med skjulte mangler eller forfalskede produkter.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Hvert år vedtager Parlamentet en tekst om handelsrelationer og økonomiske relationer med Kina, og hvert år bliver resultaterne værre. Overtrædelser af menneskerettighederne, urimelig handelspraksis, dumping, manglende overholdelse af Kinas internationale forpligtelser, det være sig over for WTO eller ILO (Den Internationale Arbejdsorganisation), forfalskninger, en patentpolitik, der svarer til tyveri, osv. Listen vokser, og det er skræmmende.

Endnu mere skræmmende er ordførerens vedvarende tro på myten om "demokratisk forandring ved hjælp af samhandel," der modbevises bedre af den aktuelle situation i Kina end af noget andet. Denne myte fungerer som alibi for alle dem, der sætter nogle fås kommercielle interesse højere end respekt for de værdier, de påstår at gå ind for, så de slipper for at træffe de nødvendige beslutninger om at indføre handelsbeskyttende instrumenter og sanktioner.

De mener utvivlsomt, at Kina burde blive verdens værksted, der producerer billige varer af mere eller mindre – med vægt på mindre – høj kvalitet.

Vi foretrækker en politik, der består i at producere de varer, vi forbruger, i Europa med europæere og i at genvinde en industriel uafhængighed på et europæisk marked, der i sidste ende er beskyttet.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Siden 2006 har EU været Kinas førende handelspartner, og siden 2007 har Kina været Europas næststørste handelspartner. Kina repræsenterer i øjeblikket 6 % af verdenshandlen.

Folkerepublikken Kina har gjort store fremskridt siden den betænkning, jeg havde æren af at fremlægge for Parlamentet i 2002. Men det lader til, at mange af de aspekter, der havde behov for afhjælpning dengang, stadig gør sig gældende, selv om de i nogle henseender er blevet løst i form af bemærkelsesværdige fremskridt.

Hvad angår sociale og miljømæssige følgevirkninger, er der tydelig mangel på forberedelse i den kinesiske industri, og det nødvendiggør større europæisk tilskyndelse.

Kina og EU har forhandlet om en partnerskabs- og samarbejdsaftale siden oktober 2007, og resultaterne lader fortsat vente på sig. I betragtning af den europæiske støtte til mange aspekter af international handel burde Kina ikke bryde sine forpligtelser i forhold til WTO. Der er indført hindringer i form af regler og bestemmelser, der begrænser europæiske selskabers adgang til strategiske sektorer.

I november erklærede Folkerepublikken Kina sin intention om at forlade den ordening med dobbelt kontrol af import af tekstiler og fodtøj, der har eksisteret siden 2007. De tilgængelige statistikker er ikke fremmede for en diskussion, men vi står muligvis over for en handelskonflikt.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Eftersom det ikke er muligt at tage alle de mange spørgsmål op, som denne betænkning behandler, mener vi, det er væsentligt at understrege, at vi forfægter en styrkelse af reelle og effektive samarbejdsrelationer mellem landene i EU og Kina, der er baseret på en gensidigt gavnlig reaktion på de forskellige befolkningers behov, og som bidrager til gensidig udvikling under respekt for princippet om ikkeindblanding og national suverænit.

Baseret på disse principper, og selv om betænkningen indeholder visse aspekter, som vi er enige i, er vi klart imod den, fordi den gør krav på den neolibérale matrice som sin egen ved at kæmpe for en fortsættelse af liberaliseringen af samhandel, i dette tilfælde med Kina.

Ved at tilsløre de meget alvorlige konsekvenser af liberaliseringen af verdenshandlen er denne betænkning et incitament til at fortsætte med at åbne markederne mellem EU og Kina, og den fremhæver indsatsen for at fremskynde forhandlingerne inden for rammerne af WTO og "understreger, at den nye PSA mellem EU og Kina bør have som mål at skabe fri og fair handel."

Som påvist i andre lignende parlamentariske beslutninger er målet at levere en løsning på det behov for ekspansion, som EU's store finanskoncerner og erhvervsgrupper har, hvilket strider imod en løsning på de behov, som arbejdstagere og små og mellemstore virksomheder i forskellige EU-lande, især Portugal, har.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter anbefalingerne i denne betænkning om at forbedre markedsadgangen til Kina, fjerne handelsbarrierer ved at forøge udenlandske selskabers adgang i Kina og fokusere på at skabe ensartede økonomiske spilleregler.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Under den nuværende globale økonomiske og finansielle krise får relationerne mellem EU og dets vigtigste eksterne økonomiske partnere langt større vigtighed end tidligere. Økonomisk stabilitet og bæredygtigheden af den samhandel, der involverer EU, bliver stadig mere relevant for vores fremtidige sikkerhed. Jeg stemte for fru Wortmann-Kools betænkning om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Kina, fordi jeg mener, det er et skridt hen imod en bedre struktur for handelsmæssige forbindelser mellem EU og en meget vigtig global partner.

Behovet for denne betænkning understreges af de hårde realiteter i form af et handelsunderskud på 160 mia. EUR. Men de fleste elementer i betænkningen er ikke kun anmodninger fra EU i forhold til visse aspekter af Beijings økonomiske politik og handelspolitik, men også forslag, hvis gennemførelse vil skabe fordele internt i Kina ud over at se frem mod dets fremtidige udvikling. Bedre regulering og beskyttelse af immaterialrettigheder, reduktion af de samfundsmæssige og miljømæssige følgevirkninger af vores asiatiske partners dramatiske økonomiske vækst og en reduktion i forfalskningen og piratkopieringen af varer er

indsatsområder, hvor Kina allerede har opnået synlige fremskridt. Hvis det kan bibeholdes i fremtiden, vil det kun være med til at fremme Kinas udvikling.

Zita Pleštinová (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Til dels baseret på min egen personlige erfaring fra et møde, som en delegation fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse afholdt i Kina mellem den 16. og den 21. marts 2008, stemte jeg for Wortmann-Kool-betænkningen om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Kina.

Samhandlen mellem EU og Kina er vokset dramatisk siden 2000. EU er Kinas største handelspartner, og Kina er EU's næststørste handelspartner.

Selv om Kina nyder betydelige fordele som følge af landets medlemskab af WTO, skal europæiske firmaer overvinde store forhindringer i forsøget på at opnå adgang til det kinesiske marked, hvoraf de største er brud på patentrettigheder og tvetydige standarder. Jeg glæder mig over intentionen om at lancere programmet "Gateway to China," der specifikt tilsigter at etablere undervisningsprogrammer for ledere i Kina med henblik på at støtte europæiske SMV'ers adgang til det kinesiske marked inden 2010.

Betænkningen indeholder anbefalinger til forbedring af handelsrelationerne mellem Europa og Kina, som skal være baseret på principper om gensidighed, bæredygtig udvikling, respekt for miljøets grænser, bidrag til de globale mål for bekæmpelse af klimaforandringer, redelig økonomisk konkurrence og handel i overensstemmelse med vores delte værdier og med WTO's regler. Jeg hilste det ændrede forslag velkommen, ifølge hvilket EU betragter Taiwan som en kommerciel enhed og samhandelsenhed og støtter Taiwans deltagelse som observatør i relevante internationale organisationer.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Drøftelser om handelsrelationer med Kina bringer os altid tilbage til spørgsmålet om menneskerettigheder i det land. Det er forståeligt. Indvendingerne mod forholdet til Kina kan forstås i lyset af forskellige bedømmelser, som i de fleste tilfælde kan retfærdiggøres.

Den opfattelse, at den økonomiske vækst i Kina ikke har noget sidestykke i forhold til respekt for menneskerettigheder eller demokrati eller i landets handlinger på internationalt plan, udnyttelse af arbejdstagere, et regelsæt for arbejdskraft, der uden sammenligning er mindre krævende, tilsidesættelse af miljømæssige hensyn og reglerne for immaterialrettigheder og patenter, alle disse faktorer udgør barrierer for åbne handelsrelationer præget af respekt for international god praksis. Ikke desto mindre finder der handel sted, og omfanget er voksende. Kinas rolle i den moderne verdensøkonomi er uden sidestykke, og dets bidrag til at overvinde den aktuelle krise er vigtig.

Det er derfor nødvendigt at insistere på respekt for reglerne og principperne for international handel, for lige adgang til markeder og for beskyttelsen af demokrati og menneskerettigheder uden at ignorere virkeligheden og vores voksende indbyrdes afhængighed. Faktisk er vi nødt til at få det bedste ud af situationen, om ikke andet for bedre at kunne påvirke dette store land.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for betænkningen om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina ved afstemningen.

Kina er EU's næststørste handelspartner, og EU har været Kinas største handelspartner siden 2006. Kina er en drivkraft for global vækst. Det er meget vigtigt, at de europæiske landes handelsmæssige forbindelser med Kina først og fremmest baseres på princippet om gensidighed, bæredygtig udvikling, overholdelse af miljømæssigt forsvarlige grænser og loyal konkurrence.

Udviklingen af handelsforbindelserne med Kina må gå hånd i hånd med en politisk dialog, bl.a. om menneskerettigheder. Kina bør styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og tage fat på problemet med forfalskede og piratkopierede varer i Kina.

Det høje forureningsniveau fra Kinas industrier og Kinas øgede forbrug af naturressourcer er også foruroligende.

Sammenbruddet af forhandlingerne med Dalai Lamas udsendinge kaster en skygge over forbindelserne med Kina. Kina bør bringe enhver form for forfølgelse af det tibetanske folk til ophør.

For at sikre passende handelsmæssige forbindelser med Kina skal de baseres på engagement og strategisk partnerskab, der forankrer principperne om gensidighed, loyal konkurrence og handel i overensstemmelse med vores fælles værdier og overholdelse af WTO's regler.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg støtter ikke fru Wortmann-Kools betænkning om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina, da jeg er uenig i en række punkter i betænkningen.

F.eks. med hensyn til fremtidige skridt i EU er jeg ikke enig i, at det er nødvendigt at forebygge problemer gennem bilateral dialog. Vi løser ikke spørgsmål af gensidig interesse, navnlig inden for investering, markedsadgang og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder samt andre strategiske handelsrelaterede spørgsmål, blot ved at sammenføre de øverste beslutningstagere fra den kinesiske ledelse og deres modparter fra Kommissionen. Disse problemer skyldes den kinesiske regerings manglende overholdelse af de økonomiske aftaler, der er indgået med EU.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det glæder mig, at der i denne betænkning henvises til Kinas øgede handel med Taiwan. Under præsident Ma har Taiwan gjort store fremskridt hen imod normaliseringen af øens handelsforbindelser med Kina og forsøgt at imødegå den obstruktive holdning, som Beijings kommunistiske magthavere tidligere har indtaget til handelsmæssige forbindelser med Taiwan.

Hvis Taiwan nogensinde skal blive fuldt ud integreret i de regionale økonomier i Sydøstasien, skal Taiwan optages i internationale organisationer, uanset om øen er anerkendt som en uafhængig suveræn stat eller ej.

I lyset af de forskellige sygdomme i Østasien gennem de senere år forbundet med bevægeligheden for varer og personer – som f.eks. SARS, fugleinfluenza og skandalen vedrørende melaminmælk – er det af afgørende betydning, at Taiwan får observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen. Et sådant skridt vil styrke handelen mellem Kina og Taiwan, øge kvalitetsstandarderne i regionen og styrke Taiwans position på den internationale scene.

Den måde, hvorpå Kina har slået politisk mønt på landets uenigheder med Taiwan på bekostning af folkesundheden, bør fordømmes. Der er også forkasteligt, at så mange mennesker i Europa forholder sig tavse over for Kinas pres.

Jeg stemte for denne betænkning.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.35 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU
næstformand

8. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

9. Anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

10. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

11. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

11.1. Situationen i Sri Lanka

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om fire beslutningsforslag om situationen i Sri Lanka⁽¹⁾.

Tobias Pflüger, forslagsstiller. – (DE) Fru formand! Den aktuelle humanitære katastrofe i den nordlige del af Sri Lanka har fået forholdsvis begrænset opmærksomhed. Den srilankanske hærs angreb på civilbefolkningen kan endog betegnes som en massakre. Et hospital er tilmed kommet under beskydning, og ifølge de humanitære organisationer er den generelle situation katastrofal. Røde Kors har slået alarm.

(1) Se protokollen.

Situationen i Sri Lanka er eskaleret, og EU er ikke uden skyld heri, idet EU har torpederet de forhandlinger, der blev ført under norsk lederskab, ved at opføre LTTE på EU's liste over terrororganisationer, således at det ikke længere var muligt at føre forhandlinger med EU.

Der er ikke længere ytringsfrihed i Sri Lanka. For nylig blev en journalist dræbt. Den tyske ambassadør, der talte ved hans begravelse, udtalte, at præsidenten burde forlade landet. Han havde blot givet en nøjagtig beskrivelse af situationen.

Der er efter forlydende flere tusinde flygtninge i den nordlige del, og jeg er nødt til at gøre det helt klart, at vi bør være langt mere opmærksom på den generelle situation i området. EU bør være langt mere klar i mælet omkring den srilankanske regerings nuværende handle måde. Den srilankanske hær og LTTE's angreb er forkastelige, og de går helt klart først og fremmest ud over civilbefolkningen.

Vi er nødt til at hjælpe de mennesker, der er fanget i den nordlige del, og sikre en øjeblikkelig våbenstilstand, da det står klart, at et meget stort antal civile bliver dræbt i området. Det er uacceptabelt, og EU bærer en del af skylden, hvis EU ikke giver langt mere klart udtryk for, at støtten til Sri Lankas regering må bringes til ophør.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Den blodige krig i Sri Lanka er tilsyneladende ved at være ovre. LTTE, som er blevet opført på EU's terrorliste, er nu nødt til at nedlægge våbnene og overgive sig. EU og andre medformænd har opfordret LTTE til at gøre dette. LTTE's reaktion vil vise, om organisationen virkelig ønsker det bedste for tamilerne.

LTTE bruger sine frontorganisationer i Europa til at sikre sig maksimal propagandaeffekt og rejser penge gennem international pengeafpresning. En række LTTE-medlemmer vil måske tilmed forsøge at søge asyl i EU.

Under hele denne frygtelige 26 år lange borgerkrig har LTTE benyttet sig af grusomme terrortaktikker som f.eks. selvmordsbombninger, der desværre nu også anvendes i mange andre dele af verden. Den srilankanske hær var således nødt til at anvende alle tilgængelige midler til at bekæmpe dette brutale oprør. Det står imidlertid klart, at de tabstal, som LTTE har opgivet, er overdrevne. En række af disse tabstal er nu blevet trukket tilbage – f.eks. historien i Agence Presse om drab på 300 civile – efter at den formodede ophavsmand til artiklen nægtede at have skrevet denne. Civile dødstab i en krigszone er imidlertid altid tragiske, uanset hvor de sker.

De srilankanske væbnede styrker kan helt klart heller ikke fremvise et uplettet generalieblad, men de har ikke bevidst søgt at udnytte og skade civilbefolkningen, hvilket LTTE efter forlydende har gjort.

Hvis krigen virkelig snart er ovre, er det af afgørende betydning, at Sri Lanka nu retter opmærksomheden mod postkonfliktafvæbning, -demobilisering og -reintegration. Der skal findes en hurtig og permanent løsning på problemet med marginaliseringen af tamilerne i forhold til det singalesiske flertal for at sikre et stabilt og bæredygtigt multi-etnisk samfund med regional decentralisering.

EU bør desuden sikre, at Sri Lanka får tilført ressourcer til støtte for postkonfliktudvikling. Selv om vi bør støtte regeringens tilbud om amnesti til de fleste medlemmer af LTTE, er det af afgørende betydning, at ingen af de ansvarlige for de mest alvorlige krigsforbrydelser slipper for straf.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Sri Lanka har været plaget af interne kampe i årtier. Denne tragiske situation skyldes den væbnede konflikt, navnlig mellem separatistiske oprørsstyrker i den nordlige del og den srilankanske hær. Flere tusinde uskyldige mennesker er blevet dræbt eller såret under disse kampe, og der er sket stor skade på ejendom, infrastruktur og miljøet.

Denne sørgelige situation er blevet forværret i løbet af de seneste måneder som følge af regeringens storstilede militære offensiv mod De Tamilske Tigre. Ifølge rapporter fra Sri Lanka er situationen i visse områder blev drastisk forværret i de seneste uger, hvor flere hundrede civile er blevet fordrevet eller fanget i kampene. Ifølge Amnesty International har både regeringen og De Tamilske Tigre overtrådt internationale konventioner og menneskerettigheder.

Under sådanne omstændigheder er det ganske vist meget vanskeligt at sige med sikkerhed, hvem der har skylden for de tragiske begivenheder i Sri Lanka, men vi må opfordre begge sider til at udvise tilbageholdenhed og være yderst opmærksom på og respektere uskyldige civile og overholde krigskonventionerne.

Da den srilankanske regering har overtaget og er den internationalt anerkendte myndighed i landet, må vores opfordring nødvendigvis og rent logisk primært rettes mod regeringen. Vi må samtidig opfordre lederne af De Tamilske Tigre til at rette sig efter det internationale samfunds opfordringer, tage imod regeringens tilbud om amnesti, give afkald på vold og søge at nå deres mål gennem politisk dialog.

Vi må også endnu engang på det kraftigste understrege, at det ikke løser noget at kæmpe, og at varig fred og stabilitet kun kan opnås ved forhandlingsbordet, og at det nødvendigvis vil ske før eller senere. Begge sider vil være nødsaget til at indgå kompromiser under disse forhandlinger, og løsningen vil være til gavn for borgerne i dette smukke land. Vi håber, at vi med denne beslutning vil medvirke til at afbøde det srilankanske folks lidelser og skabe den hårdt tiltrængte fred i Sri Lanka.

Robert Evans, forlagsstiller. – (EN) Fru formand! Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet nægter udtrykkeligt at deltage i denne afstemning vedrørende Sri Lanka. I sidste måned gennemførte Parlamentet en fuld forhandling om situationen i Gaza med redegørelser fra Rådet og Kommissionen. Den Socialdemokratiske Gruppe tillægger Sri Lanka samme betydning og mener, at vi også burde have drøftet spørgsmålet om Sri Lanka på behørig vis, men jeg beklager, at ingen af de andre grupper støttede vores holdning.

En kort forhandling med få tilstedeværende medlemmer her torsdag eftermiddag er en hån mod de flere tusinde mennesker, der er under angreb og døende i den nordlige del af Sri Lanka. Vi ønskede at stille krav til begge sider om en øjeblikkelig og betingelsesløs våbenstilstand i lighed med det krav, der blev stillet i fælleserklæringen fra USA og Det Forenede Kongerige fra Washington tidligere på ugen, men PPE nægtede at medtage dette krav i teksten.

Vi ønskede uforbeholdent at fordømme bombningen af hospitaler og nødhjælpsarbejdere, hvilket hr. Van Orden, der forhandlede på vegne af PPE, nægtede. Derfor er dette punkt ikke medtaget i nærværende beslutningsforslag. Efter hr. Van Ordens opfattelse – og formodentlig også efter dr. Tannocks opfattelse – er alle udtalelser fra den srilankanske regering sande, og stort set alle nødhjælpsorganisationer verden over, fra Røde Kors til FN, kan affærdiges. Ifølge Amnesty International har den srilankanske hær muligvis gjort sig skyldig i krigsforbrydelser i forbindelse med et klyngeangreb på et hospital. Ifølge Amnesty International stod bombningen på i 16 timer.

PSE ønskede også at fordømme regeringsagenters drab på journalister og andre mediefolk. I beslutningsforslagets punkt 4 opfordres regeringen – den srilankanske regering – til at undersøge dens egne alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne.

Det er muligt, at nogle medlemmer i Europa-Parlamentet ønsker at støtte holdninger af denne art, men det ønsker vi ikke. Hvis man stemmer for denne tekst, ser man gennem fingre med angreb på hospitaler og ignorerer påstande om krigsforbrydelser. Jeg bemærker, at hr. Van Orden ikke engang har mod til at stille sig op og forsvare dette makværk, men det overrasker mig ikke. Under forhandlingerne lo han affærdigende af påstande om voldtægt begået af srilankanske soldater, så hvad kan man forvente?

I Mellemøsten var millioner af mennesker – herunder mange jøder – vrede over Israels angreb på Gaza, men de blev ikke af den grund Hamas-tilhængere. Alle, der ikke støtter den srilankanske regering, stemples desværre som apologeter for terrorisme og tilhængere af LTTE.

Vi indtog imidlertid en kritisk holdning til LTTE og deres taktikker i vores forslag. Vi fordømmer deres angreb og vi ønsker ikke, at De Tamilske Tigre sidder ved forhandlingsbordet, men denne krig må stoppe øjeblikkeligt. Regeringen skal stoppe sin militærkampagne, der – som andre ligeledes har fremført – fører til en humanitær katastrofe for flere hundrede tusinde almindelige mennesker i den nordlige del af øen.

Desværre stilles der ikke krav om et øjeblikkeligt ophør af kampene i denne betænkning, og vi vil således ikke støtte denne tilgang ved at deltage i afstemningen i dag. Vi tager afstand fra dette forslag, og jeg opfordrer på det kraftigste alle andre med samme holdning til at gøre det samme.

Raül Romeva i Rueda, forlagsstiller. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis påpege, at det beslutningsforslag, der i sidste ende blev skabt enighed om, absolut ikke er et forslag, som jeg ville have udarbejdet. Det er efter min overbevisning udtryk for en alt for stor efterladenhed over for regeringen i Colombo. Jeg er bange for, at dette forslag er endnu et eksempel på forenkling, kriminalisering og fortsat forfølgelse af en gruppe ene og alene med den begrundelse, at der er tale om en terrorgruppe. Det er rent faktisk langt mere kompliceret.

Jeg mener imidlertid, at Parlamentet i den aktuelle situation bør sende klare budskaber om en række spørgsmål. Et af de centrale punkter, der efter min opfattelse er vigtigt at understrege, er Tokyo-opfordringen om, at begge sider, dvs. LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam – De Tamilske Tigres Befrielsesfront) og regeringen er nødt til at forstå, at der skal indgås en våbenstilstand, således at den humanitære nødhjælp kan komme frem, og således at det bliver muligt at evakuere sårede og syge.

For det andet er det efter min opfattelse meget vigtigt at huske på, at der ikke er nogen militær løsning. Det er ikke muligt, det er simpelthen umuligt.

Tiden er derfor inde til at forhandle betingelserne for indstilling af volden, demobilisering og afvæbning. Hvis dette skal lykkes, er regeringen imidlertid nødt til at opgive sine planer om en militær sejr, der blot forlænger mange menneskers lidelser.

Det ville f.eks. være et udtryk for god vilje at give uafhængige medier og humanitære hjælpearbejdere adgang til den nordlige del af øen.

Med hensyn til den generelle toldpræferenceordning, GSP+, hører jeg til dem, der mener, at et land som Sri Lanka aldrig burde have været omfattet af denne ordning i lyset af de alvorlige og fortsatte krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder i landet, der for en stor dels vedkommende er ansporet af regeringsmyndighederne. Vi bør efter min opfattelse alvorligt overveje at indlede en tilbundsående debat om det hensigtsmæssige i at anvende denne præferenceordning, herunder navnlig om de følger, denne har for mange grupper, herunder arbejdstagere.

Jeg opfordrer på denne baggrund Kommissionen til at foretage en in situ-undersøgelse med det formål at vurdere følgerne af ordningen og ændre den i nødvendigt omfang.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Borgerkrigen i Sri Lanka har varet i 25 år. Konflikten har krævet mere end 70 000 dødsopfre. Omkring 250 000 civile fanget mellem den srilankanske regeringshær og De Tamilske Tigre i et område på omkring 300 km² betaler de meget store omkostninger forbundet med denne krig. Flere hundrede forsvarsløse mennesker er blevet dræbt i konfliktzonen siden midten af januar. Der var omkring 500 mennesker på hospitalet, da det blev bombarderet med artillerigranater.

Ifølge Den Internationale Røde Kors Komité ramte granaterne den pædiatriske afdeling. Den skrækslagne befolkning er bange for at flygte på trods af regeringens bebudede våbenstilstand på 48 timer. De er bange for at blive dræbt eller såret. Begge parter i konflikten gør opmærksom på de krænkelse af menneskerettighederne, der er blevet begået af modparten, og begge parter kræver disse rettigheder. Regeringen forudsiger en snarlig sejr over tamilerne. Befolkningen, der er fanget mellem disse to hærstyrker, når muligvis ikke at opleve afslutningen af fjendtlighederne.

Vi opfordrer begge parter i konflikten til at minimere civile tab og til at indlede fredsforhandlinger.

Thomas Mann, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg havde lejlighed til at besøge Sri Lanka flere gange som medlem af SAARC-delegationen. Jeg så ved selvsyn, hvor meget befolkningen lider på grund af den 25 år lange borgerkrigen, der har krævet mere end 70 000 dødsopfre. Kampene mellem regeringsstyrker og LTTE er eskaleret yderligere. Store dele af den nordlige del af øen er blevet bragt under kontrol, og en række af de tamilske oprøreres tilflugtssteder er blevet indtaget.

Det, jeg på daværende tidspunkt fik at vide af menneskerettighedsorganisationer i Colombo og Jaffna, bekræftes desværre igen og igen, nemlig at "krig er en institution". Den humanitære situation er alarmerende. Der er tusindvis af flygtninge. Der er mangel på lægehjælp og mad. Hjelpeorganisationerne skal have ubegrænset adgang til civilbefolkningen, og der skal i denne forbindelse indgås en våbenstilstand. Regeringen har etableret korridorer for at lette evakueringen af civile fra kampzonerne, og det er uforståeligt, at De Tamilske Tigre ikke har respekteret denne sikkerhedszone, og at de fortsat åbner ild og bruger menneskelige skjold.

Tokyo-gruppen, der består af Japan, USA, Norge og EU, har opfordret lederne af LTTE til langt om længe at indlede forhandlinger med Sri Lankas regering om de nærmere detaljer i en våbenstilstand. Det er i alles, herunder tamilernes, interesse, at denne fredsproces sættes i gang. Jeg glæder mig navnlig over, at regeringen har besluttet at overholde den 13. ændring af den srilankanske forfatning og overdrage det kompetente provinsråd til de valgte repræsentanter i den nordlige og østlige del af øen. Vi forventer desuden, at regeringen overholder tilsagnet om at gennemføre en grundig, neutral undersøgelse af de krænkelse af

menneskerettighederne, som vi netop har drøftet, og krænkelse af pressefriheden. Sikkerhed og stabilitet må ikke fortsat være en utopi for srilankanerne.

Marie Anne Isler Béguin, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Hvad ved vi, og hvad ser vi i Sri Lanka? Hvilke rapporter skal vi sætte vores lid til, når alle ngo'erne undtagen Røde Kors er blevet evakueret fra landet siden september? Hvem skal vi tro på? Sri Lankas regering eller anonyme vidner?

En ting er sikker, og det er, at situationen er ved at udvikle sig til et endeligt angreb, en nedskydning forestået af en regering, der er fast besluttet på at anvende magt for at sætte en stopper for et oprør, der efter regeringens opfattelse har varet for længe. Hvem skal endnu engang redde stumperne? Det skal civilbefolkningen naturligvis, kvinder, børn og ældre, der er fanget i midten og udsættes for utålelig vold. Det må stoppe. Det er på høje tid, at det internationale samfund for alvor lægger pres på Sri Lankas regering for at få den til at sætte en stopper for denne eskalering af vold og drab.

EU skal indtage en helt klar holdning og sikre, at den tamilske civilbefolkning ikke bliver overset i historien og martyrer på grund af vores ligegyldighed. Europa-Parlamentet skal ikke blot vedtage dette fælles beslutningsforslag. Vi skal stille krav om en øjeblikkelig og betingelsesløs våbenstilstand, der vil markere begyndelsen på et stærkere engagement i en fredelig løsning på konflikten og respekt for menneskerettigheder og kulturelle identiteter.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru formand! De dramatiske billeder fra Sri Lanka viser, at en brutal borgerkrig, der har strakt sig over flere årtier, er ved at kulminere. Som vi alle ved, er det muligt at afslutte en krig ved brug af våben, men det er ikke muligt at skabe varig fred på denne måde. Det er desuden ikke muligt at bekæmpe terrorismen endeligt, navnlig ved brug af våben, da terrorismen altid vil dukke op. Det er derfor vigtigt at tage fat på årsagerne.

Det næste skridt må være at nå til enighed om en fredsløsning baseret på følgende grundlæggende elementer. For det første skal enhedsstaten have et klart magtmonopol. Ingen stat kan acceptere, at etniske grupper eller sektioner i befolkningen væbner sig og starter en væbnet konflikt. Det er imidlertid en forudsætning, at denne stat overholder demokratiske regler og retsstatsprincippet og aktivt søger en politisk løsning i overensstemmelse med princippet om selvbestemmelse, der sikrer en endelig løsning på nationalitetsproblemerne i Sri Lanka, der er en gammel historisk arv og en arv fra kolonitiden, der skal løses omgående.

Jeg opfordrer derfor på det kraftigste EU og alle landene i verden til at medvirke til at fremme demokratiet og retsstatsprincippet og styrke retten til selvbestemmelse og mindretalsrettighederne samt naturligvis fremme den økonomiske udvikling i et land, der er blevet skudt helt i sænk på grund af borgerkrigens rædsler.

Hvis våbnene langt om længe blev lagt – vi er desværre endnu ikke nået så langt – ville dette ikke stoppe udviklingen, men være det første skridt hen imod fred baseret på retsstatsprincippet, frihed, menneskerettigheder, mindretalsrettigheder og national selvbestemmelse.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Tokyo-konferencen viste, at krisen i Sri Lanka muligvis vil blive bragt til ophør, og at der er håb om fred. En kvart million civile fanget i konfliktzonen har imidlertid brug for sikker gennemrejse og adgang til humanitær bistand. Udenlandske observatører skal have adgang til området for at vurdere de humanitære behov. De seneste angreb på journalister garanterer imidlertid ikke sikkerheden for de humanitære organisationer. Selv om regeringen har lovet at undersøge angrebene på journalisterne, er dette ikke en løsning. Vi skal også lægge pres på Sri Lankas regering for at få den til at underskrive Ottawakonventionen og rydde landminer. Jeg er ked af, at medlemmerne fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet foretrak at gå hjem i stedet for at deltage i forhandlingen i dag og således forsvare deres holdning til, hvordan vi løser situationen i Sri Lanka.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg vil blot give udtryk for min støtte til Robert Evans holdning. Det var vist hr. Posselt, der betegnede konflikten som en borgerkrig, og ifølge min kollega nægtede forslagsstillerne bag dette fælles beslutningsforslag at anvende denne betegnelse.

Jeg støtter de tidligere taleres udtalelser om en øjeblikkelig våbenstilstand. Den nylige optrapning af kampene mellem LTTE og Sri Lankas regeringsstyrker har forværret situationen, og det anslås, at omkring 230 000 internt fordrevne er fanget i Wanniregionen lige nu. Uhyrligheder som f.eks. bombing af et PTK-hospital gør situationen på stedet langt værre og langt farligere.

Det er en meget sørgelig dag, men vi kan ikke støtte dette, og jeg håber, at flere medlemmer vil deltage i en mere uddybende debat om den meget alvorlige situation i Sri Lanka i næste mødeperiode.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru formand! De tragiske begivenheder i Sri Lanka kan sammenlignes med andre lignende tilfælde. Når vi taler om fattige menneskers tragedie, glemmer vi, at tragedien er skabt af mennesker – ikke fattige mennesker, men mennesker fra det samme miljø. De bruger religiøse, stammerelaterede og etniske forskelle, historiske misforståelser og andre tilgængelige midler til at skabe splid mellem samfundsgrupper i det pågældende land for at få magten. Dette fører til ødelæggelse af normalt meget svagt rodfæstede demokratiske elementer og til borgerkrig med alle dens grusomheder, til manglende respekt for menneskerettighederne og for retten til oplysning og til en total tilintetgørelse af modstanderen.

Jeg støtter denne beslutning, hvori der udtrykkes fordømmelse af de ansvarlige for borgerkrigens genopblussen og af dem, der forsyner dem med materiel og støtter dem politisk. En advarsel til de grupper, der står bag sådanne umenneskelige scenarier, kunne være at fortælle dem, at de vil blive fanget, f.eks. af internationale specialstyrker, og idømt livsvarigt fængsel.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Hr. Evans har sædvanen tro misforstået kendsgerningerne, og dette har foranlediget mig til at tage ordet for at korrigere ham. Intet hospital er blevet bombet. Det nyhedsbureau, der udsendte meddelelsen, trak historien tilbage med henvisning til, at den var usand. Der er ikke 230 000 civile, der er fanget, men 113 000 civile, der bruges som et menneskeligt skjold af LTTE. Hvis de virkelig tænkte på den tamilske befolkning, ville de ikke bruge den tamilske befolkning som et menneskeligt skjold for at beskytte sig. Er dette udtryk for mod?

Borgerkrigen i Sri Lanka har varet i 25 år. Vi er nødt til at hjælpe dette land og sikre, at det forbliver et af de ældre demokratier i verden, hvilket det altid har været. Sri Lanka har en lang demokratisk historie bag sig, længere end 22 af de 27 EU-medlemsstater. Der har været afholdt 16 parlamentsvalg og fem præsidentvalg, og Sri Lanka har ageret som et medlem af familien af demokratiske nationer. Sri Lanka er et demokrati, som har bekæmpet en terrorkampagne. Og Sri Lanka har vundet.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne minde Dem om, at Europa-Parlamentet for et par år siden drøftede situationen i Sri Lanka, og at Sri Lankas regering på daværende tidspunkt forsøgte at opnå maksimal handlefrihed, herunder fra EU, under henvisning til princippet om ikkeindblanding snarere end at finde en mæglingssløsning.

Jeg bemærker, at den frygt, som jeg gav udtryk for under denne debat, for hvad der ville ske, nu er blevet indfriet. Jeg mener derfor, at vi virkelig bør genoptage vores mæglingsbestræbelser og kæmpe for selvbestemmelse i Sri Lanka på vegne af den tamilske befolkning i den nordøstlige del. Hvis dette ikke sker, har Europa en del af skylden for det frygtelige blodbad, som vi er vidne til i øjeblikket i Sri Lanka.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Som en af medformændene for Tokyo-konferencen vedrørende fredsprocessen i Sri Lanka følger Kommissionen udviklingen i Sri Lanka tæt. Vi er meget bekymret over den nuværende situation og konfliktenes tragiske humanitære følger som understreget i den erklæring, som medformændene udstedte lokalt den 3. februar 2009.

Vi er bekymret over den vanskelige situation, som de tusindvis af internt fordrevne personer, der er fanget i kampene i den nordlige del af Sri Lanka, befinder sig i. Kommissær Ferrero-Waldner og kommissær Michel har allerede officielt givet udtryk for deres bekymring over følgerne af fjendtlighederne for civilbefolkningen og har opfordret begge parter, LTTE og Sri Lankas myndigheder, til at beskytte civilbefolkningen i overensstemmelse med international humanitær folkeret og til at give befolkningen mulighed for at rejse væk fra kampzonen under sikre forhold og på frivillig basis.

Kommissionen er bekymret over de oplysninger, som den har fået om forholdene i de såkaldte "velfærdscentre" for de internt fordrevne, der er flygtet fra de områder, der er kontrolleret af De Tamilske Tigre, til de regeringskontrollerede områder. Det er også vigtigt, at internationale standarder respekteres i disse midlertidige lejre. FN-agenturer, Røde Kors og andre humanitære organisationer bør have fuld adgang til disse centre i overensstemmelse med international humanitær folkeret.

Kommissionen er fortsat bekymret over menneskerettighedssituationen i Sri Lanka på baggrund af rapporter om udenretslige drab, bortførelser og alvorlig chikane af mediernes. Det er meget vigtigt, at regeringen følger op på de mest fremtrædende og stærkt omtalte sager. Under kommissær Ferrero-Waldners nylige møde med Sri Lankas udenrigsminister opfordrede hun Sri Lankas regering til at sætte resolut ind over for krænkelse af menneskerettighederne, herunder over for gerningsmændene, og til at sikre pressefriheden.

Kommissionen er fortsat overbevist om, at der ikke er en militær løsning på den etniske konflikt i Sri Lanka. Det er nødvendigt at indlede en inddragende dialog med henblik på at nå til enighed om en politisk løsning.

således at der kan skabes varig fred og forsoning, ved at tage fat på de problemer, der ligger bag oprøret, og for at give alle befolkningsgrupper tilstrækkeligt råderum.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

11.2. Situationen for de burmesiske flygtninge i Thailand

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om situationen for de burmesiske flygtninge i Thailand⁽²⁾.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! Burma er kendt som et voldeligt militærdiktatur, hvor en kaste af profitmagere har formået at klynge sig til magten i mange år. Mange mennesker er flygtet eller har forsøgt at flygte ud af landet på grund af undertrykkelse og fattigdom.

Landets etniske mangfoldighed tjener som begrundelse for og styrker dette diktatur. I store områder er mindretalsgrupperne i overtal. De ønsker selvstændighed og organiserer protester mod diktaturet. De militære ledere mener, at diktaturet er nødvendigt for at kunne holde sammen på landet permanent og for at kue oprørerne. De er mere interesseret i territoriet end i de mennesker, der lever der. Udstedelsen af omfattende driftskoncessioner til udenlandske virksomheder frarøver den indfødte befolkning vitale indtægtskilder, og der sker samtidig alvorlig skade på naturen og miljøet.

Der tages ikke hensyn til regionale flertal, hvilket gør det så meget desto mere nødvendigt at flygte. Regimet forsøger at eliminere besværlige grupper, enten ved at dræbe dem eller ved at jage dem ud af landet. Mange flygter ud på havet i interimistiske joller og løber således en stor risiko for at drukne. Mange er flygtet over grænsen til Burmas naboland Thailand. Det skønnes, at hele 2 mio. mennesker er flygtet gennem de seneste 25 år, og titusindvis af flygtninge, der er blevet nægtet adgang, er fortsat hjemløse i ingenmandsland langs grænsen.

Desværre er sympatien for og solidariteten med flygtninge endnu mindre i Sydøstasien end i Europa. Flygtninge sendes meget ofte tilbage, selv om dette betyder den sikre død. Offentligheden viser meget begrænset interesse, selv om nogle af disse flygtninge har samme religion, f.eks. de muslimske bådflygtninge, der flygtede fra Burma til Indonesien.

Regeringerne prioriterer også de gode forbindelser med deres kolleger i diktaturstaterne i stedet for at presse regimerne til at forbedre situationen. Selv i Europa gives der visse steder udtryk for en lignende holdning, og vi kan se de katastrofale virkninger heraf i Asien. Det er endnu en grund til, at vi bør opfordre de asiatiske lande til at finde en løsning.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Denne sag understreger situationen for et mindretal i et land, hvor mindretal i bedste fald marginaliseres og i værste fald behandles brutalt. Rohingya-folket har i årevis været udsat for dobbelt forskelsbehandling. Som muslimer nægtes de ret til frit at praktisere deres tro, en ret, som vi i EU betragter som grundlæggende, og deres moskéer er blevet ødelagt og skændet. Som et etnisk mindretal nægtes Rohingya-folket systematisk borgerrettigheder, som i de fleste lande i verden tages for givet, herunder retten til at indgå ægteskab, retten til bevægelsesfrihed, retten til statsborgerskab i det land, som de bor i, og retten til en ordentlig uddannelse.

Når vi i EU fremhæver vores egne progressive resultater på menneskerettighedsområdet, glemmer vi ofte, at mange mennesker verden over end ikke har disse grundlæggende rettigheder. Europa-Parlamentet er meget opmærksom på det burmesiske folks situation generelt, men siden de buddhistiske munkes oprør i 2007 har opmærksomheden omkring dette lande fortonet sig i den offentlige bevidsthed.

Det næsten ukendte Rohingya-folks frygtelige skæbne, navnlig bådflygtningenes, der behandles i denne beslutning, har på ny sat fokus på det despotiske regime i Burma, et land, der ellers har et meget rigt menneskeligt potentiale. Militærjuntaens brutalitet står i stærk kontrast til Thailands reaktion. Thailand har efter min opfattelse kun delvis påtaget sig ansvaret for Rohingya-flygtningene, da landet desværre hævder, at de fleste er rent økonomiske flygtninge, hvilket efter min mening er højst usandsynligt, og således forsøgte

⁽²⁾ Se protokollen.

at sende dem tilbage. Thailand skal tage sin stigende betydning som en drivkraft for stabilitet og menneskelighed i regionen meget alvorligt.

Vi kan derimod forvente meget lidt af de brutale burmesiske militærledere, der i årevis har været uimodtagelige for vores mange opfordringer. Jeg håber, at juntageneralernes foragt for den civiliserede opinion en skønne dag falder tilbage på dem, muligvis ved en international straffedomstol, når Burma langt om længe er blevet befriet fra tyranniet.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Tusindvis af borgere er gennem længere tid flygtet fra Burma i søgen efter en mere sikker fremtid og en bedre levestandard i nabolandet Thailand, eller via Thailand, i andre sydøstasiatiske lande på grund af det brutale regeringsregime i Burma.

Det oprindelige Rohingya-folk i det vestlige Burma er en af disse ludfattige befolkningsgrupper, og har gennem de seneste år været offer for den burmesiske regerings etniske udrensning. De thailandske myndigheder har desværre ikke givet disse flygtninge den humanitære bistand, de tydeligvis har brug for. Efter forlydende er disse flygtninge tværtimod genstand for voldsom forfølgelse. Vi opfordrer den thailandske regering til at respektere burmesiske flygtninges menneskerettigheder og behandle dem med respekt, medfølelse, værdighed og menneskelighed.

Denne beslutning foranlediger mig desuden til at kommentere sagen om den 41-årige australske forfatter af cypriotisk oprindelse, Harry Nicolaides, der blev idømt tre års fængsel i Thailand for majestætsfornærmelse i en roman, som han havde skrevet i 2005. Harry Nicolaides underviste på daværende tidspunkt i engelsk ved et thailandsk universitet, og i sin roman skriver han blot uden navns nævnelse om et medlem af den thailandske kongefamilie, og det pågældende værk er helt klart fiktivt.

Under retssagen blev Harry Nicolaides stillet til skue for verdenspressen og fortalte journalisterne, at han havde gennemgået ubeskrivelige lidelser. Harry Nicolaides har undskyldt over for den thailandske kongefamilie og har anmodet om kongelig benådning.

Vi mener, at Harry Nicolaides er blevet tilstrækkelig straffet og dårligt behandlet af de thailandske myndigheder, der har håndteret denne sag meget ufølsomt og uheldigt, og vi opfordrer myndighederne og kongefamilien til at sikre Harry Nicolaides' øjeblikkelige løsladelse og tilbagevenden til sit hjem i Australien. Det ville være meget uklogt, ynkeligt og skadeligt for Thailand ikke at gøre dette.

Marcin Libicki, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! I dag taler vi om Sri Lanka, Burma og Thailand. Under andre møder har vi talt om andre lande. Vi taler imidlertid altid om uendelige borgerkrige, om mord og om krænkelsen af grundlæggende menneskerettigheder.

Det vil aldrig lykkes os at sætte en stopper for disse grusomme forbrydelser, hvis vi ikke identificerer de politiske kræfter og skruppelløse eksterne interesser, der ligger bag disse krige. Disse krige ville aldrig kunne have fortsat i det uendelige i fattige lande, der slet ikke ville have haft råd til disse krige, hvis der ikke havde ligget eksterne interesser bag.

Vi skal således gøre to ting for at standse denne proces. Vi skal for det første identificere disse interesser og politiske kræfter og ad politisk vej kræve processen standset. Vi skal for det andet oprette et ekspeditions-, politi- og militærkorps, der skal træffe forebyggende foranstaltninger, såfremt de politiske midler er ineffektive. Det er en opgave for EU.

Catherine Stihler, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Behandlingen og diskriminationen af rohingyaerne forfærder os alle. Som et muslimsk mindretal i det buddhistiske Burma anerkendes de ikke som et af Burmas etniske mindretal. De har få juridiske rettigheder, og som understreget i ændringsforslag 3 stillet af Glenys Kinnock udsættes de for bevidst forarmelse, de nægtes statsborgerskab og bevægelsesfrihed, udsættes for vilkårlig beskatning og beslaglæggelse af jord og nægtes ret til at indgå ægteskab.

Det er ikke så underligt, at mange forsøger at forlade Burma, da de ikke har noget andet valg. De chokerende beretninger om, at 1 000 Rohingya-bådflugtninge, der i stedet for at blive bragt i sikkerhed af de thailandske myndigheder, der opdagede dem, over en periode på 12 dage blev slæbt ud i internationalt farvand uden navigationsudstyr eller mad og vand om bord og overladt til sig selv, er kvalmende for enhver, der blot har den mindste anstændighedsfølelse.

Så sent som i går kunne man i en artikel i The Guardian læse om andre begivenheder. Den seneste sag vedrørte 220 mænd, der blev opdaget i et åbent fartøj af fiskere. Disse flygtninge påstod, at de var blevet tilbageholdt

af de thailandske myndigheder på en fjerntliggende ø i to måneder, og at de blev slået og herefter tvunget om bord på både og overladt til skæbnen.

Der skal gribes ind over for mishandlingen og den manglende internationale koordinerede indsats til støtte for Rohingya-folket. Thailand skal også påtage sig et ansvar. Den thailandske premierminister skal gribe ind. Der skal gribes effektivt ind over for de thailandske embedsmænds mishandling. Den thailandske regering skal undertegne FN's konvention fra 1951 om flygtninges retsstilling og 1967-protokollen hertil. Som understreget af Joel Chamy, vicepræsident i Refugees International i Washington, har Rohingya-folket brug for beskyttelse og asyl.

Thailand har sagt, at Thailand ikke er villig til at yde beskyttelse og asyl, men at det er et problem, der ikke vil forsvinde. Der er fortsatte beretninger om behandlingen af burmesiske flygtninge, der når frem til Malaysia. Mange af disse mennesker sælges som slaver, kvinderne og børnene udnyttes som sexslaver, og mændene sælges til tvangsarbejde på fiskerfartøjer. Nogle af disse fisk eksporteres tilmed muligvis til EU. Jeg håber, at vi i dag kan sætte fokus på de burmesiske flygtninges situation, herunder navnlig rohingyaernes situation.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. – (ES) Fru formand! For to uger siden havde jeg lejlighed til at besøge burmeserne og grænsen mellem Thailand og Burma. Der så jeg med egne øjne, hvor uretfærdigt vi behandler nogle dele af verden politisk og i medierne.

Vi lader os alt for ofte udelukkende bevæge af forsidestof. Det, som vi så i Burma, der nu ikke længere er forsidestof, er et drama, der ikke er så forskelligt fra de begivenheder, der har mobiliseret os i mange andre situationer.

Der er meget klare eksempler på forfølgelse, tortur, ulovlig tilbageholdelse, voldtægt og andre uhyrligheder begået af den burmesiske militærjunta. Et af de mest forkastelige nylige tiltag er vedtagelsen af en såkaldt forfatning, der er i strid med de mest grundlæggende demokratiske principper og sikrer næsten fuldstændig straffrihed for alle de handlinger, jeg netop har nævnt.

Det er helt forståeligt, at borgerne flygter fra denne situation, som Karen-folket har gjort i flere år, og som Rohingya-folket også har gjort, om end de standses i Thailand, som redegjort for i beslutningen i dag.

I denne forbindelse bemærkede jeg under mit besøg, at både Thailand og det internationale samfund har indtaget en foruroligende underdanig holdning over for juntaen. Mange advokatforeninger, oppositionspartier, flygtninge og politiske fanger har f.eks. gjort os opmærksom på de frygtelige konsekvenser, det ville få for det burmesiske folk, hvis det internationale samfund, herunder navnlig EU, støttede og godkendte det skinvalg i 2010, som SPDC har udskrevet. De gør opmærksom på, at dette ville give juntaen carte blanche til ustraffet at blive ved med at begå en lang række forbrydelser.

De politiske og etniske grupper, der går imod juntaen, er meget velorganiserede og har udarbejdet en alternativ forfatning, der er langt mere i overensstemmelse med de principper, som vi siger, at vi forsvare i EU. Det ville således være en fejltagelse, hvis vi overlod dem til deres skæbne, hvilke ville gøre os til aktive og passive medskyldige i det burmesiske diktatur.

Giovanna Corda, *for PSE-Gruppen*. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I går så jeg nogle billeder af Rohingya-flygtninge fra Burma. Livet om bord på disse interimistiske både er præget af menneskelig lidelse.

Efter en kort tilbageholdelse førte den thailandske flåde dem ud af deres søterritorium og efterlod dem uden eksistensmidler. På trods heraf ønsker Thailand at give indtryk af, at landet tager godt imod flygtninge og asylsøgere. Som direkte nabo til Burma er Thailand desuden helt klar over de umenneskelige levevilkår, som juntaen har skabt, og som tvinger mange burmesere til at emigrere og sætte livet på spil under overfarer, som jeg vil beskrive som dødsoverfarer.

Vi opfordrer Thailand og de øvrige ASEAN-lande til at finde en varig løsning for flygtningene, herunder navnlig for Rohingya-folket, som vi drøfter i dag.

Vi vil også gerne opfordre Thailand til at ratificere De Forenede Nationers konvention fra 1951 om flygtninges retsstilling og 1967-protokollen hertil.

Urszula Krupa, *for IND/DEM-Gruppen*. – (PL) Fru formand! Problemet med krænkelse af menneskerettighederne i Burma er blevet drøftet adskillige gange i Europa-Parlamentets nuværende valgperiode.

Burma, et land, der er kendt for sine vidunderlige buddhistiske templer prydet med guld, er også et fængsel for tusindvis af burmesere. De lever i et af de største politiske regimer i verden, som de forsøger at flygte fra – til USA, Australien, Canada og til EU-lande og deres nabolande. Vi har tidligere vedtaget beslutninger, hvori vi stillede krav om løsladelse af tusindvis af politiske fanger, herunder mange oppositionsledere og en prominent nobelprisvinder, og internationale organisationer har gjort indsigelse mod udskrivning af børn til militærtjeneste i Burma, hvor de tvinges til at arbejde og nægtes adgang til ordentlig pleje, og i dag drøfter vi så problemet med krænkelse af menneskerettighederne.

Under flugten fra dette burmesiske helvede er tusindvis af flygtninge – medlemmer af det muslimske mindretal – blevet fanget i deres både i thailandsk søterritorium, slæbt ud i internationalt farvand uden navigationsudstyr og fødevarerforsyninger, og nogle er blevet fængslet.

Det muslimske etniske mindretal forfølges også af det regerende militærregime i Burma. Denne forfølgelse indebærer bl.a. fratagelse af deres borgerrettigheder, fængsling, begrænset adgang til uddannelse, hindringer for ægteskab, begrænsninger af deres bevægelsesfrihed og ødelæggelse af moskéer, kirker og andre kultsteder. Selv om vi bør glæde os over, at de thailandske myndigheder har givet flygtningene midlertidigt ophold, og over den thailandske premierministers erklæring, hvori han har bebudet en undersøgelse, er de seneste begivenheder ikke desto mindre et åbenlyst eksempel på thailændernes krænkelse af menneskerettighederne.

Vi støtter naturligvis beslutningen, der imidlertid ikke ændrer ved de menneskelige tragedier i regionen, hvor baggrunden for konflikterne ikke kun er det umenneskelige militærregime og religiøse konflikter, men også forskellige kræfters interesser. Det er derfor nødvendigt at sætte mere effektivt ind over for militærjuntaen og separatistiske grupper, der forfølger mennesker, der bekender sig til en anden tro.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Fru formand! I de senere år har tusindvis af burmesere forladt deres land af frygt for det regerende militærregimes undertrykkelse og på grund af den voksende hungersnød og søgt tilflugt i Thailand eller i nabolande i Sydøstasien. Dette problem berører navnlig det etniske Rohingya-mindretal, der lever i den vestlige del af landet. De nægtes systematisk statsborgerskab, deres ytrings- og bevægelsesfrihed er begrænset, og de nægtes andre grundlæggende menneskerettigheder.

Problemet med de burmesiske flygtninge har en regional dimension, og nabolande som f.eks. Indien, Bangladesh og Indonesien skal arbejde tættere sammen om at løse problemet og sikre flygtningene passende pleje og indkvartering. Internationale agenturer melder om tilfælde af umenneskelig behandling af burmesiske flygtninge og om deres brutale udvisning, hvilket er ensbetydende med at sende dem i den sikre død. Da de thailandske kystvagter skubbede en båd med 1 000 flygtninge ud på havet uden fødevarerforsyninger om bord, var det en umenneskelig handling, og mange af flygtningene døde.

Det burmesiske militærregimes handlinger og den voldelige adfærd over for Rohingya-mindretallet bør fordømmes på det kraftigste, og der skal stilles krav om, at de får alle deres borgerrettigheder tilbage.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Fru formand! Disse tragiske begivenheder ved grænsen mellem Burma og Thailand har to sider. Det er beklageligt, at de thailandske myndigheder har truffet uforsvarlige foranstaltninger, navnlig da Thailand er kendt som et land, der respekterer menneskerettigheder, og som modtager mange flygtninge. Premierministeren har meddelt, at disse begivenheder vil blive undersøgt, og at de ansvarlige for den uretmæssige behandling af de burmesiske bådflygtninge vil blive straffet. Lad os håbe, at disse tilsagn vil blive opfyldt. Det er på den anden side ikke første gang, vi har drøftet det burmesiske regimes skamløse og uacceptable adfærd. Jeg mener, at EU bør træffe strengere foranstaltninger, og vi forventer helt sikkert, at de større stater sætter handling bag ord. Navnlig Kina skal lægge pres på Burma for at få landet til at respektere oppositionens og mindretallenes rettigheder i landet.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Parlamentet vedtog i dag en betænkning om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere. Den må også være relevant for lande som Burma og Thailand. Det taler til Europa-Parlamentets repræsentanters ros, at vi i dag forsvare et muslimsk mindretals rettigheder i Burma.

Situationen er chokerende og foruroligende. Thailandske soldater har tvunget disse burmesiske flygtninge ud på havet i både uden motorer, og mindst 500 flygtninge frygtedes omkommet. De overlevendes beretninger er mildt sagt skadelige for Thailand. Det er slemt nok endda at sende flygtninge tilbage, men at lade dem flyde rundt og dø er langt værre. Andre er blevet tilbageholdt i Thailand som slavearbejdere.

Det taler til premierministerens ros, at han har lovet, at der vil blive foretaget en fuldstændig undersøgelse, men vi er nødt til at støtte hans bestræbelser på at agere uafhængigt af hæren og i overensstemmelse med internationale standarder for menneskelig adfærd.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Vi har ofte drøftet situationen i Burma i denne mødesal. Der er derfor ikke overraskende for nogen, at det truede burmesiske folk gør sådanne drastiske forsøg på at flygte over Andamansøen.

De flygtninge, der når frem til Thailands kyst, behandles ofte umenneskeligt. De sendes på havet med hænderne bundet og i både uden motorer. 46 medlemmer af Rohingya-mindretallet blev fængslet af Thailand Internal Security Operations Command, da de nåede frem til øen Phrathong. De har ikke adgang til juridisk bistand, og de har heller ingen kontakt med flygtningeadvokater. De burmesiske flygtninge har brug for øjeblikkelig humanitær bistand og indkvartering.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen lægger stor vægt på at følge situationen i Myanmar og Thailand, herunder de nylige hændelser, hvor flygtninge fra Bangladesh og Myanmar strandede i Thailand.

Thailand har modtaget omkring 140 000 flygtninge i ni lejre langs grænsen. Over 1 mio. borgere fra Myanmar udgør en vigtig del af arbejdsstyrken i Thailand i landbrugssektoren, inden for tekstiler og i turistsektoren. Rohingya-bådflygtningene, der er fanget i Thailand, er en del af den multifacetterede, tvungne eller frivillige emigration fra Myanmar. Thailand har endvidere andre flygtningeproblemer, der skal løses, som f.eks. Hmong-folket fra Laos.

I lyset af kompleksiteten af disse spørgsmål skal der findes en samlet politisk, humanitær, økonomisk og social løsning. Kommissionen har indledt en intensiv debat med det internationale samfund og den thailandske regering med henblik på at finde mulige løsninger.

Som følge af den nylige politiske usikkerhed i Thailand er dialogen med regeringen blevet afbrudt, om end midlertidigt. Kommissionen forventer således, at EU's initiativ over for regeringen vil sikre en konstruktiv tilgang.

Den 29. januar 2009 gav EU-trojkaen på ambassadørniveau i Bangkok udtryk for sin bekymring over for de thailandske myndigheder. Trojkaen glædede sig over, at den thailandske regering agter at foretage en fuldstændig undersøgelse af begivenhederne og redegøre for resultaterne, og opfordrede den thailandske regering til at behandle bådflygtninge i thailandsk søterritorium i overensstemmelse med internationale humanitære standarder og menneskerettighedsstandarder.

Kommissionen glæder sig over, at regeringen agter at give De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge adgang til bådflygtningene.

Kommissionen opfordrer den thailandske regering til at indlede et regionalt samarbejde, herunder med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, da Rohingya-spørgsmålet og de øvrige tidligere nævnte spørgsmål om fordrevne kræver en samlet tilgang.

Kortsigtede sikkerhedsovervejelser kan således ikke føre til en bæredygtig løsning, idet der skal tages hensyn til langsigtede, humanitære, politiske og socioøkonomiske aspekter.

Selv om Thailand ikke har undertegnet flygtningekonventionen fra 1951, har den kongelige thailandske regering tidligere til en vis grad taget hensyn til humanitære aspekter. Kommissionen vil fortsat minde de thailandske myndigheder om, at det ikke er muligt at finde en løsning, medmindre de overholder internationale menneskerettighedsstandarder fuldt ud.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

11.3. Brasiliens afvisning af kravet om udlevering af Cesare Battisti

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om Brasiliens afvisning af kravet om udlevering af Cesare Battisti⁽³⁾.

Mario Mauro, forlagsstiller. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Antonio Santoro, fængselsbetjent, Lino Sabadin, slagter, Perluigi Torregiani, juveler, og Andrea Campagna, politimand – dette er navnene på fire borgere, der sammen med mange andre mistede livet mellem den 6. juni 1978 og den 19. april 1979. De blev dræbt af sindssyge, morderiske terrororganisationer, der forsøgte at omstyrte den demokratiske orden i Italien. En af morderne er Cesare Battisti.

Jeg vil først og fremmest i lighed med den italienske præsident Napolitano give udtryk for min beklagelse over, at hr. Lula, Brasiliens præsident, har besluttet at tildele den italienske terrorist Cesare Battisti status som politisk flygtning. Cesare Battisti er ved domstolene blevet kendt skyldig i disse fire mord i løbet af blyårene.

Lad mig minde Dem om, at Cesare Battisti ikke blot blev kendt skyldig ved de italienske domstole, men også ved de franske domstole og ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det er en uforklarlig og yderst alvorlig beslutning, som de europæiske institutioner ikke må sidde overhørig. Det er vores pligt over for Battisti-ofrenes slægtninge, men vigtigst af alt er vi også forpligtet, idet EU i mange år har anvendt en terrorbekæmpelsesstrategi, der skal garantere borgernes sikkerhed og beskytte demokratiske institutioner. Hvis vi blot er passive vidner, vil vi således forpurre den fælles indsats, som vi har gjort gennem årene for at bekæmpe en stadig trussel.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater håber desuden, at Brasilien vil tage en meget følsom, men helt igennem berettiget og legitim anmodning, op til fornyet grundig overvejelse. Brasilien er et storslået demokratisk land og har altid haft et fremragende forhold til Europa og Italien, og dette er netop årsagen til, at vi er overrasket over denne smækkede dør. Alle parter er nødt til at reagere resolut og effektivt af hensyn til det venskab og den respekt, der forbinder vores lande, af hensyn til det venskab, samarbejde og partnerskab, der forbinder Brasilien med EU politisk og økonomisk.

Europa skal bakke op om den italienske regering, der anvender alle tilgængelige legitime politiske og diplomatiske pressionsmidler og retlige midler, således at retfærdigheden kan ske fyldest. Brasiliens beslutning er i rystende grad i strid med EU's image, idet det tilsyneladende formodes, at der anvendes midler såsom politisk forfølgelse og tortur i en af EU-medlemsstaterne. Der er kort sagt tale om en uacceptabel situation, der frem for alt ikke har bund i virkeligheden.

Manuel Medina Ortega, forlagsstiller. – (ES) Fru formand! Hr. Mauro har efter min opfattelse beskrevet situationen meget klart. Manden er en morder, der har dræbt fire mennesker. De italienske domstole har også kendt ham skyldig i andre handlinger såsom medlemskab af en væbnet gruppe, våbenbesiddelse – en alvorlig forbrydelse i de fleste europæiske lande – og voldshandlinger.

Manden er kendt skyldig af en italiensk domstol. På trods heraf erklærede den brasilianske regering, en demokratisk regering, Cesare Battisti for politisk flygtning den 17. december.

Som understreget af hr. Mauro skal EU udtrykke solidaritet med den italienske regering og vise Brasilien, et venligsindet, demokratisk land, er der er sket en fejltagelse.

Ifølge de brasilianske myndigheder verserer appelsagen fortsat for den føderale højesteret, men det er sørgeligt, at sagen er kommet så vidt.

Vi må også huske på, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afviste hr. Battistis anmodning om beskyttelse, og at EU nu baserer sine tiltag på respekten for grundlæggende menneskerettigheder, der er et centralt element i den europæiske forfatning.

I lyset af venskabsbåndene mellem EU og Brasilien bør det derfor understreges over for de brasilianske myndigheder, at EU er en god ven og allieret, og at vi håber, at de til gengæld ændrer adfærd fremover.

Carl Schlyter, forlagsstiller. – (SV) Fru formand! Jeg ville ønske, at vi havde drøftet Filippinerne i stedet, hvor EU reelt kunne have medvirket til at redde mange menneskers liv. Nu drøfter vi en individuel retssag, der verserer ved domstolen i øjeblikket, og vi har i denne forbindelse den frækhed at sige, at vi vil forsvare

⁽³⁾ Se protokollen.

retsstatsprincippet. Der, hvor jeg kommer fra, er et af de mest grundlæggende retsstatsprincipper, at et parlament ikke blander sig i individuelle retssager.

Min gruppe og jeg mener, at det er helt forkert at drøfte en verserende individuel retssag i et parlament. Dette er desværre ikke første eller sidste gang, da vi snart skal stemme om Madina-betænkningen, hvor nøjagtig det samme er tilfældet. I en verserende sag om ophavsret mod Pirate Bay ved en svensk domstol kommenterede Parlamentet skyldsspørgsmålet, mens sagen stadig verserede. Jeg håber virkelig ikke, at dette bliver en vane. Hvis dette sker, vil vi i EU sætte os op imod og handle i strid med vores egne retsstatsprincipper, og det ville være yderst uheldigt.

Undskyld, jeg glemte én vigtig ting.

Hvis vi ikke er tilfredse med Brasiliens og Europas håndtering af udleveringer, og hvis vi ikke er tilfredse med de nationale domstoles fortolkning af vores love, bør vi ændre lovene, således at alle er lige for loven. Vi bør ikke trænge os på og forsøge at påvirke en individuel sag. Det er dommernes, anklagernes og forsvarsadvokaternes og ikke Parlamentets opgave. Vi vedtager love, og i henhold til retsstatsprincippet fortolkes disse love efterfølgende af domstolene.

Cristiana Muscardini, *forslagsstiller*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Det er virkelig uværdigt, at et medlem af Europa-Parlamentet tager ordet uden at have læst teksten i en beslutning, der er udarbejdet og underskrevet af alle de store politiske grupper, og kommer med usandheder. Retssagen er blevet afsluttet for mange år siden.

Jeg vil gerne opstille vores problem. Regeringen i et venligsindet land, som vi samarbejder med, kan ikke forsvare en terrorists fantasier, en terrorist, der har begået flere mord og er blevet dømt flere gange. Vi ønsker at understrege, at det er nødvendigt at indlede en debat i Rådet, hvilket vi allerede har givet udtryk for i en skrivelse til EU-formandskabet, med henblik på at drøfte og træffe afgørelse om fælles regler for udlevering mellem de 27 EU-medlemsstater og mellem EU og tredjelande med udgangspunkt i denne utrolige situation og under hensyntagen til den nye internationale terrorisme.

Ingen kan tillade en person, der har dræbt ubevæbnede mennesker, og som har anvendt alle tilgængelige midler til at undgå retsforfølgning og ofrenes slægtninge, at fremstille sig selv som et offer for forfølgelse og skabe en farlig præcedens til skade for lovgivningen og samfundet.

Marios Matsakis, *for ALDE-Gruppen*. – (EN) Fru formand! Personer, der er kendt skyldige ved vores domstole, skal tage konsekvenserne, og de bør ikke have mulighed for at søge tilflugt i noget land i verden.

Cesare Battisti er en dømt morder i Italien, og de brasilianske myndigheders beslutning om at beskytte ham mod EU's retssystem er ikke alene uacceptabel, men bør også fordømmes og beklages i de stærkeste vendinger, og i lighed med enhver anden myndighed og ethvert andet organ i EU er vi fuldt ud berettiget til at påpege dette. Jeg håber, at den brasilianske regering vil komme til fornuft, og at den vil tage sagen op til fornyet overvejelse og gøre det, der forventes, og udlevere hr. Battisti til Italien hurtigst muligt, og inden denne sag begynder at få alvorlige følger for det ellers gode forhold mellem EU og Brasilien. Brasilien må ikke blive et sikkert tilflugtsland for dømte kriminelle, og EU må aldrig tillade, at mordere undslipper straf.

Roberta Angelilli, *for UEN-Gruppen*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Med dette fælles beslutningsforslag vil Parlamentet sætte sig igennem på internationalt plan med en anmodning om, at udleveringen af Cesare Battisti tages op til fornyet overvejelse, og Parlamentet vil frem for alt ære ofrenes minde og udtrykke solidaritet med deres familier, der i over 20 år har ventet på, at deres grundlæggende ret til retfærdighed, som de er blevet nægtet adgang til i så mange år, langt om længe opfyldes. Der er intet andet at sige. Lad os i de sidste par sekunder af min taletid iagttage et minuts stilhed til minde om ofrene.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke fru Angelilli for denne vigtige gestus, der viser, at Parlamentet har en helt anden holdning end EU, der som Pontius Pilatus fralægger sig ethvert ansvar for sagen, selv om den rent faktisk berører to lande, nemlig Italien, der har betalt en ekstraordinær høj pris for terrorismen med dens ofre og meget vanskelige år, og Frankrig, der er dybt involveret i sagen på grund af den ynkelige interesse, der udvises af den berygtede venstreorienterede "kaviarlobby", der allerede gjorde sig bemærket i Petralla-sagen og sandsynligvis også i efterretningstjenestens rolle.

Europa underminerer på denne måde sine direktiver til bekæmpelse af terrorisme og mister enhver indflydelse på den globale strategi til bekæmpelse af terrorisme. Jeg spørger mig selv, om det samme ville være sket, hvis der f.eks. havde været tale om en tysk terrorist fra Røde Armé Fraktion? Europas budskab til Brasilien er imidlertid, at hvis landet ikke udleverer en gemen forbryder og kommunist som Battisti, der i dag selv fra fængslet vover at håne sine ofre, vil Brasilien degradere sig selv til et tilflugtsland for de værste kriminelle og terrorister.

En sådan adfærd vil drage berettigelsen af alle partnerskabsaftaler og – efter min opfattelse – deltagelse i G8 i tvivl. Vi må gøre det helt klart, at det ikke er acceptabelt at indgå aftaler med terrorister. Terrorister, der er lovligt dømt – vi har et fremragende retssystem i Italien, hvor ingen tortureres, og hvor procedurerne er lovlige – skal efterfølgende udstå hele deres straf. Terrorister, mordere og kommunister!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg bad om at få ordet, da jeg var formand for den tysk-brasilianske parlamentariske gruppe i det tyske underhus i 10 år, og jeg har således et stort kendskab til Brasilien. Jeg er meget overrasket over, at Lula-regeringen har afslået at udlevere denne dømte morder til en europæisk medlemsstat. Jeg håber, at retssagen i Brasilien vil blive afsluttet meget hurtigt.

Lula-regeringen har forpligtet sig udtrykkeligt til at overholde menneskerettighederne. Et aspekt af menneskerettighederne er, at dømte mordere retsforfølges, og jeg håber således, at der er stor opbakning bag dette beslutningsforslag. Jeg vil bruge mine kontakter i det brasilianske parlament til at sikre, at der også lægges pres på regeringen på nationalt plan for at få den til at imødekomme denne udleveringsanmodning.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Fru formand! Efter afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa flygtede mange nazister til Sydamerika for at undgå retsforfølgelse. Det har været yderst vanskeligt at få dem udleveret og stillet for retten. Dette førte til en række desperate skridt som f.eks. israelske agents kidnapping af Eichmann i Sydamerika, således at han kunne blive retsfulgt.

Det er åbenlyst, at traditionen med at flygte til Sydamerika ikke er uddøende, og det samme gælder for troen på, at det er muligt at søge tilflugt der, og at det vil være muligt at leve sine sidste dage i fred og straffrihed på trods af de forbrydelser, der er blevet begået. Den brasilianske regering holder med sin adfærd live i denne tro, og det kan desværre føre til en voldsom udbredelse af fornemmelsen af straffrihed. Det er derfor yderst vigtigt, at denne beslutning om udlevering vedtages.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen er opmærksom på den brasilianske justitsministers nylige beslutning om at give politisk asyl til en italiensk statsborger, Cesare Battisti, der in absentia er blevet idømt livsvarigt fængsel af de italienske domstole.

Vi har nøje overvejet Kommissionens rolle i denne sag, navnlig efter at Italiens minister for europæiske anliggender, Andrea Ronchi, i sidste uge anmodede Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen, om EU-støtte til Italiens udleveringsanmodning til den brasilianske regering.

Som det også blev påpeget over for den italienske regering, har Kommissionen ikke mulighed for at blande sig i dette spørgsmål. EU-traktaten er meget klar på dette område. EU's og Kommissionens retlige beføjelser inden for strafferetligt samarbejde er begrænset til de 27 EU-medlemsstaters retsområde. EU kan fremme udlevering mellem medlemsstater, men har ingen kompetence med hensyn til medlemsstaternes forbindelser med tredjelande vedrørende retligt samarbejde i straffesager. Italiens bilaterale forbindelser med Brasilien på dette område er omfattet af en bilateral aftale undertegnet i 1989.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Vi går nu over til afstemning.

12. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

- Før afstemningen

Martine Roure (PSE). – (FR) Fru formand! Nu vil De synes, at jeg er en gnavpot, men jeg mener helt ærligt, at situationen er håbløs, henset til at så få medlemmer skal stemme om så vigtige betænkninger og beslutninger,

og jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved vores troværdighed. Det er naturligvis ikke de medlemmer, der er stede, der har skylden.

For mit eget vedkommende vil jeg ikke ret meget længere kunne acceptere, at vi er så få, og vi bliver på et eller andet tidspunkt nødt til at spørge os selv, om der bør være et beslutningsdygtigt antal medlemmer til stede. Jeg er helt klar over, at en anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, kun kan fremsættes af mindst 40 medlemmer. Eftersom der kun er lidt over 40 medlemmer til stede, er dette vanskeligt, men jeg mener stadig, at der bør gøres noget.

(Bifald)

Formanden. – Da mindre end 40 medlemmer har rejst spørgsmålet, går vi over til afstemning.

Marios Matsakis (ALDE). – *(EN)* Fru formand! Situationen har været den samme i de sidste fem år. Det er ikke kun i dag. Det er lidt for sent at rejse spørgsmålet i dag.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – *(CS)* Fru formand! Jeg ønsker blot at understrege, at dette problem vedrører Den Socialdemokratiske Gruppe og muligvis en række andre grupper, men ikke Det Europæiske Folkeparti, der er klar over sit ansvar på dette vigtige område, og som er langt stærkere repræsenteret her i mødesalen end de øvrige grupper.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – *(FR)* Fru formand! De har helt ret. En anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, kan kun fremsættes af mindst 40 medlemmer, eller af formanden. Hvis De ønsker det, hvis De som påpeget af fru Roure mener, at denne forhandling er for vigtig til at blive afsluttet nu, har De nu selv mulighed for at fastslå, om Parlamentet er beslutningsdygtigt.

Mario Mauro, forslagsstiller, – *(IT)* Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Onesta, men jeg tror, at endnu et forsøg på at redde en terrorist in extremis, der er blevet dømt flere gange, er mislykket.

Bernd Posselt (PPE-DE). – *(DE)* Fru formand! Jeg vil blot understrege, at de vigtigste spørgsmål drøftes torsdag eftermiddag, og at disse presserende spørgsmål således rent faktisk skal færdigbehandles torsdag eftermiddag. De medlemmer, der ikke er til stede om torsdagen, har hele skylden. De er skulkere, og de bør overveje, om de ønsker at vende tilbage til Europa-Parlamentet.

Formanden. – Spørgsmålet har en bredere politisk dimension. Der er mange, der har skylden, herunder de politiske grupper og de enkelte medlemmer. Jeg kan ikke overtræde proceduren. Ifølge forretningsordenen kan jeg efter anmodning fra mindst 40 medlemmer fastslå, om det fornødne antal medlemmer er til stede, og dette er ikke tilfældet her.

12.1. Situationen i Sri Lanka (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 2

Manuel Medina Ortega, forslagsstiller. – *(ES)* Fru formand! Jeg er til stede, men i henhold til den aftale, som De Europæiske Socialdemokraters Gruppe har indgået, vil jeg ikke deltage i afstemningen. Jeg er imidlertid til stede.

Charles Tannock, forslagsstiller. – *(EN)* Fru formand! Jeg vil gerne anmode om en ændring i sidste minut af ordlyden i det mundtlige ændringsforslag – hvis Parlamentet tillader det – da det nu er lykkedes os at finde ud af, hvad der skabte forvirring i den fælles beslutning.

I den oprindelige ordlyd i den engelske version anvendtes udtrykket "non-fire period", og det gav efter vores opfattelse ikke nogen mening, og vi ændrede derfor ordlyden til "cease-fire". Det viser sig nu, at der i den officielle erklæring fra medformændene, herunder EU, anvendes udtrykket "no-fire period". Det er mærkeligt, men det er ikke desto mindre det udtryk, de anvender skriftligt. Kunne vi derfor ændre udtrykket "non-fire" til "no-fire" i stedet for til "cease-fire" af hensyn til overensstemmelsen med medformændenes officielle erklæring?

Marios Matsakis (ALDE). – *(EN)* Fru formand! Jeg tror, at der er endnu en ting, og jeg mener, at hr. Tannock også bør redegøre nærmere herfor, inden vi stemmer. Der er en anden lille ændring.

Charles Tannock (PPE-DE), forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Ordet "humanitær" føjes til nødhjælp blot for at præcisere, hvilken form for nødhjælp, vi taler om.

Det vigtigste er imidlertid at erklære en "no-fire period" (dansk: våbenstilstand) i overensstemmelse med ordlyden i medformændenes erklæring.

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! Ja, der er én ting, men jeg er ikke klar over, om der er tale om en misforståelse. I henhold til det mundtlige ændringsforslag bør ordlyden i teorien være "cease-fire" og ikke "non-fire". Er dette korrekt, eller har jeg misforstået det?

Ordlyden bør være "cease-fire".

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Det er netop gået op for mig, at jeg rent faktisk læste det mundtlige ændringsforslag til betragtning K. Undskyld forvirringen, men vi er rent faktisk i gang med at stemme om ændringsforslaget til punkt 2. Dette kan forklare forvirringen. Kan vi bytte om på rækkefølgen i afstemningslisten? Undskyld, men rækkefølgen er forkert på min afstemningsliste. Jeg læste rent faktisk mit ændringsforslag til betragtning K i stedet for til punkt 2, og vi skal således stemme om dette ændringsforslag nu. Undskyld forvirringen.

Ændringsforslaget til punkt 2, som vi burde have taget før, affattes som følger: "mener, at Sri Lankas regerings planer om at sikre en militær sejr over LTTE ikke vil fjerne behovet for at finde en politisk løsning, der kan sikre varig fred;". Denne ordlyd er i overensstemmelse med ordlyden i afstemningslisten.

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Fru formand! For en god ordens skyld mener jeg, at vi skal stemme om betragtning K nu.

- Før afstemningen om betragtning IA

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Jeg vil nu for hr. Romeva i Ruedas skyld gentage den korrekte ordlyd.

Betragtning K med mundtligt ændringsforslag affattes som følger: "der henviser til, at Tokyo-konferencens medformænd i fællesskab har opfordret Sri Lankas regering og LTTE til at erklære våbenstilstand, således at det bliver muligt at evakuere syge og sårede og levere humanitær nødhjælp til civilbefolkningen,".

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

12.2. Situationen for de burmesiske flygtninge i Thailand (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 2

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Jeg bemærker endnu engang, at de mundtlige ændringsforslag ikke er blevet anført i afstemningsrækkefølge, og jeg vil således være meget påpasselig med at tage dem i den rigtige rækkefølge denne gang. Med hensyn til punkt 2 ønsker vi at tilføje følgende ordlyd i slutningen "og at den bevidste forarmelse, vilkårlige beskatning og beslaglæggelse af jord ligeledes bringes til ophør".

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

- Før afstemningen om punkt 5

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Punkt 5 med mundtligt ændringsforslag affattes som følger: "glæder sig over den thailandske regerings samarbejde med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og opfordrer til, at der gives øjeblikkelig og fuldstændig adgang til alle tilbageholdte Rohingya-bådflygtninge for at få fastslået deres behov for beskyttelse; anmoder samtidig Thailands regering om at undertegne flygtningekonventionen og 1967-protokollen hertil;".

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Jeg vil læse hele ordlyden i punkt 6 med mundtligt ændringsforslag: "understreger, at bådflygtningespørgsmålet, der berører Thailand og andre lande, overvejende er et regionalt anliggende; glæder sig over den thailandske regerings bestræbelser på at øge samarbejdet

blandt regionens lande for at finde en løsning på spørgsmålet om Rohingya-folket; glæder sig i denne forbindelse over det møde, der blev afholdt den 23. januar 2009 mellem udenrigsministeren Kasit Piromya og ambassadørerne fra Indien, Indonesien, Bangladesh, Malaysia og Burma; anmoder medlemmerne af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) og navnlig det thailandske formandskab og de relevante internationale organisationer om at gøre en indsats for at finde en permanent løsning på dette vedvarende problem;”.

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Betragtning E affattes som følger: ”der henviser til, at De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge har givet udtryk for bekymring over beretningerne om mishandling af de burmesiske flygtninge og har fået adgang til nogle af de 126 Rohingya-flygtninge, der stadig tilbageholdes af de thailandske myndigheder;”.

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

12.3. Brasiliens afvisning af kravet om udlevering af Cesare Battisti (afstemning)

13. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

14. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen

15. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

16. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

17. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

18. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

19. Afbrydelse af sessionen

(Mødet hævet kl. 16.35)

.

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union er eneansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 6 af Mairead McGuinness (H-1046/08)

Om: Fødevarerpriser

Rådet bedes kommentere Kommissionens meddelelse om fødevarerpriser i Europa (KOM(2008)0821), som blev offentliggjort i december. Mener Rådet, at meddelelsen i tilstrækkeligt omfang behandler den nuværende markedssituation, hvor priserne på landbrugsråvarer og energipriserne er faldet dramatisk?

Hvad mener Rådet om behovet for mere markedsovervågning og -information med henblik på at reagere på udsving i priserne på landbrugsråvarer og fødevarerpriserne?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet vil gerne meddele, at Kommissionen fremlagde sin meddelelse om fødevarerpriser i Europa for Rådet på mødet den 19. januar 2009. Denne meddelelse er en opfølgning på Det Europæiske Råds anmodning fra juni 2008 om at undersøge årsagerne til den drastiske stigning i fødevarerpriserne efter den endnu kraftigere stigning i råvarerpriserne.

I meddelelsen gennemgår Kommissionen den seneste udvikling i priserne på råvarer og fødevarer. Den stiller navnlig forslag til, hvordan man kan forbedre fødekædens funktion i Europa, og fremlægger et forslag til arbejdsprogram, der vil kunne forbedre situationen. Desuden gør den opmærksom på nødvendigheden af at skabe balance mellem udbud og efterspørgsel efter fødevarer på globalt plan og af at fjerne hindringerne for international handel.

Formandskabet finder, at Rådets drøftelser var nyttige, fordi Rådets medlemmer fik lejlighed til at udveksle synspunkter om dette vigtige emne. Under drøftelserne blev der givet udtryk for mange forskellige holdninger. F.eks. gjorde flere delegationer opmærksom på producenternes svage position i forhold til de store forretningskæder og nødvendigheden af at afspejle prisstigningerne gennem hele fødevarerforsyningskæden.

De fleste delegationer var enige i, at det er nødvendigt at følge markedet tæt, og Kommissionen lovede at rapportere tilbage om spørgsmålet inden udgangen af 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 7 af Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Om: Stabiliteten i den Centralafrikanske Republik

I december 2008 kunne man i International Crisis Groups nyhedsbrev "Crisis Watch" læse, at risikoen for fornyet vold i Den Centralafrikanske Republik er større end nogensinde. Der er også risiko for intern ustabilitet i Den Centralafrikanske Republik, der ligger indeklemmt mellem Tchad, Sudan og DR Congo. Der er blevet udtrykt frygt for, at den sårbare stabilitet i landet ikke vil kunne opretholdes, fordi der mangler veluddannede, erfarne og tilpas udstyrede fredsbevarende tropper og politisk vilje fra det internationale samfunds side. Hvad kan og vil Rådet gøre for at sikre, at Den Centralafrikanske Republik ikke bliver et nyt Tchad eller DR Congo?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet har gentagne gange udtrykt bekymring over den fortsatte humanitære krise i den nordøstlige del af Den Centralafrikanske Republik (RCA). Rådet er også klar over, at det er vigtigt, at forholdene i dette område

(RCA) er så sikre og stabile, at flygtninge og fordrevne frivilligt kan vende tilbage, og at de muliggør en genopbygning og en økonomisk og social udvikling i regionen.

EU yder derfor mange forskellige former for støtte til Den Centralafrikanske Republik ligesom til Tchad. ESFP-operationen EUFOR Tchad/RCA er en del af denne mangefacetterede indsats. Kommissionen støtter desuden udviklings samarbejdet og yder humanitær bistand.

EU's operation EUFOR Tchad/RCA har allerede i høj grad bidraget til at stabilisere regionen sammen med FN's mission MINURCAT og med UNAMID i Darfur. Navnlig har EUFOR Tchad/RCA ydet beskyttelse til flygtninge, fordrevne og humanitært personale.

EUFOR Tchad/RCA er en militær overgangsoperation, der gennemføres i løbet af 12 måneder og afsluttes den 15. marts 2009. Rådet har understreget vigtigheden af fuld indsættelse af FN's tropper i Tchad og RCA (MINURCAT), når EUFOR's mandat udløber, hvilket blev godkendt med FN's Sikkerhedsråds resolution 1861 (2009). Fuld indsættelse af MINURCAT er afgørende for en effektiv reaktion på ikkemilitære trusler såsom røverbander og kriminalitet.

Rådet har på denne baggrund og efter at have hørt de centralafrikanske myndigheder insisteret på, at der skal træffes alle foranstaltninger for at sikre, at der følges op på EU's operation, herunder i form af en FN-operation i overensstemmelse med artikel 10 i resolution 1778.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Liam Aylward (H-1051/08)

Om: Nye initiativer til bekæmpelse af børnearbejde

Hvilke nye initiativer har Rådet iværksat for at bekæmpe børneudnyttelse og børnearbejde på verdensplan?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Bekæmpelse af børnearbejde er et centralt punkt på EU's menneskerettighedsdagsorden og skal ske på alle niveauer og områder. EU's strategi for bekæmpelse af alle former for børnearbejde er mangestrengt og dækker politiske, handelsmæssige og udviklingsmæssige dimensioner og foranstaltninger for at mindske fattigdom, styrke arbejdsmarkedet, den sociale dialog og den sociale beskyttelse med vægt på fri, universel primærundervisning.

Det tjekkiske formandskab vil indlede diskussioner om en lang række spørgsmål i relation til børnebeskyttelse. Formandskabet vil især fokusere på aktivt politisamarbejde om forsvundne børn, bedre udnyttelse af Schengeninformationssystemet (SIS) i denne sammenhæng og fælles indsats for at bekæmpe ulovligt indhold på internettet. Desuden vil det tjekkiske formandskab følge op på det franske formandskabs aktiviteter og Rådets konklusioner vedrørende projektet Child Alert. Børnebeskyttelse var emnet for et uformelt møde i Rådet (retlige og indre anliggender) i Prag den 15.-16. januar og vil også blive drøftet på ministerkonferencerne "Safer Internet for Children" og "Children Friendly Europa", der begge finder sted i april.

Angående børnearbejde arbejder Kommissionen på grundlag af konklusionerne fra Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) møde i maj 2008 på en rapport, hvor den beskriver de eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af børnearbejde. Det tjekkiske formandskab afventer resultaterne af dette arbejde.

Desuden planlægger Kommissionen at fremlægge en revision af Rådets rammeafgørelse om seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi i marts 2009. Det tjekkiske formandskab er parat til at indlede forhandlinger om dette initiativ, der skal munde ud i et mere effektivt instrument til bekæmpelse af seksuel kriminalitet vedrørende børn. I marts 2009 vil det tjekkiske formandskab afholde en strafferetlig konference i Prag med titlen "Protection of vulnerable victims and their standing in criminal proceedings".

For så vidt angår menneskerettighederne, er det det tjekkiske formandskabs mål at forbedre samarbejdet og partnerskabet mellem EU's institutioner og ikkestatslige organisationer og bidrage til at effektivisere de relevante finansielle EU-værktøjer. Det fornyede europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder

(EIDHR) forventes at blive evalueret i 2009. EIDHR omfatter foranstaltninger til forebyggelse af rekruttering af børn til væbnede konflikter og tilskyndelse til deres frigivelse og integration.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Eoin Ryan (H-1053/08)

Om: Bedre regulering og overvågning af det globale marked for finansielle tjenesteydelser

Hvilke initiativer har Rådet taget i samarbejde med USA, Kina og Indien for at sikre bedre regulering og overvågning af det globale marked for finansielle tjenesteydelser?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Formandskabet deltager regelmæssigt ved ministermøder og topmøder på stats- og regeringschefsniveau med en række tredjelande, herunder USA, Kina og Indien. På disse møder diskuteres emner af fælles interesse, herunder finansielle tjenesteydelser, og det søges at opnå fælles forståelse, hvis det er muligt. Ikke desto mindre er Rådet ikke i stand til at vedtage nogen retsakt uden et forslag fra Kommissionen. Den aktuelle finanskriser gør, at møderne med de globale partnere er yderst vigtige.

Hvad angår forholdet til USA, skal betydningen af Det Transatlantiske Økonomiske Råd (TEC) understreges. Det blev etableret i 2007 for at overvåge rammerne mellem EU og USA for transatlantisk økonomisk integration, herunder bl.a. integration af finansmarkederne.

Kommissionen har desuden i adskillige år udviklet regelmæssige dialoger med centrale økonomiske partnere om regulering af finansielle tjenesteydelser og i nogle tilfælde makroøkonomiske dialoger. Disse startede i 2002 med den lovgivningsmæssige dialog mellem EU og USA, og dialogen mellem EU og Kina fulgte i 2005 og dialogen mellem EU og Indien i 2006.

Rådet deltager ikke i disse dialoger, men overvåger fremskridtene via Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Hvis det er relevant, orienteres Rådet af Kommissionen om fremskridtene, og en uformel meningsudveksling finder sted.

Endelig erindrer jeg, at G20-landene, herunder USA, Kina og Indien, afholdt et indledende møde i Washington den 15. november 2008 for at finde en løsning på de alvorlige udfordringer for verdensøkonomien og finansmarkederne, som den aktuelle krise udgør. Rådet var repræsenteret på dette møde ved formandskabet. Stats- og regeringscheferne fra G20-landene blev enige om en ambitiøs handlingsplan over de foranstaltninger, der skulle træffes for at forbedre den internationale finansielle regulering, både på kort og mellemlang sigt. Denne proces fortsætter - det næste møde finder sted den 2. april i år - og dette arbejde udgør sandsynligvis grundlaget for den vigtigste internationale platform for bedre regulering og overvågning af det globale marked for finansielle tjenesteydelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Brian Crowley (H-1055/08)

Om: Fælles energipolitik

Hvilke initiativer agter det tjekkiske formandskab at iværksætte for at sikre, at der føres en fælles energipolitik, og at Den Europæiske Union får mulighed for at handle i fællesskab under forhandlinger om energiforsyninger?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Den seneste gaskonflikt mellem Rusland og Ukraine har understreget vigtigheden af at styrke EU's energipolitik. Det tjekkiske formandskab havde energi som den vigtigste af sine tre primære politiske prioriteringer, længe før EU's sårbarhed med hensyn til energiafhængighed endnu en gang blev understreget af

forsyningsafbrydelserne. Som premierminister Topolánek tydeligt sagde for to uger siden i Budapest på topmødet om Nabucco-ledningen, er en fælles energipolitik for Europa et ultimativt behov. Det er nu det tjekkiske formandskabs opgave at udnytte den holdning og politiske vilje, som krisen har medført, til at træffe de mest presserende foranstaltninger på kort, mellemlang og lang sigt for at forhindre større forsyningsafbrydelser i fremtiden og forbedre vores evne til at afbøde konsekvenserne, hvis behovet opstår. På et ekstraordinært møde i Rådet (energi) den 12. januar blev der fastlagt en række foranstaltninger, som skal træffes i denne forbindelse.

Hvad angår langsigtede strategiske foranstaltninger er diversificering af forsyningsledninger, leverandører og kilder en løsning. Uanset om det drejer sig om Nord Stream-, Nabucco-, South Stream- eller LNG-terminalerne, er diversificering en fordel, når det drejer sig om at reducere vores energiafhængighed og styrke EU's forhandlingsposition i forhold til dens partnere.

Hvad angår foranstaltninger på mellemlang sigt, skal manglende energiinfrastrukturer og -sammenkoblinger identificeres, og arbejdet på dem skal fremskyndes. Det europæiske indre energimarked kommer aldrig til at fungere, medmindre grænseoverskridende overførsler er mulige. Det samme gælder for europæisk solidaritet. Problemer med energiøer skal håndteres. Forudsætningen for dette er at mobilisere de nødvendige økonomiske ressourcer, dvs. via EIB eller EBRD. Formandskabet tilstræber, at energiinfrastrukturprojekter inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan prioriteres.

Sidst, men ikke mindst, skal kortsigtede hasteforanstaltninger sætte os i stand til at hjælpe de medlemsstater, der har brug for det. Eksemplerne med Slovakiet og Bulgarien viste et stærkt behov for at styrke bilaterale og regionale solidaritetsordninger.

Flere andre nyttige foranstaltninger er identificeret såsom en forbedret gennemsigtighed for så vidt angår gasstrømme, efterspørgsel og lagerstørrelser både i medlemsstater og forsynings-/transitlande efterfulgt af installationen af det pålidelige målingssystem. Ordningen for tidlig varsling skal vurderes og udvides til transitlandene.

Revisionen af direktivet om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden kan også komme til at spille en vigtig rolle. Alle disse foranstaltninger styrker EU og sætter os dermed i stand til at tale med én stemme til vore energileverandører.

EU's energipolitik er baseret på den handlingsplan, som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2007. Gennemførelsen af denne handlingsplan er i gang. Den styrkes yderligere i lyset af Kommissionens anden strategiske energiredegørelse, der blev fremsendt til Rådet i november 2008, og som især fokuserer på energisikkerhed og behovet for solidaritet.

Rådet gennemgår situationen den 19. februar og træffer beslutning om yderligere konkrete foranstaltninger som angivet i den anden strategiske energiredegørelse samt følger op på de foranstaltninger, der blev vedtaget den 12. januar. Dette arbejde udgør grundlaget for Det Europæiske Råd i marts, hvor de foranstaltninger, som er nødvendige, hvis EU vil udvikle en fælles energipolitik, og især hvis EU skal styrke sin energisikkerhed, skal vedtages.

Et andet vigtigt element i den fælles energipolitik er energieffektivitet. Rådet vil i den forbindelse se på de forskellige lovforslag, som Kommissionen har fremsendt for nylig, samt den anden strategiske energiredegørelse, herunder ændringsforslaget om bygningers energimæssige ydeevne, ændringsforslaget om energieffektivitetsmærkning af energirelaterede produkter og forslaget om mærkning af dæk med brændstoffeffektivitet.

*

* *

Spørgsmål nr. 11 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Om: Subsidiaritet i forbindelse med uddannelse og sociale anliggender

Hvordan agter Rådet at støtte princippet om subsidiaritet i spørgsmål vedrørende uddannelse, sociale anliggender og privatret?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet lægger vægt på at respektere princippet om subsidiaritet fuldt ud. Det vil fortsat i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 5 sikre, at der kun træffes fællesskabsforanstaltninger, hvis og for så vidt målene med de foreslåede foranstaltninger ikke kan opfyldes i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne.

I forbindelse med overvejelserne om forslag til foranstaltninger på fællesskabsniveau undersøger Rådet ikke blot forslagens indhold, men vurderer også, om forslaget overholder principperne om subsidiaritet og proportionalitet. Rådet vedtager ikke et forslag, hvor det vurderer, at dette ikke er tilfældet.

Dette gør sig også gældende inden for områderne uddannelse, sociale anliggender og privatret, som det ærede medlem fremhæver. Dette er desuden tilfældet, da traktaterne inden for begge områder foreskriver, at fællesskabsforanstaltninger har til formål at støtte og supplere medlemsstaternes aktiviteter. Rådet er især opmærksomt på at sikre, at fællesskabsforanstaltninger inden for området uddannelse respekterer medlemsstaternes ansvar for indholdet af undervisningen og organisationen af uddannelsessystemerne og deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Jim Higgins (H-1059/08)**Om: Regionaludvikling**

Vil Rådet redegøre for sine specifikke målsætninger med hensyn til territorial samhørighed og oplyse, hvilke bestræbelser det agter at udfolde for at afhjælpe de eksisterende territoriale skævheder i forbindelse med den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling i Fællesskabet?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet tillægger territorial samhørighed betydning som et af de centrale aspekter i samhørighedspolitikken, der vedrører territoriale skævheder i EU's økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling. Det anerkender samhørighedspolitikens betydning i perioden 2007-2013 for, at medlemsstaterne kan tage hensyn til den territoriale dimension. Kommissionens grønbog om territorial samhørighed af 6. oktober 2008 er for tiden til offentlig debat, så Rådet er endnu ikke nået til en endelig afgørelse om dens indhold. Foreløbige resultater af denne offentlige debat præsenteres på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for regionaludvikling, som finder sted i Mariánské Lázně (Tjekkiet) i april 2009.

Ikke desto mindre blev en foreløbig rapport udarbejdet af det franske formandskab og er offentligt tilgængelig⁽⁴⁾.

De vigtigste resultater af denne foreløbige rapport var at bekræfte en bred støtte til de følgende brede målsætninger om:

- en reduktion i forskellene mellem regionerne med hensyn til udvikling,
- en bæredygtig og afbalanceret udvikling af hele EU's territorium under hensyntagen til de enkelte regioners specifikke kendetegn for at sikre retfærdige levevilkår i hele EU,
- at fremme princippet om, at hvert territorium skal have et minimumsniveau af adgang til større transportinfrastrukturer, nye informationer og kommunikationsteknologier og de vigtigste tjenesteydelser af generel interesse såsom sundhed og uddannelse,
- at støtte behovet for, at både Fællesskabet og nationale sektorpolitikker tager større hensyn til deres forskellige virkning på territorier, og for bedre forbindelser med andre europæiske politikker med territorial indvirkning.

(4) Dok. 17580/08.

Ifølge rapporten udtrykte nogle delegationer imidlertid deres bekymring over særlige aspekter ved grønbogen.

Rådet følger fortsat sagen tæt og følger især op på den offentlige debat om Kommissionens grønbog. Det kan vedtage en formel holdning, når Kommissionen fremkommer med forslag på baggrund af denne debat.

*

* *

Spørgsmål nr. 13 af James Nicholson (H-1062/08)

Om: Produktoprindelse/mærkning af fødevarer

Har Rådet i lyset af de nylige begivenheder inden for svinesektoren overvejet at indføre oprindelsesmærkning af alle fødevarer for at opnå sporbarhed og gennemsigtighed?

Medgiver Rådet, at dette er den eneste måde til at sikre forbrugernes tillid til fødevarerindustrien?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Spørgsmålet om oprindelsesmærkning drøftes for øjeblikket både i Rådet og Europa-Parlamentet på baggrund af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarerinformation til forbrugerne⁽⁵⁾.

I overensstemmelse med den gældende fællesskabsret er oprindelsesmærkning påkrævet

- i tilfælde hvor forbrugere kan blive vildledt om fødevarernes sande oprindelse eller herkomst og
- ved anvendelsen af særlige regler såsom dem for frugt og grøntsager, oksekød, vin, honning, fisk og importeret fjerkræ.

Med hensyn til mærkning af fødevarers oprindelsesland eller det sted, de kommer fra, forbliver det grundlæggende krav i det nye lovforslag det samme. Mærkning er derfor fortsat frivillig, medmindre forbrugerne kan blive vildledt, hvis sådanne oplysninger ikke gives. I så fald bliver mærkning obligatorisk. Kommissionens forslag er også rettet mod at afklare de betingelser, som medlemsstaterne skal opfylde i vedtagelsen af nationale regler om oprindelsesmærkning.

Denne tilgang er baseret på, at mærkning af fødevarer, herunder angivelse af oprindelse, primært er et instrument til forbrugeroplysning. Oprindelsesmærkning kan ikke i sig selv anses som et instrument, der bidrager til fødevarerens sikkerhed, da årsagerne til sygdomme som den, det ærede medlem henviser til, ikke behandles.

Alle fødevarer og alt foder, som lovligt markedsføres i EU, skal være sikkert, uanset hvor det kommer fra. For at beskytte forbrugernes tillid skal dette grundlæggende princip fortsat være hjørnestenen i EU's fødevarerpolitik.

*

* *

Spørgsmål nr. 14 af Claude Moraes (H-1064/08)

Om: Opfyldelse af årtusindudviklingsmålene

I juni 2008 bekendtgjorde Rådet, at 2008 skulle markere et vendepunkt med hensyn til at forstærke de fælles bestræbelser på at udrydde fattigdom som led i en bæredygtig udvikling med henblik på at sikre, at alle årtusindudviklingsmålene (MDG) vil være nået i hele verden inden 2015.

Hvilke fremskridt kan Rådet rapportere om i forbindelse med sine bestræbelser på at nå årtusindudviklingsmålene, og føler Rådet, at 2008 har markeret et sådant vendepunkt?

⁽⁵⁾ KOM(2008)0040 - 2008/0028 (COD).

Hvilke initiativer planlægger Rådet desuden at tage i det kommende år med henblik på at sikre, at alle årtusindudviklingsmålene er nået inden 2015?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

EU har opfyldt sin forpligtelse til at støtte opnåelsen af årtusindudviklingsmålene (MDG) via "EU-handlingsdagsorden for 2015-målene", som blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2008. Denne handlingsdagsorden fastsætter en række milepæle, som bidrager til dette mål, og giver eksempler på EU-foranstaltninger til støtte for den indsats, EU allerede har gjort.

EU-dagsordenen fastsætter prioriterede foranstaltninger på centrale områder såsom uddannelse, miljø, sundhed, vand og sanitet, landbrug, vækst til fordel for de fattige, infrastruktur og ligestilling. Der kræves også handling i styrkelsen af integration af tværgående emner i alle sektorer. EU har foreslået sine udviklingspartnere at dele denne handlingsdagsorden, som der også skal tages hensyn til i forbindelse med den fælles EU-Afrika-strategi og de forskellige partnerskaber, der blev vedtaget på Lissabontopmødet. Partnerlandenes ejerskab af dagsordenen udgør en central faktor for dens succes.

I lyset af de fremskridt der er gjort i nogle lande og områder, er EU overbevist om, at alle årtusindudviklingsmålene stadig kan nås i alle verdens regioner under forudsætning af, at der træffes samordnede og vedvarende foranstaltninger fra nu og frem til 2015. EU er imidlertid alvorlig bekymret over udviklingen i mange lande og regioner, især i Afrika syd for Sahara, for så vidt angår opnåelsen af årtusindudviklingsmålene.

Der er kommet nye udfordringer, som kan underminere opnåelsen af årtusindudviklingsmålene, nemlig den globale finanskrise og høje og ustabile fødevarer- og råvarepriser. Nye aktører har gjort opbygningen af støtten mere kompleks. Bekæmpelse af klimaændringer og styrkelse af udviklingslandenes evne til at tilpasse sig prioriteres fortsat højere, hvilket har ført til den nye øgede fælles indsats i form af yderligere støtte. Det er nødvendigt, at det internationale samfund på ny forpligter sig til at støtte Monterrey-konsensusdokumentet og er klar til at træffe yderligere foranstaltninger, hvis disse nye udfordringer skal håndteres.

I retningslinjerne for deltagelse i Dohakonferencen om finansiering af udvikling meddelte EU, at de fattigste lande og lande, der befinder sig i sårbare situationer, ikke skal være ofre i den aktuelle krise, som ikke må underminere gennemførelsen af forpligtelserne i Monterrey-konsensusdokumentet og opnåelsen af årtusindudviklingsmålene.

På den baggrund bevarer EU sin ledende rolle i ydelsen af økonomisk støtte til opnåelse af årtusindudviklingsmålene og sine statslige udviklingsbistandsforpligtelser og vil gøre alt for at sikre en ambitiøs handlingsorienteret reaktion i det bredere internationale samfund. Rådet drøfter disse emner nærmere på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i maj 2009.

*

* *

Spørgsmål nr. 15 af Bernd Posselt (H-1068/08)

Om: Menneskerettighederne i Cuba

Hvorledes vurderer Rådet menneskerettighedssituationen i Cuba, herunder navnlig Ricardo González Alfonsos situation, idet han har været fængslet i mere end fem år og i december blev valgt til årets journalist af organisationen "Journalister uden grænser"?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Overholdelse og fremme af menneskerettigheder og menings- og ytringsfrihed er et kernelement i EU's politik vedrørende eksterne forbindelser.

I dets konklusioner af den 23. juni 2008 opfordrede Rådet Cubas regering til at forbedre menneskerettighedssituationen ved bl.a. at frigive alle politiske fanger uden betingelser, herunder de fanger som blev tilbageholdt og dømt i 2003. Rådet opfordrede også Cubas regering til at lette internationale humanitære organisationers adgang til cubanske fanger. Rådet har også "bekræftet sin vilje til i overensstemmelse med EU's politik at videreføre dialogen med de cubanske myndigheder samt med repræsentanter for civilsamfundet og den demokratiske opposition for at fremme overholdelsen af menneskerettigheder og reel udvikling mod et pluralistisk demokrati". EU vil fortsat tilbyde alle sektorer i samfundet praktisk støtte til en fredelig ændring i Cuba og vil presse Cubas regering til at garantere informations- og ytringsfrihed, herunder adgang til internettet.

Dialogen med de cubanske myndigheder blev genåbnet på ministermødet den 16. oktober 2008. Her kunne EU over for Cubas regering redegøre for sit syn på demokrati, universelle menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder. Samtidig bevarer EU kontakten med den demokratiske opposition.

Udviklingen af menneskerettigheder og meningsfrihed på Cuba er et vigtigt element i evalueringen af EU's forbindelser med Cuba, herunder effektiviteten af den politiske dialog.

Rådet følger enkeltsager tæt og tager dem op med de cubanske myndigheder ved enhver given lejlighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Gay Mitchell (H-1070/08)

Om: Valg til Europa-Parlamentet

Trods en stadig udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser og ansvar er deltagelsen i valgene til Europa-Parlamentet støt faldet fra et EU-gennemsnit på 63 % i 1979 til 45,3 % i 2004. Hvordan agter Rådet med et forestående valg i juni at skabe et engagement hos vælgerne i de enkelte medlemsstater, gøre dem opmærksom på Europa-Parlamentets betydning og vende denne tendens?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Spørgsmålet om valgdeltagelse er hver enkelt medlemsstats ansvar, og der organiseres informationskampagner om valg til Europa-Parlamentet i medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning. Det ville derfor ikke være hensigtsmæssigt for Rådet at tage stilling i denne sag eller iværksætte særlige initiativer.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen understregede dog i deres politiske erklæring af den 22. oktober 2008 med titlen "Partnerskab om formidling af EU", hvor vigtigt det er generelt at forbedre kommunikationen om EU-spørgsmål for at gøre det muligt for de europæiske borgere at udøve deres ret til at deltage i EU's demokratiske liv.

Rådet har i sine konklusioner i "Partnerskab om formidling af EU" påpeget, at "f.eks. direkte valg til Europa-Parlamentet er en god lejlighed til at forbedre kommunikationen med borgerne om EU-spørgsmål og til at informere dem og opfordre dem til at deltage i den politiske debat".

I overensstemmelse med den erklæring anerkender Rådet vigtigheden af at håndtere kommunikationsudfordringen om EU-spørgsmål sammen med medlemsstaterne og de andre institutioner for at sikre en effektiv kommunikation med og objektiv information til det bredest mulige publikum på et passende niveau.

Under Rådets erklæring fremhævede Europa-Parlamentet og Kommissionen "valgene til Europa-Parlamentet" som en af de interinstitutionelle kommunikationsprioriteter i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)**Om: Nødvendigheden af at iværksætte politiske, diplomatiske og økonomiske sanktioner imod Israel**

Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 8. december 2008 en tekst (17041/08) indeholdende Rådets konklusioner om en styrkelse af de bilaterale forbindelser mellem EU og partnerlandene i Middelhavsområdet, hvori forbindelserne mellem EU og Israel opgraderes, til trods for at Israel i adskillige måneder har holdt Gazastriben isoleret, udvidet bosættelserne og oprappet volden imod palæstinenserne. Rådet har med denne afgørelse tilskyndet til ligestyldighed, billiget Israels aggressioner og blameret EU over for den arabiske verden.

Samtidig fortsætter Israel sine forbryderiske angreb på Gaza, der resulterer i hundredvis af døde og tusindvis af sårede palæstinensere, hvoraf det store flertal er civile. Agter Rådet at annullere denne afgørelse om at opgradere forbindelserne mellem EU og Israel samt den tidligere overenskomst om et forsvarssamarbejde mellem EU og Israel (1993)? Hvilke andre politiske, diplomatiske og økonomiske foranstaltninger vil Rådet træffe over for Israel for at få stoppet dette folkedrab på palæstinenserne?

Spørgsmål nr. 18 af Pedro Guerreiro (H-0007/09)**Om: Relationerne mellem EU og Israel**

I december sidste år bekræftede EU sin beslutning om at styrke de bilaterale forbindelser med Israel som led i vedtagelsen af et nyt instrument, som fra april 2009 skulle erstatte den nuværende handlingsplan. Retningslinjerne for denne styrkelse af den politiske dialog med Israel tager sigte på: at fremme de bilaterale topmøder på alle niveauer, at give Israel hyppigere adgang til EU's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, at fremme Rådets forskellige gruppers og udvalgs høring af israelske eksperter, at systematisere og udbygge de uformelle strategiske konsultationer, at fremme en tilnærmelse fra israelsk side til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, at muliggøre et samarbejde på stedet som led i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og at fremme en inddragelse af Israel i multilaterale institutioner som f.eks. FN. Ifølge den israelske ambassadør ved EU kan der ikke sættes spørgsmålstegn ved denne beslutning og den deraf følgende proces, idet han hævder, at Israels og EU's holdninger på nuværende tidspunkt stemmer overens.

Kan Rådet på baggrund af Israels genoptagelse af de brutale og uberettigede overgreb mod det palæstinensiske folk i Gaza, den israelske hærs grusomme kriminelle handlinger, den fuldstændige mangel på respekt for folkeretten og menneskerettighederne fra israelsk side i de besatte palæstinensiske områder redegøre for, hvorfor det ikke fordømmer Israel og suspenderer aftalerne med Israel og enhver proces, som tager sigte på at styrke disse?

Spørgsmål nr. 19 af David Martin (H-0012/09)**Om: Handelsforbindelser mellem EU og Israel**

På hvilken måde agter Rådet at genoverveje sine handelsforbindelser med Israel i betragtning af den igangværende militære operation i Gaza, Israels overdrevne og uforholdsmæssige anvendelse af magt og i betragtning af de tusindvis af civile ofre og drab på uskyldige palæstinensiske borgere?

Spørgsmål nr. 20 af Jens Holm (H-0014/09)**Om: Suspension af aftalen med Israel**

I juledagene indledte Israel "operation støbt bly". I skrivende stund er over 900 palæstinensere blevet dræbt og i tusindvis såret. I artikel 2 i samarbejdsaftalen EU-Israel kræves det, at menneskerettighederne respekteres. Det er mere klart end nogensinde, at Israel har krænket disse rettigheder. I oktober 2005 suspenderede EU samarbejdsaftalen med Usbekistan under henvisning til artikel 2.

Er Rådet rede til at håndhæve kravet om respekt for menneskerettighederne i handelsaftalen med Israel og suspendere aftalen? Hvilke øvrige foranstaltninger er der planer om for at få Israel til at ophøre med voldshandlingerne?

Spørgsmål nr. 21 af Willy Meyer Pleite (H-0018/09)**Om: Suspendering af associeringsaftalen EU-Israel på grund af overtrædelse af aftalens artikel 2 om menneskerettigheder**

De seneste krigshandlinger i Gaza har på ny demonstreret, at Israel under konflikten med det palæstinensiske folk overtræder den internationale strafferet og folkeretten.

Associeringsaftalen EU-Israel indeholder en klausul vedrørende overholdelsen af menneskerettighederne. Det er åbenlyst, at de israelske myndigheder har overtrådt denne med overdreven og vilkårlig magtanvendelse fra den israelske hærs side, hvad der har resulteret i civile dødsfald, beskadigelser og ødelæggelser af civile infrastrukturer (hospitaller, universiteter, broer, landeveje, strømforsyning, kloakker), nedbrydning af huse, indeslutning og isolering af Gazas befolkning, vilkårlige tilbageholdelser ledsaget af mishandling og tortur.

Finder Rådet på denne baggrund, at associeringsaftalen EU-Israel bør suspenderes, så længe dens menneskerettighedsklausul overtrædes?

Spørgsmål nr. 22 af Georgios Toussas (H-0024/09)

Om: Forbud mod arabiske politiske partier ved valget i Israel

Den 12. januar besluttede den centrale valgkommission i Israel at forbyde to arabiske politiske partiers, der sidder i det israelske parlament (Knesset), deltagelse i det kommende valg i februar, nemlig United Arab List – Ta'al og Balad. Denne beslutning, der fører til udelukkelse af israelske borgere af arabisk oprindelse fra det politiske liv, ophæver de demokratiske politiske rettigheder for det arabiske samfund i Israel og krænker groft de borgerlige frihedsrettigheder og retten til ytringsfrihed. Forbuddet mod de arabiske partier skal ses i tilknytning til og forlængelse af den israelske regerings kriminelle krig mod det palæstinensiske folk og den barbariske nedslagtning af tusindvis af civile palæstinensere i Gaza, herunder hundredvis af børn.

I lyset af denne politik i Israel, som åbenlyst krænker folkeretten og de demokratiske frihedsrettigheder, fordømmer Rådet da denne israelske handling? Har Rådet til hensigt at suspendere gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Israel?

Samlet svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet er helt enig i det ærede medlems bekymringer vedrørende den nævnte situation for civile i Gaza.

EU beklager dybt tabet af mennesker under denne konflikt, navnlig af tilfældige civile. Rådet har gjort alle parter i konflikten opmærksom på, at de skal respektere menneskerettighederne fuldt ud og overholde forpligtelserne i henhold til den internationale folkeret, senest i sine konklusioner fra mødet den 26. januar. Rådet udtrykker inden for rammerne af alle møder med højtstående embedsmænd fortsat bekymring over for Israel vedrørende menneskerettighederne, senest under EU's udenrigsministres middag med den israelske udenrigsminister Tzipi Livni den 21. januar 2009.

Rådets konklusioner fra mødet den 26. januar omhandler ikke problemstillingerne vedrørende associeringsaftalen mellem EU og Israel og forbedringen af forholdet til Israel, som blev påtalt af det ærede medlem. Rådet mener generelt, at det er vigtigt at holde alle døre for diplomatisk og politisk kontakt åbne, og at positiv overtalelse og dialog er den mest effektive måde til at viderebringe EU's budskaber.

Hvad angår den specifikke problemstilling vedrørende forbuddet mod to arabiske partier, der deltager i valgene i Israel, har Rådet noteret sig en afgørelse fra den israelske højesteret, som den 21. januar omstødte en afgørelse fra den centrale valgkommission, som forbød de politiske partier "National Democratic Assembly – Balad" og "United Arab List and Arab Movement for Change" at deltage i de kommende valg til det israelske parlament (Knesset), som er planlagt til den 10. februar 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Linda McAvan (H-0003/09)

Om: Lærere i udviklingslande

Bestræbelserne for at øge skolegangen i den tredje verden har haft betydelig succes, men det øgede elevtal i skolerne modsvarer ikke af en tilsvarende stigning i antallet af lærere. Klassekvotienterne i udviklingslandene når ofte op på 100 eller mere. IMF's lån til udviklingslande er ofte ledsaget af krav om nedskæringer i de offentlige udgifter som helhed og om et loft over lærerlønninger. Millioner af skolebørn får ikke den undervisning, de har behov for, fordi skattelovgivningen ikke giver udviklingslandene mulighed for at ansætte tilstrækkeligt mange lærere.

Eftersom en tilstrækkelig skolegang for børn er en afgørende forudsætning for en ægte, vedvarende udvikling, vil Rådet da lægge pres på IMF for at få skabt den fornødne skattemæssige fleksibilitet, således at udviklingslandene kan give deres børn de lærere, de så desperat har brug for?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet deler fuldt ud det ærede medlems bekymringer vedrørende det lave antal lærere - og andre nøgleprofessioner såsom læger og sygeplejersker - i mange udviklingslande.

Det andet millenniumudviklingsmål er at opnå universel primærundervisning inden 2015. I henhold til dette mål ser Unionen uddannelse som et af de flerdimensionelle aspekter af fattigdomsbekæmpelsen i den europæiske konsensus om udvikling. Hvis omstændighederne tillader det, støtter EU ligeledes brugen af den generelle eller sektorbestemte budgetstøtte til uddannelsesbudgettet.

Problemet vedrørende mangel på lærere og deres lave lønninger er særligt for udviklingslande, hvor lærernes beføjelser har afgørende betydning for uddannelsesudbuddet generelt. I henhold til ejerskabsprincippet er det op til partnerlandene at udarbejde deres egne udviklingsprioriteter og tildele andelen af budgettet til uddannelse i overensstemmelse dermed. På samme tid skal lærerlønningerne sættes til et rimeligt niveau i forhold til de nationale gennemsnitslønninger inden for den offentlige sektor.

Hvad angår Den Internationale Valutafond (IMF) er EU's medlemsstater kun nogle af fondens 185 medlemmer. Størstedelen af disse er udviklingslande, som naturligvis også har indflydelse på IMF's aktiviteter. I tilfælde af at medlemslande oplever vanskeligheder i forbindelse med finansiering af betalingsbalancen, fungerer IMF som en fond, der kan hjælpe til økonomisk fremgang. De nationale myndigheder har i tæt samarbejde med IMF udarbejdet et politisk program, der understøttes finansielt. Vedvarende økonomisk støtte er en forudsætning for en effektiv gennemførelse af dette program.

Gennem faciliteten for fattigdomsreduktion og vækst (PRGF) og faciliteten for udefrakommende chok (ESF) har IMF ligeledes givet lån med en lav rente til lavindkomstlande.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Om: Den forbudte tv-station al-Manars sendevirksomhed

Tyskland har for nyligt forbudt al-Manar TV's sendevirksomhed over hele Tyskland. Sendeforbudet gør det ulovligt for enhver at samarbejde med al-Manar TV. Dette sker efter indførelse af sendeforbud mod al-Manar TV i Frankrig, Spanien og Nederlandene som følge af al-Manar TV's overtrædelse af EU's lovgivning på det audiovisuelle område.

Ifølge sendeforbudet, der blev udstedt den 11. november af den tyske forbundsindenrigsminister, "er det al-Manar TV's formål at støtte, gøre sig til talsmand for og opfordre til anvendelse af vold som et middel til at opnå politiske og religiøse mål". I sendeforbudet anføres det også, at al-Manar TV udbreder "opfordringer til "martyrium" via selvmordsbombninger", og det beskriver al-Manar TV's brug af vers fra Koranen til at retfærdiggøre og fremme vold.

Hvilke skridt agter Rådet at træffe for at standse al-Manar TV's sendevirksomhed til Europa via Nilesat? Har EU's antiterrorkoordinatør fremsat nogen anbefalinger om, hvordan radikaliserings af muslimer i Europa via terroristiske tv-stationer som al-Manar TV kan forhindres?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet har som medlovgiver med Europa-Parlamentet den 18. december 2007 vedtaget direktiv 2007/65/EF ("direktivet om audiovisuelle medietjenester"), som opdaterede den juridiske ramme for tv-spredning og audiovisuelle medietjenester i EU⁽⁶⁾. Artikel 3b i dette direktiv forbyder udsendelser, der tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

Dette direktiv og det tidligere "direktiv om tv uden grænser" kan omfatte programmer, der sendes af organisationer uden for EU såsom Al Manar og Al Aqsa. Men det er nødvendigt, at disse bruger en satellitkapacitet, "der henhører under en medlemsstat". Så vidt Rådet forstår, er dette baggrunden for den franske tilsynsmyndigheds udstedelse af et forbud mod Al Aqsas sendevirksomhed på Eutelsat i januar 2009. Situationen med Nilesat og Arabsat, hvor Al Manar stadig sendes, adskiller sig dog fra ovennævnte situation, idet der ikke anvendes satellitfaciliteter i EU. Det er således svært at komme med et passende svar fra EU's side.

I lyset af denne situation er Rådet opmærksom på, at Kommissionen undersøger, hvordan denne problemstilling kan tages op i den politiske dialog med både Egypten og Libanon. Rådet vil på samme måde forsøge at sikre, at dette spørgsmål bliver bragt op i forhandlinger med disse lande.

Radikalisering og rekruttering har i flere år været et meget vigtigt sikkerhedsspørgsmål i EU. Der er blevet udarbejdet og vedtaget en række specifikke EU-dokumenter for at kunne bekæmpe dette fænomen, herunder strategiske dokumenter såsom EU's terrorbekæmpelsesstrategi og EU's handlingsplan mod terrorisme, EU's antiradikalisering- og antirekrutteringsstrategi samt EU's handlingsplan til bekæmpelse af radikalisering og rekruttering.

EU's antiterrorkoordinatør har tilskyndet til udvikling af foranstaltninger til bekæmpelse af radikalisering i Europa og andre steder. Denne radikalisering er en af hovedtruslerne mod Europa, hvilket fremgår af rapporten om gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort under det sidste europæiske topmøde. Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog den 27.-28. november 2008 en revideret strategi og handlingsplan til bekæmpelse af radikalisering.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Kathy Sinnott (H-0015/09)

Om: Lystfiskeri

Spørgeren er af den opfattelse, at det tjekkiske formandskab agter at indlede en debat på arbejdsgruppeniveau om Kommissionens forslag om kodificering af de eksisterende lovgivningsbestemmelser om kontrol og håndhævelse af fiskeri.

Kan det tjekkiske formandskab forklare nærmere, hvilke foranstaltninger det agter at drøfte med hensyn til kontrol med lystfiskeri?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet kan bekræfte, at Kommissionen den 14. november 2008 forelagde et forslag til forordning om oprettelse af en kontrolordning til sikring af overholdelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik⁽⁷⁾ for Rådet. Forslaget indeholder foranstaltninger til kontrol af fritidsfiskeri såsom registrering af fangst eller kravet om tilladelse.

Drøftelser på arbejdsgruppeniveau i Rådet startede den 22. januar.

Rådet vil være lydhør for alle aspekter i Kommissionens forslag. Idet Rådet dog først for nylig har påbegyndt sin gennemgang af forslaget, kan det endnu ikke udtale sig nærmere om forslagens enkelte foranstaltninger.

(6) EUT L 322 af 18.12.2007, s. 27-45.

(7) Dokumenter 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 og ADD 2.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Katrin Saks (H-0017/09)

Om: Grænsen mellem EU, Estland og Rusland

I 1997 opfordrede EU Rusland til hurtigt at undertegne en grænseaftale med Estland. Den 18. maj 2005 undertegnede landene grænseaftalen, men Rusland trak sin undertegnelse af aftalen tilbage, idet de russiske myndigheder ikke accepterede det estiske parlaments erklæring, hvori der blev henvist til fredsftalen fra Tartu fra 1920 og besættelsen efter anden verdenskrig. I slutningen af august 2006 forelagde Rusland et forslag om at indlede forhandlinger om en ny grænseaftale, der ville indebære, at de territoriale tvister mellem parterne, og alle tidligere aftaler om grænseproblemer ikke længere ville gælde. Ifølge et interview med nyhedsagenturet Interfax den 25. december 2007 opfordrede Republikken Estlands udenrigsminister Urmas Paet de russiske myndigheder til at ratificere grænseaftalen. Samtidig har Estland hilst ikrafttrædelsen af grænseaftalen mellem Letland og Rusland den 18. december 2007 velkommen. Ethvert fremskridt med at basere forbindelserne mellem EU og Rusland på et sikkert aftalebaseret grundlag er i hele EU's og Estlands interesse. Ikrafttrædelsen af grænseaftalen mellem Letland og Rusland kan dermed ses som et incitament for Rusland til også at gå videre med grænseaftalen mellem Estland og Rusland.

Kan Rådets formandskab præcisere sin holdning og de planlagte foranstaltninger for at støtte en af EU's medlemsstater, der står over for et så betydeligt problem som en anfægtelse og manglende anerkendelse af landegrænser?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet har i mange år, og navnlig siden Estlands tiltrædelse af EU den 1. maj 2004, over for Rusland fastholdt, at underskrivelsen og ratificeringen af grænseaftalen med Estland er vigtig for forholdet mellem EU og Rusland.

Rådet glædede sig over, at det estiske parlament i henholdsvis maj og juni 2005 underskrev og ratificerede grænseaftalen, og så frem til, at Rusland ligeledes ville ratificere aftalen, og at aftalen hurtigt kunne træde i kraft. Rådet beklagede derfor Ruslands beslutning om at trække underskriften af grænseaftalen tilbage.

Idet sagen stadig ikke er løst, vil Rådet fortsat understrege over for Rusland, hvor vigtig underskrivelsen og ratificeringen af grænseaftalen er for forholdet mellem EU og Rusland. Ligeledes beklager Rådet, at historiske aspekter har medført vanskeligheder.

Selv om grænseanliggender falder ind under medlemsstaternes kompetence, understreger Rådet mere overordnet vigtigheden af retssikkerheden i forbindelse med EU-medlemsstaternes og nabolandenes ydre grænser og vigtigheden af at stabilisere forholdet mellem EU's medlemsstater og Rusland. I denne henseende skal fastsættelsen af alle EU-Rusland-grænser ske i henhold til internationale standarder fastsat i køreplanen for frihed, sikkerhed og retfærdighed, som blev vedtaget på topmødet mellem EU og Rusland i Moskva i maj 2005 som et instrument til gennemførelse af de fælles rum, som blev oprettet i maj 2003.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Om: Færdselssikkerhed

På fællesskabsplan tages mange lovgivningsinitiativer, som har til formål at mindske antallet af dræbte på EU's veje. Dette er i overensstemmelse med EF-traktaten (artikel 6, litra a). De konkrete bestemmelser, der er vedtaget i henhold til traktaten, og som umiddelbart berører trafikanter, reguleres derimod oftest i medlemsstaternes færdselslovgivning. En undtagelse for dette er de standardiserede bestemmelser for refleksprodukter, som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) har udarbejdet, og som alle medlemsstater skal overholde ved fremstilling af disse produkter.

Vil Rådet tage hensyn til, at kun 12 medlemsstater har bestemmelser for beskyttelse af trafikanter med refleksbeklædning, og støtte foranstaltninger for at øge sikkerheden på EU's veje, som formandskabet har planlagt i det nye færdselssikkerhedsprogram for 2011-2020?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet lægger stor vægt på færdselssikkerhed. En række EU-formandskaber, herunder det tjekkiske formandskab, har for nylig understreget behovet for at styrke en færdselssikkerhedspolitik på EU-plan. Det anføres navnlig i det tjekkiske formandskabs arbejdsprogram, at der skal igangsættes en diskussion vedrørende den kommende strategi for EU's politikker om færdselssikkerhed. Rådet kan dog i henhold til EF-traktaten udelukkende træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger på baggrund af et forslag fra Kommissionen.

Med hensyn til det specifikke problem, som det ærede medlem påpeger, nemlig brugen af refleksbeklædning, er Rådet opmærksom på, at 12 medlemsstater allerede har vedtaget en lovgivning vedrørende brug af denne beklædning. Kommissionen har endnu ikke forelagt et lovgivningsforslag vedrørende dette, på baggrund af hvilket Rådet som medlovgiver med Europa-Parlamentet ville kunne træffe foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Sajjad Karim (H-0025/09)

Om: EU-direktivet om "det blå kort"

Europa-Parlamentet vedtog den 20. november 2008 med 388 stemmer mod 56, medens 124 undlod at stemme, en lovgivningsmæssig beslutning (P6_TA(2008)0557) med ændringsforslag til forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (direktivet om det "blå kort").

Har Rådet i lyset af forslagens vigtighed fastsat en dato for dets vedtagelse?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet er nået til enighed om forslaget til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.

Europa-Parlamentets udtalelse er blevet gennemgået af de kompetente organer i Rådet, og forslagens indhold er stadig genstand for en række proceduremæssige foranstaltninger, navnlig færdiggørelsen ved juristlingvister, med henblik på en forventet officiel vedtagelse i løbet af de næste måneder.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Laima Liucija Andrikiene (H-0030/09)

Om: EU's strategi i Latinamerika

Den Europæiske Union og Latinamerika har haft et strategisk partnerskab lige siden det første biregionale topmøde i Rio de Janeiro (Brasilien) i 1999.

Hvad er det tjekkiske formandskabs prioriteringer i den latinamerikanske region, især med hensyn til EU's forhold til lande som Venezuela og Cuba?

På hvilken måde agter Rådet at bistå den colombianske regering i dennes bestræbelser for at få frigivet de gidsler, der holdes fanget af FARC-guerillaen, og i fredsskabelses- og forsoningsprocessen?

Forventer Rådet nogen ændringer af EU's strategi for Latinamerika, når den nye amerikanske præsident, Barack Obama, er tiltrådt?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

EU's forhold til Cuba er fastsat i Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 23. juni 2008. Der er stadig igangværende debatter i Rådet om, hvordan gennemførelsen af disse konklusioner kan fortsætte. Ved et ministermøde i Paris den 16. oktober blev EU og Cuba på et grundlag af gensidighed, ikkeforskelsbehandling og resultatorientering enige om at genoptage en omfattende politisk dialog, som omfatter politiske, økonomiske, videnskabelige og kulturelle emner samt spørgsmålet om menneskerettigheder. Rådet vil fortsat forfølge de målsætninger, der er fastsat i den fælles holdning fra 1996, og sin tostrengede strategi: dialog med de cubanske myndigheder og med alle sektorer i det cubanske samfund med henblik på respekt for menneskerettighederne og reel udvikling mod et pluralistisk demokrati. Den fælles holdning er fortsat kernen i EU's politik over for Cuba og navnlig fastholdelse af en virkelig og målbar forbedring af menneskerettighedssituationen for cubanerne. Dette omfatter den betingelsesløse frigivelse af alle politiske fanger.

Rådet fortsætter sin overvågning af situationen i Venezuela og gennemfører sin kontaktpolitik på alle niveauer med myndigheder og institutioner samt med oppositionen med henblik på at fremme en national dialog og forhindre foranstaltninger fra begge sider, som ville være til fare for landets stabilitet eller ødelægge demokratiet og retsstatsprincippet. Resultatet af strategien ser ud til at være godt. Begge parter i Venezuela anerkendte værdien af Rådets indsats.

Med hensyn til Colombia glæder Rådet sig over og støtter vedvarende klare forbedringer af landets sikkerhed og respekt for menneskerettighederne, herunder gennem den nylige vedtagelse af lovgivning. På samme tid er Rådet stadig bekymret over situationen i Colombia, navnlig med hensyn til kriminalitet såsom de nylige mord på forkæmperen for den oprindelige befolknings rettigheder Aida Quilcués mand. De colombianske myndigheder er med jævne mellemrum blevet opfordret til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på vellykket gennemførelse af lovgivning om retfærdighed og fred. Rådet gentager ligeledes opfordringen til, at ulovligt væbnede grupper løslader deres fanger for at stoppe volden og respektere menneskerettighederne. EU vil fortsætte sine jævnlige diskussioner med de colombianske myndigheder og vil fortsat støtte nedrustnings-, retfærdigheds- og fredsprocessen.

Det er for tidligt at spekulere i den nye amerikanske regerings tilgang til Latinamerika. De tidlige meddelelser om indførelse af restriktioner på familiebesøg og andre besøg samt på pengeoverførsler i forbindelse med Cuba er dog lovende. Disse forandringer svarer tydeligt på anmodninger fra både cubanere på øen Cuba og cubanere, der er bosiddende i USA. Disse foranstaltninger er i overensstemmelse med EU's tilgang som fastsat i den fælles holdning fra 1996. Rådet sigter mod en jævnlig dialog med USA om Latinamerika.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Om: Den israelske hærs anvendelse af granater med hvid fosfor i Gaza

Den israelske hær bruger i sine angreb mod palæstinensere i Gaza granater med hvid fosfor, som er særligt farlige, og som allerede har givet anledning til meget alvorlige forbrændinger og skader på livsvigtige organer hos hundredvis af små børn og palæstinensiske civile i almindelighed. Ifølge dets chef blev FN's hovedkvarter i Gaza for et par dage siden ramt af sådanne granater afsendt af den israelske hær. Deres anvendelse i boligområder blev – som bekendt – forbudt i Genève-konventionen om konventionelle våben i 1980.

Fordømmer Rådet Israels brug af disse våben? Mener Rådet, at deres anvendelse er en krigsforbrydelse, og agter det at tage skridt til at forhindre deres fortsatte brug?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet deler det ærede medlems bekymringer vedrørende situationen i Gaza. Rådet beklager meget, at civilbefolkningen har lidt under konflikten.

EU gentager sin støtte til en omfattende og regional løsning på den israelsk-arabiske konflikt.

Den 26. januar opfordrede Rådet alle konfliktens parter til at respektere menneskerettighederne fuldt ud og overholde forpligtelserne i henhold til den internationale folkeret. Rådet meddelte ligeledes, at det nøje vil følge efterforskningen af påstanden om overtrædelse af den internationale folkeret, og tog i denne kontekst FN's generalsekretær Ban Ki-Moons udtalelse til Sikkerhedsrådet den 21. januar til efterretning.

Formandskabet fordømte den 15. januar israelsk artilleris bombardement af UNRWA's bygning i Gaza og opfordrede Israel til at træffe foranstaltninger for at forhindre gentagelse af sådanne angreb på civile eller humanitære mål.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Om: Udsigterne til fred i Mellemøsten

Hvordan vurderer Rådet udsigterne til at opnå fred i Mellemøsten på baggrund af de seneste begivenheder i Regionen?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Rådet er overbevist om, at den nuværende situation i Gaza skal forbedres gennem en fuld gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1860 af begge parter, hvilket hovedsagelig omfatter fri og uhindret levering af humanitær bistand til og inden for Gaza. En bæredygtig våbenhvile er nødvendig, og denne skal baseres på en mekanisme, der tager hensyn til Israels sikkerhedsmæssige behov, idet våbensmugling på den ene side forhindres, samtidig med at genopbygningen og den økonomiske udvikling i Gaza på den anden side sikres gennem åbningen af grænseovergange.

Rådet mener imidlertid, at krisen i Gaza skal ses i en større kontekst. På grundlag af de politiske retningslinjer, som er fastsat i flere af Rådets konklusioner, fører Rådet en aktiv politik, der både skal fremme håndtering af umiddelbare udfordringer som følge af krigen i Gaza og træffe foranstaltninger på mellemlang sigt, der er nødvendige med henblik på at forny fredsudsigterne i området. I denne sammenhæng mener Rådet, at en intern palæstinensisk dialog og en genoptagelse af fredsforhandlingerne er afgørende.

Den Palæstinensiske Myndighed har vist sig at være en pålidelig og effektiv partner med henblik på at forhindre, at situationen på Vestbredden eskalerer yderligere. Rådet opfordrer kraftigt til interpalæstinensisk forsoning bag præsident Mahmoud Abbas, hvilket er nøglen til fred, stabilitet og udvikling, og støtter Egyptens og Den Arabiske Ligas mæglingsbestrebelse i denne henseende.

Rådet mener, at der udelukkende kan skabes fred i området, hvis der indgås en fredsftale, hvilket skal føre til en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat på Vestbredden og i Gaza, som lever i fred og sikkerhed med naboen Israel. Med henblik på at fastholde dette mål gentager Rådet sin opfordring til begge parter vedrørende en opfyldelse af deres krav i henhold til køreplanen. Under hensyntagen til det arabiske fredsinitiativ, som er et solidt og passende grundlag for en omfattende løsning på den israelsk-arabiske konflikt, er EU derfor forpligtet til at samarbejde med kvartetten, den nye amerikanske regering og arabiske partnere. Rådet glæder sig over den øjeblikkelige udnævnelse af og engagement fra USA's nye særlige udsending til Mellemøsten, George Mitchell, i området, og er klar til at indgå i et tæt samarbejde med ham.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Om: Problemer for grækere, der bor i Palæstina

Ifølge klager fra "Foreningen af græske kvinder i Palæstina" gennemlever de grækere, der bor i regionen, i lighed med palæstinenserne de umenneskelige betingelser, som den israelske hær i egenskab af besættelseshær har påtvunget dem. Nærmere bestemt gør de israelske myndigheder de græske pas uanvendelige ved at påføre

et israelsk stempel og nummeret på deres palæstinensiske id-kort. På denne måde forbydes de i praksis at rejse ud gennem lufthavnen i Tel Aviv og tvinges til at rejse via Jordan, hvilket degraderer det græske pas til en funktion som visum. Andre EU-borgere har haft lignende problemer i forbindelse med deres rejser.

Agter Rådet at fordømme Israel og kræve, at denne praksis, som groft krænker folkeretten, bringes til ophør med henblik på at beskytte græske statsborgeres rettigheder?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode februar 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlems problemstilling henhører hovedsagelig under den enkelte medlemsstats ansvar.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 42 af Eoin Ryan (H-1054/08)

Om: Transatlantiske relationer

Hvilke initiativer agter Kommissionen at iværksætte i lyset af den nylige indsættelse af præsident Barack Obama den 20. januar med henblik på at fremme forholdet mellem EU og USA? Hvilke relevante politiske områder vil Kommissionen fokusere på i de følgende måneder?

Svar

(EN) Kommissionen har lykønsket præsident Obama på det varmeste med indsættelsen. Kommissionen glæder sig over hans første foranstaltninger med henblik på at lukke Guantánamofangelejren, styrke USA's engagement i fredsprocessen i Mellemøsten og nå ud til den islamiske verden.

Forbedringen af verdensøkonomien vil være den højeste prioritet inden for de næste måneder. Kommissionen skal sikre, at EU's og USA's politikker er gensidigt forstærkende og styrker den transatlantiske økonomi ved at forstærke og forbedre Det Transatlantiske Økonomiske Råd. Kommissionen skal samarbejde for at holde protektionistiske stemmer nede. Kommissionen ønsker et tæt samarbejde med USA vedrørende klimaændringer først og fremmest med henblik på at aktivere nye økonomier og opnå reel fremgang i de multilaterale forhandlinger inden udgangen af 2009.

Kommissæren for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik har i en skrivelse til udenrigsminister Clinton fastsat Kommissionens holdninger til de umiddelbare prioriteter vedrørende eksterne forbindelser: en bæredygtig våbenhvile i Gaza, behov for statsopbygning i Afghanistan i regionale sammenhænge og en tilgang til fremme af stabilitet i EU's østlige nabolande. Kommissionen skal ligeledes i fællesskab fremme en retfærdig opbygning af det internationale samarbejde, som omfatter samarbejdet med nye magter.

Foranstaltninger til opbyggelse af forholdet mellem EU og USA baseret på et nyt fundament skal ske op til EU-USA-topmødet, som finder sted medio 2009. Så snart Kommissionen har skabt en god dialog med sine nye USA-kolleger vedrørende de vigtigste emner, skal Kommissionen ligeledes se på, om de institutionelle rammer for forholdet mellem EU og USA – den nye transatlantiske dagsorden fra 1995 – skal opdateres med henblik på en forbedret opnåelse af de fælles målsætninger.

EU skal leve op til USA's forventninger ved at vise, at EU kan være en effektiv partner. EU skal tale med én stemme. I den henseende ville en hurtig ikrafttrædelse af Lissabontraktaten være en kæmpe fordel for det transatlantiske forhold.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Jim Higgins (H-1060/08)**Om: Forbedring af forbindelserne med Palæstina**

Kan Kommissionen oplyse, om den er blevet kontaktet af den irske regering vedrørende initiativer med henblik på at forbedre forbindelserne med de palæstinensiske myndigheder, og om Kommissionen støtter dette forslag i betragtning af nødvendigheden af at hjælpe med at udvikle den palæstinensiske stat og dens folk?

Svar

(EN) Kommissionen og EU's udenrigsministre blev i december kontaktet af deres irske kolleger vedrørende en anmodning om at styrke Kommissionens forbindelser til Den Palæstinensiske Myndighed.

Sidste år oprettede Kommissionen i samarbejde med Den Palæstinensiske Myndighed fire nye underudvalg med henblik på at institutionalisere dialogen på følgende områder:

1. økonomiske og finansielle anliggender, handel, toldanliggender
2. sociale anliggender
3. energi, miljø, transport, videnskab og teknologi
4. menneskerettigheder, god regeringsførelse og retsstatsprincippet.

Kommissionen havde allerede i december 2008 oprettet det første underudvalg (om menneskerettigheder, god regeringsførelse og retsstatsprincippet) med Den Palæstinensiske Myndighed.

Derudover arrangerede Rådet i december 2009 den første politiske dialog på højt embedsmandsniveau som supplement til den eksisterende dialog på ministerniveau.

Disse foranstaltninger er vigtige første skridt mod stærkere bilaterale forbindelser. De viser et engagement fra begge parter med henblik på at undersøge forskellige veje mod en styrket og bred bilateral forbindelse i lyset af den fælles indsats med henblik på at skabe en palæstinensisk stat.

Kommissionens fælles handlingsplan med Den Palæstinensiske Myndighed giver under alle omstændigheder mange muligheder for at styrke samarbejdet. Kommissionen er villig til at styrke gennemførelsen ved at drage nytte af de nyligt oprettede underudvalg.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af John Bowis (H-1061/08)**Om: Forbud mod klyngebomber**

Kommissionen vil ganske givet have kendskab til de forfærdelige klyngebomber og den måde, hvorpå de fungerer, som ikke mindst er til stor fare for børn, der samler dem op i den tro, at det er farvestrålende bolde.

Kan Kommissionen bekræfte, at seks medlemsstater den 3. december afviste at undertegne Oslo-konventionen mod brugen af klyngebomber, og vil den sende en skrivelse til de pågældende landes regeringer om farerne ved sådanne våben og tilskynde dem til at undertegne konventionen?

Svar

(EN) Kommissionen glædede sig over, at FN-medlemsstaternes internationale konvention om klyngeammunition blev åbnet for undertegnelse i Oslo den 3. december 2008. Kommissionen bifaldt navnlig, at 95 af de 193 FN-medlemsstater straks tiltrådte konventionen, og at fire stater hurtigt ratificerede den. Dette er meget lovende, og Kommissionen håber, at alle lande, både lande berørt af klyngeammunition samt brugere og producenter af sådanne våben, underskriver og ratificerer konventionen så hurtigt som muligt, således at den uden forsinkelse kan træde i kraft.

Konventionen mod brug af klyngeammunition er en milepæl med henblik på at styrke sikkerheden for ofre for konflikter i mange områder i verden. Kommissionen ser hovedsagelig konventionen om klyngeammunition som et humanitært instrument. På samme tid erkender Kommissionen, at en sådan konvention ligeledes indvirker på nedrustning og forsvar i stater, områder, hvor Det Europæiske Fællesskab og således

Kommissionen ikke har nogen særlig kompetence. Underskrivelse og ratificering af denne konvention er op til medlemsstaterne.

Inden for rammerne af Kommissionens udviklingssamarbejde og bistand spiller Kommissionen en vigtig rolle med hensyn til at støtte en effektiv gennemførelse af konventionen. Kommissionen planlægger at fortsætte sin omfattende bistand til lande og befolkninger i alle områder med eksplosive krigsefterladenskaber, uanset om der er tale om bekæmpelse af konsekvenserne af klyngeammuniton, minerydning, mineoplysning eller programmer for bistand til ofre.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Bernd Posselt (H-1069/08)

Om: Ukraine og Moldova

Hvorledes vurderer Kommissionen udviklingen på det politiske område og menneskerettighedsområdet i de to integrerede nabolande Ukraine og republikken Moldova, og hvilke foranstaltninger agter den at træffe med henblik på en stabilisering af disse geostrategisk vigtige lande?

Svar

(EN) Kommissionen følger den politiske udvikling og udviklingen inden for menneskerettigheder nøje i både Ukraine og Republikken Moldova. Navnlig respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder er et væsentligt element i vores forbindelser til begge lande. Kommissionen er dybt engageret i fremme af disse spørgsmål gennem politisk dialog samt økonomisk og teknisk samarbejde, herunder støtte til civilsamfundets organisationer. Kommissionen har uden tøven udtrykt bekymring, når der har været behov for fremskridt, og har gentagne gange fremhævet, at styrkelsen af EU's forbindelser til begge lande afhænger af deres fremskridt i forhold til internationale menneskerettighedsforpligtelser.

Kommissionen forhandler i øjeblikket med Ukraine om en omfattende associeringsaftale og regner med snart at indlede forhandlinger med Republikken Moldova om en ny styrket aftale. Idet disse aftaler er bindende, vil de bidrage til at gennemtvunge nationale reformer i disse lande. Aftalerne vil navnlig gøre det muligt for Kommissionen at styrke EU's samarbejde om menneskerettighedsanliggender. Forslaget om en østlig partnerskabsaftale omfatter ligeledes en multilateral tilgang, som Kommissionen forventer vil fremme stabiliteten i området betydeligt. Den vil f.eks. give øget mulighed for at koordinere vores indsats vedrørende den transdnjestrisk konflikt og de bilaterale stridigheder mellem Ukraine og anliggender vedrørende Republikken Moldova såsom markeringen af den fælles grænse.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Om: Relationerne mellem EU og Israel

Israel har i over 40 år besat de palæstinensiske territorier Vestbredden, Gaza og Østjerusalem og har i den periode myrdet, tilbageholdt, tyranniseret, undertrykt, plyndret og udbyttet den palæstinensiske befolkning, nægtet den de mest legitime og elementære rettigheder samt udsat den for de mest nedværdigende og ydmygelser og umenneskelige levevilkår.

Kan Kommissionen på baggrund af Israels genoptagelse af de brutale og uberettigede overgreb mod det palæstinensiske folk i Gaza, den israelske hærs grusomme kriminelle handlinger, den fuldstændige mangel på respekt for folkeretten og menneskerettighederne fra israelsk side i de besatte palæstinensiske områder redegøre for, hvilke skridt den har taget for at sikre den palæstinensiske befolkning i Gaza den bydende nødvendige humanitære bistand?

Hvorfor har den ikke taget initiativ til at foreslå en suspendering af aftalerne mellem EU og Israel og af enhver proces, som tager sigte på at styrke disse?

Svar

(EN) EU-kommissæren for udvikling og humanitær bistand rejste til området i sidste uge og meddelte mandag den 26. januar, at der vil blive sendt 32 mio. EUR som nødhjælp til befolkningen i Gaza. Dette beløb skal bruges til fødevarer, nødindkvartering, sundhed og psykologisk bistand.

Allerede tidligere på måneden havde Kommissionen som reaktion på den humanitære situation i Gaza tildelt mere end 10 mio. EUR. Dette skal lægges til de mere end 73 mio. EUR nødhjælp i løbet af 2008. Denne nødhjælp er hovedsagelig afsat til fødevarer, reparation af nødherberger og yderligere medicinsk bistand. Alle disse områder er prioriteter i De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtnings (UNRWA) Flash Appeal, der blev indledt den 30. december 2008.

Endvidere er det alment kendt, at Kommissionen leverer al brændstof til kraftværket i Gaza. Med henblik på at sikre en bedre koordinering har Kommissionen en fuldtidsansat tjenestemand siddende i det fælles forbindelsescenter, som blev oprettet af den israelske regering med henblik på at bistå ved levering af humanitær nødhjælp.

Kommissionen vil ligeledes fortsat yde støtte til UNRWA. I år vil Kommissionen igen give et tidligt bidrag på 66 mio. EUR til agenturets almindelige budget og vil alt efter omstændighederne give et yderligere bidrag i form af humanitær bistand og fødevarer.

I løbet af de kommende uger vil Kommissionen iværksætte nogle foranstaltninger med henblik på at støtte nødhjælpsarbejdet og senere også støtte genopbygningsarbejdet i Gaza. I den henseende forventer Kommissionen, at en international donorkonference, der foreløbig er planlagt til den 28. februar, vil fokusere på befolkningens mest presserende behov. Kommissionen agter at spille en vigtig rolle i hele denne proces.

Som svar på det andet spørgsmål vedrørende en mulig suspendering af associeringsaftalen med Israel, anerkender Kommissionen frustrationen hos dem, som føler, at tingene blot er blevet forværret, navnlig i de seneste år. Overordnet set mener Kommissionen dog (hvilket afspejler EU's udenrigsministres holdninger i Rådet (eksterne forbindelser)), at foranstaltninger såsom suspendering af associeringsaftalen ikke vil gøre de israelske myndigheder mere lydhøre over for det internationale samfunds indsats med henblik på at finde en holdbar løsning.

Kommissionen har altid holdt fast ved, at en sådan forbedring påvirkes af udviklingen på stedet. For øjeblikket fokuserer Kommissionen udelukkende på en anden prioritet, nemlig situationen i Gaza, navnlig efter den midlertidige våbenhvile den 18. januar. Befolkningen i Gaza har umiddelbare basale behov, som Kommissionen skal dække.

Kommissionen mener derfor, at det ikke er det rette tidspunkt at behandle dette spørgsmål, og vil derfor vende tilbage til det, når omstændighederne tillader det.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Jens Holm (H-0009/09)

Om: Suspension af aftalen med Israel

I juledagene indledte Israel "operation støbt bly". I skrivende stund er over 900 palæstinensere blevet dræbt og i tusindvis såret. I artikel 2 i samarbejdsaftalen EU-Israel kræves det, at menneskerettighederne respekteres. Det er mere klart end nogensinde, at Israel har krænket disse rettigheder. I oktober 2005 suspenderede EU samarbejdsaftalen med Usbekistan under henvisning til artikel 2.

Er Kommissionen rede til at håndhæve kravet om respekt for menneskerettighederne i handelsaftalen med Israel og suspendere aftalen? Hvilke øvrige foranstaltninger er der planer om for at få Israel til at ophøre med voldshandlingerne?

Svar

(EN) Respekt for menneskerettighederne er en af EU's grundlæggende værdier og et væsentligt element i EU's udenrigspolitik. Derfor tillægger Kommissionen beskyttelsen af menneskerettighederne stor betydning i sit forhold til Israel.

Under møderne med de israelske myndigheder udtrykker Kommissionen bekymring over for palæstinenserne menneskerettighedssituation, og navnlig situationen i Gaza, og minder fortsat Israel om landets forpligtelser i henhold til den internationale humanitære lovgivning.

Overordnet mener Kommissionen dog (hvilket afspejler EU's udenrigsministres holdninger i Rådet (eksterne forbindelser)), at foranstaltninger såsom suspension af associeringsaftalen ikke ville gøre de israelske myndigheder mere lydhøre over for det internationale samfunds indsats med henblik på at finde en holdbar løsning.

Når dette er sagt, følger Kommissionen nøje den undersøgelse, der gennemføres for øjeblikket, og som er rettet mod begge parter under den nyeste konflikt.

Efter udbruddet af Gazakrisen afholdt EU's udenrigsministre et hastemøde i Paris den 30. december for at udarbejde forslag – Pariserklæringen – med henblik på at bringe konflikten til ophør. Kort efter Rådets møde tog EU's trojka til området for at opnå et øjeblikkeligt ophør af fjendtlighederne.

Siden krisens start og i henhold til instrukser fra kommissæren for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik har Kommissionen i sine kontakter og drøftelser med Israel fokuseret på at finde den bedste tilgang til håndteringen af krisen. Møder om andre emner er for øjeblikket stillet i bero på grund af prioriteringen af problemet i Gaza. Dette er blevet forklaret for de israelske myndigheder, som har indset, at Gaza for øjeblikket har forrang for andre diskussionsemner.

Efter indgåelsen af en midlertidig våbenhvile arbejder Kommissionen nu på at gøre våbenhvilen bæredygtig. På samme tid støtter Kommissionen forbedringen af den palæstinensiske befolknings humanitære situation og sikrer driften af kraftværket i Gaza, dog på utilstrækkelig vis.

I sidste uge besluttede Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) at udarbejde en EU-arbejdsplan. Denne plan vil hovedsagelig fokusere på øjeblikkelig humanitær nødhjælp til befolkningen i Gaza og vil omfatte støtte til forebyggelse af ulovlig handel med våben og ammunition, vedvarende genåbning af grænseovergange, rehabilitering og genopbygning samt genoptagelse af fredsprocessen.

For øjeblikket er Kommissionens prioritet i forholdet til Israel fortsat Gaza og navnlig spørgsmålet om adgang til og tilvejebringelse af humanitær bistand. Med henblik på disse sager er en dialog med Israel vigtig.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Om: Nedsættelse af en EU-undersøgelseskommission til efterforskning af Israels overtrædelser af den humanitære folkeret i Gaza

FN's Menneskerettighedsråd har vedtaget at udsende en mission, der skal efterforske den israelske besættelsesmagts overtrædelse af den humanitære folkeret over for det palæstinensiske folk under den seneste krig i Gaza.

Har Kommissionen planer om at gennemføre en mission, der skal undersøge overtrædelserne af den internationale folkeret i Gaza-territoriet under de krigshandlinger, som indledtes den 27. december 2008?

Svar

(EN) Adskillige internationale aktører og civile samfundsgrupper har krævet en fuldstændig international efterforskning af de hændelser, der viser, at den internationale folkeret (f.eks. bombardement af FN-skoler og -faciliteter og brug af hvidt fosfor i tætbefolkede områder) ikke er blevet overholdt.

FN's generalsekretær Ban Ki Moon meddelte, at FN har til hensigt snart at gennemføre en sådan efterforskning. Israel har ligeledes iværksat sin egen undersøgelse, og vi afventer resultaterne af denne. Premierminister Ehud Olmert har samlet et specielt team, der skal tage sig af de internationale retssager mod israelske embedsmænd under "Operation støbt bly".

Rådet (eksterne anliggender) besluttede sidste mandag, at EU "nøje vil følge efterforskningen af påstanden om overtrædelse af den internationale folkeret."

Kommissionen mener, at de meget alvorlige påstande fra Den Internationale Røde Kors Komité og andre vedrørende begge parters adfærd under konflikten skal efterforskes til bunds. I forbindelse med en sådan upartisk efterforskning skal overtrædelser undersøges, og det skal understreges, at den internationale lovgivning har forrang.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Laima Liucija Andrikienė (H-0031/09)**Om: EU's strategi i Latinamerika**

Den Europæiske Union og Latinamerika har haft et strategisk partnerskab lige siden det første biregionale topmøde i Rio de Janeiro (Brasilien) i 1999.

Hvad er Kommissionens vigtigste mål og målsætninger på såvel kort som længere sigt i regionen, især med hensyn til EU's forhold til lande som Venezuela og Cuba?

På hvilken måde agter Kommissionen at bistå den colombianske regering i dennes bestræbelser for at få frigivet de gidsler, der holdes fanget af FARC-guerrillaen, og i fredsskabelses- og forsoningsprocessen?

Forventer Kommissionen nogen ændringer af EU's strategi for Latinamerika, når den nye amerikanske præsident, Barack Obama, er tiltrådt?

Svar

(EN) 1. Det strategiske samarbejde mellem EU, Latinamerika og Caribien, som i år kan fejre sit 10-års jubilæum, fokuserer på følgende målsætninger: intens politisk dialog, styrkelse af den demokratiske regeringsførelse og respekten for menneskerettighederne, støtte til integrationsprocessen, herunder udarbejdelse af et netværk af associeringsaftaler, og omfattende samarbejde med henblik på bekæmpelse af fattigdom, sociale uligheder og forbedring af uddannelsesniveauerne.

Disse målsætninger tilpasses konstant de nyeste udviklinger og de globale udfordringer såsom betydningen af den nuværende finansielle og økonomiske krise, det presserende behov for bekæmpelse af klimaændringer og skabelse af energisikkerhed.

Kommissionen vil behandle disse emner på kommende møder såsom ministermødet mellem EU og Riogruppen i Prag i maj 2009 og i forbindelse med forberedelserne til det næste topmøde for Latinamerika, Caribien og EU (i Spanien i 2010).

Med hensyn til Venezuela er Kommissionens formål at styrke forbindelserne og skabe en mere klar, åben, konstruktiv og struktureret dialog på områder af fælles interesse gennem udvikling af den økonomiske dialog og det bilaterale samarbejde (40 mio. EUR er øremærket til to prioriteter for perioden 2007-2013: modernisering af Venezuelas stat og diversificering af landets økonomi).

Med hensyn til Cuba er udviklingssamarbejdet mellem EU og Cuba i henhold til Rådets konklusioner fra 2008 blevet genoptaget. Samarbejdet med EU vil på kort sigt foregå på ad hoc-basis og blive kanaliseret gennem FN's agenturer og europæiske samt lokale ngo'er. Et af hovedformålene med dette samarbejde vil være at støtte genopbygnings- og rehabiliteringsindsatsen efter orkanerne i 2008.

Cuba er det eneste land i Latinamerika og Caribien, der ikke er omfattet af kontraktlige rammer med EU. Kommissionen håber, at det på mellemlang sigt vil være muligt at normalisere forholdet til Cuba.

2. Kommissionen tilbyder den colombianske regering enhver form for bistand og solidaritet i sine bestræbelser for at få frigivet gidslerne, der holdes til fange af FARC. På baggrund af tidligere erfaringer har den colombianske regering dog ved denne lejlighed besluttet at begrænse deltagelsen af andre lande og Vatikanstatens institutioner, og Kommissionen skal respektere denne beslutning.

Med hensyn til fredsprocessen afsætter Kommissionen 70 % af sin bistand (mere end 160 mio. EUR) specifikt til fredsprocessen, alternativ og bæredygtig udvikling samt til narkotikabekæmpelse. Endvidere vil 20 % af denne bistand blive koncentreret om at håndhæve retsstatsprincippet i Colombia, blandt andet gennem retlige institutioner og fremme af menneskerettigheder. Uden tvivl er freds- og stabilitetsbestræbelserne vores hovedformål i Colombia.

3. Kommissionen bevarer gode og vedvarende kontakter til den amerikanske regering vedrørende latinamerikanske emner. Vi har en fortløbende politisk dialog (to gange årligt) på højofticielt plan med USA i form af EU's trojka, der specifikt vedrører Latinamerika og Caribien. Det er vores overbevisning, at vi fortsat vil have denne konstruktive dialog og samarbejde med den nye Obama-regering.

Præsident Obama er endnu ikke kommet med specifikke erklæringer om de fremtidige forbindelser til Latinamerika. Men de første indikationer er positive, hvilket kom til udtryk ved det møde, han i sin egenskab af valgt præsident for nogle uger siden havde med Mexicos præsident Calderon. Vi må afvente flere oplysninger

om præsident Obamas strategi og engagement i området. Narkotikabekæmpelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet kunne være mulige områder for et styrket samarbejde mellem USA, EU og Latinamerika.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Mairead McGuinness (H-1047/08)

Om: Sociale fremskridt og beskyttelse af arbejdstageres rettigheder

Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2008 indeholdt en redegørelse for det irske folks betænkeligheder med hensyn til Lissabontraktaten som fremført af den irske Taoiseach, Brian Cowen. Kan Kommissionen forklare, hvad EU efter dens opfattelse mener med at lægge "stor vægt på sociale fremskridt og beskyttelse af arbejdstageres rettigheder"? Kan Kommissionen redegøre for sit arbejde på området til dato og sine planer for fremtiden om at tage fat på de pågældende betænkeligheder? Mener Kommissionen, at den nuværende økonomiske situation vil gøre det vanskeligere, men endnu vigtigere, at beskytte og forstærke sociale fremskridt og beskyttelse af arbejdstageres rettigheder?

Svar

(FR) Sociale fremskridt og beskyttelse af arbejdstageres rettigheder er mål, som altid har været vigtige for EU's udvikling. Det er grunden til, at de politikker, som de eksisterende traktater indeholder, vedrørende sociale anliggender og beskyttelse af arbejdstageres rettigheder, er blevet styrket i Lissabontraktaten, og arbejdsmarkedsparternes afgørende rolle anerkendes tydeligt i teksten.

Af indlysende årsager er den kontekst, som vi står i, afgørende for hvilke foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå disse målsætninger. De grundlæggende udviklinger i vores samfund såsom globaliseringen, udviklingen af nye teknologier, demografiske ændringer og klimaforandringer har derfor ændret arten af de sociale anliggender. Disse forandringer har medført, at EU har udarbejdet Lissabonstrategien med henblik på at tilpasse lovgivningen, og har oprettet Den Europæiske Socialfond (ESF) eller Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen med henblik på at udvikle den åbne koordinationsmetode for fortsat at sikre EU's sociale værdier på behørig vis, mens EU's instrumenter på samme tid bliver tilpasset på dynamisk vis.

Endvidere præsenterede Kommissionen i juli 2008 sin nye sociale dagsorden med henblik på at tilpasse og styrke den europæiske sociale model på baggrund af alle disse forandringer. Vi skal give alle lige muligheder for succes i tilværelsen gennem adgang til uddannelse, sundhedsmæssige og sociale tjenester, foranstaltninger til støtte for de mennesker, der er dårligst stillede, på grundlag af solidaritet, styrke den sociale dialog gennem det reviderede direktiv om europæiske samarbejdsudvalg og forbedre beskyttelsen af vikaransattes rettigheder.

I dag er hele Europa påvirket af den økonomiske krise, hvilket har ført til, at unionen har skullet træffe undtagelsesforanstaltninger i form af en økonomisk genopretningsplan, som tydeligt viser vigtigheden af beskyttelsen af arbejdstagernes mest grundlæggende rettigheder, nemlig adgang til beskæftigelse. Kommissionen har endvidere foreslået at udvide anvendelsesområdet og øge fleksibiliteten af støtteberettigelseskriterierne i Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, således at den kan hjælpe de arbejdstagere, der er berørt af krisen, mere effektivt. På nuværende stadie samt efter disse finansielle foranstaltninger er det tydeligt blevet presserende at gennemføre de reformer, der er under udarbejdelse, med hensyn til flexicurity, aktiv inddragelse og pensionsordninger.

Denne krisekontekst er således blot med til at styrke Kommissionens bestræbelser på at opnå sociale fremskridt samt beskytte arbejdstagernes rettigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)

Om: Positiv særbehandling af visse grupper

Mener Kommissionen, at den europæiske lovgivning tillader positiv særbehandling for at opveje ufordelagtige vilkår for kvinder, unge, ældre, handicappede, kronisk syge, enlige forældre og familier med mange børn? Kan den positive særbehandling af de ovennævnte kategorier i forbindelse med socialforsikringsordningerne opveje ikke-målelige jobmuligheder?

Svar

(FR) Kommissionen vil i henhold til den positive særbehandling af kvinder⁽⁸⁾, ældre og handicappede⁽⁹⁾ først og fremmest understrege, at EU-lovgivningen giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger, der giver specifikke fordele, der skal sikre ligestillingen mellem disse grupper og andre arbejdstagere.

På den anden side indeholder EU-lovgivningen ikke særlige bestemmelser vedrørende positiv særbehandling af unge, kronisk syge, enlige forældre eller familier med mange børn, idet der ikke findes noget retsgrundlag herfor.

Endelig vil Kommissionen understøtte, at det er op til medlemsstaterne at fastlægge de relevante procedurer i de tilfælde, hvor EU-lovgivningen indeholder positiv særbehandling. Ikke desto mindre har Domstolen i sin retspraksis fastlagt nogle specifikke betingelser for vedtagelse af positiv særbehandling af kvinder:

- Den pågældende gruppe skal være underrepræsenteret i den givne beskæftigelsessektor.
- De vedtagne foranstaltninger skal afhjælpe den eksisterende situation.
- De vedtagne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til det tilsigtede mål.

Domstolen har under alle omstændigheder konstateret, at en sådan positiv særbehandling ikke kan medføre, at kvinder automatisk og betingelsesløst bliver foretrukket.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Claude Moraes (H-1065/08)**Om: Multipel forskelsbehandling**

I betragtning af henstillingerne i Kommissionens rapport fra 2007, "Tackling Multiple Discrimination - Practices, policies and laws", om, at multipel forskelsbehandling bør forbydes udtrykkeligt, hvorfor findes der så ikke et udtrykkeligt forbud mod multipel forskelsbehandling i forslaget til direktiv om ligebehandling (KOM(2008)0426) og kun en enkelt reference til multipel forskelsbehandling (i forbindelse med kvinder) i præamblen (nemlig i betragtning 13)?

Svar

(EN) Den rapport, som det ærede medlem nævner, blev efter anmodning fra Kommissionen udarbejdet af Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Kommissionen mener, at multipel forskelsbehandling er en social virkelighed, som skal imødegås på passende vis. Forslaget til direktiv til gennemførelse af princippet om ikkeforskelsbehandling mellem personer uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel observans⁽¹⁰⁾, som blev vedtaget af Kommissionen den 2. juli 2008, indeholder ingen udtrykkelig bestemmelse, der forbyder multipel forskelsbehandling.

Dette er der to grunde til. For det første vedrører forslaget forskelsbehandling baseret på religion, handicap, alder og seksuel observans. En klausul om multipel forskelsbehandling på basis af andre ting (såsom køn, race eller etnisk oprindelse) ville kunne overskride direktivets rammer. Hvis multipel forskelsbehandling derimod kun vedrørte de fire grunde til forskelsbehandling, som direktivudkastet dækker, så ville betydelige former for multipel forskelsbehandling såsom forskelsbehandling på basis af køn, race eller etnisk oprindelse ikke blive håndteret. For det andet mente Kommissionen under forberedelse af ovennævnte forslag, at denne problemstilling fortjente yderligere overvejelser.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

(9) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

(10) KOM(2008)0426.

Kommissionen foreslog derfor, at den nyligt oprettede mellemstatslige ekspertgruppe for ikkeforskelsbehandling skulle arbejde på problemstillingen vedrørende multipel forskelsbehandling. Opgaverne for gruppen, der blev oprettet ved Kommissionens beslutning af 2. juli 2008⁽¹¹⁾, er følgende:

- at etablere samarbejde mellem medlemsstaternes relevante myndigheder og Kommissionen i forbindelse med emner vedrørende fremme af ligestilling og bekæmpelse af forskelsbehandling på basis af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder og seksuel observans
- at overvåge EU's udvikling og nationale politikker på området
- at styrke udvekslingen af erfaringer og god praksis i forbindelse med emner af fælles interesse vedrørende ikkeforskelsbehandling og fremme af ligestilling.

Ved gruppens første møde i november 2008 blev Kommissionen enig med gruppen om, at gruppen skulle behandle problemstillingen vedrørende multipel forskelsbehandling. Kommissionen har ligeledes bedt det europæiske netværk af juridiske eksperter på området for ligestilling mellem kønnene om at udarbejde en rapport om de juridiske aspekter ved multipel forskelsbehandling med specielt fokus på kønsdimensionen. Denne rapport forventes at være færdiggjort inden juni 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Hélène Goudin (H-1066/08)

Om: Definitioner for kollektive aktioner

For nylig (den 12. december 2008) blev den såkaldte Stråthundersøgelse fremlagt i Sverige i forlængelse af EF-Domstolens dom i Laval-sagen (sag C-341/05). Ifølge undersøgelsen skal de faglige organisationers strejkeret i forbindelse med gæstearbejdere (udstationerede arbejdstagere fra en anden medlemsstat) begrænses til kun at gælde mindstelønnen og minimumsvilkårene i overenskomstaftalen

Deler Kommissionen denne opfattelse? Hvorledes mener Kommissionen, at man skal definere, hvad der er en acceptabel mindsteløn i henhold til overenskomstaftalen? Hvilke kollektive aktioner kan de faglige organisationer ifølge Kommissionen vedtage med henblik på at opnå et lønniveau, som de finder passende for udstationerede arbejdstagere? Mener Kommissionen, at Stråthundersøgelsens konklusion forandrer noget i sagens realitet, jf. EF-Domstolens dom i Laval-sagen (sag C-341/05)?

Svar

(EN) I princippet er det op til de nationale myndigheder at vurdere de potentielle konsekvenser af dommen i Laval-sagen for deres nationale arbejdsmarkeder og beslutte, hvad der i denne kontekst skal gøres i henhold til deres egne institutionelle og juridiske rammer.

Kommissionen er klar over, at Stråthundersøgelsen, som det ærede medlem nævner, skal fremsætte anbefalinger, der kan støtte forslag om at ændre gældende national lovgivning om udstationering af arbejdstagere i Sverige. Kommissionen kan ikke kommentere de foreløbige stadier i forberedelsen af juridiske foranstaltninger.

Når det er sagt, er Kommissionen klar til at bistå og samarbejde med de nationale myndigheder i deres opgave med at finde ud af, hvordan problemer, der vækker bekymring, bedst kan håndteres og løses. Kommissionen er ligeledes fortsat forpligtet til bilateralt at drøfte enhver konkret gennemførelse af planlagte foranstaltninger med dem med henblik på at sikre, at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Mihael Brejc (H-0004/09)

Om: Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

I en tid med økonomisk krise forsøger virksomhedsejere at begrænse udgifterne inden for alle driftsområder. Ifølge vore oplysninger foretages der også nedskæringer inden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

⁽¹¹⁾ C(2008)3261.

Er Kommissionen bekendt hermed? Hvad agter den at gøre for at sikre, at der trods det barskere erhvervsklima ikke sker nogen sænkelse af standarderne for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen?

Svar

(FR) Det skal straks understreges, at Kommissionen ikke er bekendt med de oplysninger, som det ærede medlem nævner, og i henhold til hvilke virksomheder tilsyneladende i denne tid med økonomisk krise i stort omfang foretager nedskæringer inden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Med hensyn til det ærede medlems bekymringer over, at nedskæringer kan føre til en sænkelse af standarderne, skal det understreges, at bestemmelserne vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på EU-niveau (bestemmelserne i rammedirektiv 89/391/EØF og dets særdirektiver) er juridisk bindende. Disse direktiver skal omsættes og gennemføres af medlemsstaterne i deres respektive nationale retssystemer.

Enhver potentiel sænkelse af standarderne for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen kan derfor under ingen omstændigheder medføre en sænkelse til under minimumsniveauet i henhold til Fællesskabets direktiver.

Kommissionen og Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur i Bilbao bestræber sig endvidere løbende på at gøre arbejdsgivere opmærksom på det faktum, at virksomheder, der investerer i deres arbejdstageres sundhed og sikkerhed selv i en periode med økonomisk krise, i økonomisk henseende opnår målelige resultater: færre fraværsomkostninger, øget motivation blandt arbejdstagerne og øget produktivitet og konkurrenceevne.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Olle Schmidt (H-0005/09)

Om: De europæiske borgeres adgang til socialsikringsystemerne

I mit hjemland Sverige er det almindeligt, at arbejdstagere i Øresundsregionen pendler mellem Danmark og Sverige for at arbejde. I de svenske medier (bl.a. i Sydsvenskan den 22. november 2008 og den 2. januar 2009) har der været beretninger om, hvordan svenske arbejdstagere i Danmark er kommet ud for ulykker og derefter ikke har fået adgang til sygepenge fra den danske arbejdsgiver eller af de danske myndigheder. Dette er sket, til trods for at socialsikringer i henhold til EU's koordineringsbestemmelser skal gælde i det land, hvor man arbejder.

Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre for at sikre, at de europæiske borgere, der arbejder i et andet land end deres eget, har tilgang til socialsikringsystemerne?

Svar

(EN) Kommissionen vil henlede det ærede medlems opmærksomhed på EU-bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72. I henhold til disse bestemmelser har en person, der udelukkende er beskæftiget i Danmark, men har bopæl i Sverige, almindeligvis ret til socialsikring i Danmark på lige fod med de personer, der er beskæftiget og har bopæl i dette land. En grænsearbejder har ret til sygesikringsydelse som naturalydelse i enten Danmark eller Sverige alt efter arbejderens valg. Forpligtelsen til at betale sygesikringsydelse som en kontantydelse, som ligeledes dækker over sygepenge fra arbejdsgiveren (f.eks. i tilfælde af en ulykke, som sker, mens arbejdstageren pendler), påhviler dog det danske socialsikringsystem. Derfor er det arbejdsgiverens pligt at betale sygepenge til arbejdstageren, selv om vedkommende bor i Sverige.

I henhold til Kommissionens oplysninger anvender Danmark øjensynligt ikke samordningsforordningerne i overensstemmelse med EU-lovgivning. De svenske myndigheder er blevet opmærksomme på denne problemstilling, og de har skrevet til deres danske kolleger med henblik på at løse dette problem.

I lyset af denne udvikling har Kommissionen tillid til, at problemet vil blive løst på en måde, der er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Kommissionens tjenestegrene vil tage kontakt til de danske og svenske myndigheder med henblik på at søge oplysninger om resultatet af deres samarbejde og vil oplyse resultatet direkte til det ærede medlem.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Kathy Sinnott (H-0016/09)**Om: 1million4disability**

Under kampagnen "1million4disability" blev der indsamlet over 1,3 mio. underskrifter i EU over en periode på otte måneder indtil slutningen af september 2007. Ved afslutningsceremonien den 4. oktober 2007, som hundreder af handicappede og deres støttepersoner deltog i, blev underskrifterne personligt overgivet til Parlamentets formand og til Kommissionens næstformand Margot Wallström.

Spørgeren blev imidlertid meget chokeret, da det i forbindelse med en høring i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om borgerinitiativet i september 2008 blev klart, at "1million4disability"-andraget lå i Kommissionens kælder, og at Kommissionen desuden havde kontakten Den Europæiske Udviklingsfond og tilbudt at returnere andragendet til dem, da det bare lå og samlede støv.

Hvornår kan vi forvente, at Kommissionen tager sig af "1million4disability"-andragendet og efterkommer opfordringen om anerkendelse af de handicappedes rettigheder og en særlig lovgivning om handicappede?

Svar

(EN) Kommissionen er forpligtet til at styrke borgernes deltagelse i beslutningsprocessen og tilskriver civilsamfundets holdning stor værdi.

Næstformand Margot Wallström var den 4. oktober 2007 til stede ved afslutningsceremonien for kampagnen "1million4disability", og den 23. januar 2008 anerkendte kommissionsformand Barroso personligt modtagelsen af 1 294 497 underskrifter, som blev overdraget Kommissionen den 22. november 2007. Sidstnævnte opbevares i Kommissionens bygninger.

Lissabontraktaten, som fastlægger, at "et antal unionsborgere på mindst en million, der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater, kan tage initiativ til at opfordre Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne", er endnu ikke trådt i kraft. Ikke desto mindre var kampagnen "1million4disability" et vigtigt og særdeles anerkendt borgerinitiativ, som Kommissionen tog hensyn til i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til et direktiv⁽¹²⁾ i juli 2008 til gennemførelse af princippet om ligebehandling inden for andre områder end beskæftigelse med henblik på at udvide omfanget af beskyttelsen mod forskelsbehandling.

Forslaget til direktiv og navnlig artikel 4 heri indeholder specifikke bestemmelser vedrørende ligebehandling af personer uanset handicap, hvilket sikrer en beskyttelsesgrad, der er lig den grad, der ville være sikret i et handicapdirektiv på enkelt grundlag. Det er nu op til de to grene af den lovgivende myndighed at omsætte dette forslag fra Kommissionen til lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Proinsias De Rossa (H-0032/09)**Om: Irlands gennemførelse af direktivet om insolvens**

Med henvisning til spørgerens skriftlige forespørgsler E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 og E-4898/06 om Irlands gennemførelse af direktivet om insolvens, og rapporten fra 2007 om gennemførelse af direktiv 80/987/EØF⁽¹³⁾ ændret ved direktiv 2002/74/EF⁽¹⁴⁾ om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens i EU, samt Domstolens dom af 25. januar 2007 i sag C-278/05 (Carol Marilyn Robins m.fl. mod Secretary of State for Work and Pensions) bedes Kommissionen oplyse følgende: Hvilken korrespondance har Kommissionen haft med de irske myndigheder vedrørende Irlands eventuelle krænkelser af direktivet, især med hensyn til artikel 8, og hvad har de irske myndigheder svaret?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte, hvis den kommer til den konklusion, at Irland har krænket den pågældende lovgivning, især artikel 8, i lyset af ovennævnte dom fra Domstolen?

(12) KOM(2008)0426, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

(13) EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23.

(14) EFT L 270 af 8.10.2002, s. 10.

Svar

(EN) I 2008 offentliggjorte Kommissionen et arbejdsdokument om gennemførelse af artikel 8 og lignende bestemmelser i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgivernes insolvens vedrørende supplerende virksomhedspensionsordninger eller pensionsordninger virksomheder imellem, der ikke er omfattet af nationale lovmæssige sociale sikringsordninger⁽¹⁵⁾.

I konklusionerne påpeges det, at emner i visse tilfælde kan tages op så vidt angår i hvilket omfang de foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne, er tilstrækkelige med hensyn til at kunne beskytte arbejdstagernes og pensionisternes interesser i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. En yderligere undersøgelse er således nødvendig for at kunne behandle følgende spørgsmål:

Hvordan kan arbejdstagere og pensionister beskyttes mod risikoen for, at pensionsordningerne ikke sikrer tilstrækkeligt med penge, og i hvilket omfang skal denne beskyttelse ske?

Hvordan kan ubetalte bidrag til pensionsordninger sikres?

Hvordan skal tilfælde, hvor supplerende pensionsordninger administreres af arbejdstageren selv, håndteres?

Kommissionen forbereder en undersøgelse af disse punkter.

Med henblik på navnlig Irland har Kommissionen i kølvandet på de vanskeligheder, virksomheden Waterford Wedgwood ifølge oplysninger fra pressen fra medio januar 2009 står overfor, og i kølvandet af faren omkring arbejdstagernes pensioner anmodet om yderligere oplysninger fra Irland vedrørende de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at beskytte dem, navnlig med henblik på fastsatte understøttelsesordninger. Hvis gennemgangen af resultatet viser, at disse foranstaltninger ikke opfylder kravene i artikel 8 i direktiv 2008/94/EF⁽¹⁶⁾ som fortolket af Domstolen, vil Kommissionen straks indlede overtrædelsesprocedurer i henhold til artikel 226 i traktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Athanasios Pafilis (H-0034/09)**Om: Åbenlys arbejdsgiverterror mod fagforeningsmedlemmer**

Det morderiske syreangreb på fagforeningsmedlemmet Konstantina Kouneva, sekretær for Det Panattiske Forbund af Rengøringspersonale, den 22. december 2008 udgør kulminationen af en række episoder med åbenlys terror fra arbejdsgivernes side imod ansatte, der er fagligt aktive og gør krav på deres rettigheder eller deltager i strejkeaktioner organiseret af deres fagforeninger. Det sidste, der er sket, er at Nikos Nikolopoulos, der var beskæftiget i en forretning i Vari tilhørende legetøjskæden "Jumbo", blev afskediget for at have deltaget i den landsdækkende generalstrejke den 10. december 2008.

Fordømmer Kommissionen disse udslag af arbejdsgiverterror imod ansatte, der nu er almindeligt forekommende på arbejdspladser, og som har forvandlet disse arbejdspladser til en slags ghettoer, hvor der ikke længere gælder nogen arbejdsretlig beskyttelse, og arbejdsgivernes vilje og vilkårlige beslutninger gennemtvinges med alle midler?

Svar

(EN) Kommissionen mener, at angreb på fagforeningsmedlemmer er forkastelige og fuldstændig uacceptable, uanset om de pågældende arbejdstagere er legale eller illegale indvandrere, og om de kommer fra medlemsstater eller tredjelande.

En persons psykiske og fysiske integritet skal altid respekteres. Endvidere har alle forsamlingsfrihed, herunder i fagforeningsøjemed. Disse rettigheder er begge fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (henholdsvis artikel 3 og 12).

Forsamlingsfriheden sikres af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) grundlæggende konventioner om arbejdsvilkår, som alle EU-medlemsstater har ratificeret og skal overholde samt håndhæve.

⁽¹⁵⁾ SEK(2008)0475.

⁽¹⁶⁾ EUT L 283 af 28.10.2008, s. 36.

Det er således de nationale myndigheders opgave at træffe de nødvendige foranstaltninger i deres respektive lande med henblik på at bekæmpe sådanne handlinger og på grundlag af gældende national og international lov at straffe de personer, der begår disse handlinger.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Marie Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Om: Foranstaltninger til at øge bygningers energieffektivitet

Den Europæiske Union har foreslået, at energieffektiviteten frem til 2020 skal forbedres, at drivhusgasemissionerne skal reduceres med 20 %, og at 20 % af den anvendte energi skal stamme fra vedvarende kilder. 40 % af den samlede udledning af drivhusgasser stammer fra bygninger. Heraf følger, at øget energieffektivitet i bygninger udgør et stort potentiale for reduktion af udledningen af drivhusgasser. Medlemsstaterne kan, under visse betingelser, benytte en del af strukturfondene til at forbedre bygningers energieffektivitet. I 2010 er det planlagt at gennemføre en midtvejsrevision af de gældende bestemmelser for strukturfondene.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at øge energieffektiviteten i bygninger i EU i forbindelse med revisionen af de gældende bestemmelser for strukturfondene.

Svar

(EN) Forbedring af bygningers energieffektivitet er et vigtigt skridt mod en reduktion af klimaforandringerne samt forbedring af energisikkerheden og EU-økonomiens konkurrenceevne. Kommissionen har truffet en lang række foranstaltninger for at øge energieffektiviteten i byggesektoren såsom juridiske foranstaltninger, finansielle instrumenter og foranstaltninger med henblik på formidling af oplysninger. Et af de vigtigste juridiske instrumenter på området er direktiv 2002/91/EF om bygningers energimæssige ydeevne, som Kommissionen overvåger gennemførelsen af. Med henblik på at udvide direktivets anvendelsesområde og styrke nogle af dets bestemmelser fremlagde Kommissionen for nylig et forslag til omarbejdelse.

I forbindelse med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden skal det understreges, at den gældende lovgivning i alle medlemsstater tillader en bred vifte af tiltag vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi i bygninger, som ikke er til beboelse. Med hensyn til sidstnævnte er mulighederne for støtteberettigede udgifter på boligområdet i EU-12 begrænset i gældende lovgivning og afhænger af betingelser relateret til den finansielle tildeling, tiltagsområdet, beboelsestypen samt området og typen af tiltag.

I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om den europæiske økonomiske genopretningsplan⁽¹⁷⁾ af 3. december 2008 fremlagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning til ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger. Denne ændring ville gøre alle medlemsstater støtteberettigede til et beløb på højst 40 % af EFRU's samlede støtte, for så vidt at udgifterne går til forbedringer af energieffektiviteten og brug af vedvarende energi i eksisterende boliger. Kategorierne af støtteberettigede boliger fastlægges på nationalt plan med henblik på at støtte social samhørighed.

Hvis ændringen bliver vedtaget, er det op til medlemsstaterne at bestemme, om de vil omprogrammere deres operationelle programmer under strukturfondene med henblik på at afsætte en større andel til investeringer i energieffektivitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Colm Burke (H-1041/08)

Om: EU-medlemsstaternes lovgivning til afskaffelse af kønslemlæstelse af piger/kvinder

Det er nødvendigt på EU-plan at iværksætte foranstaltninger til beskyttelse af kvinder og piger, som risikerer at blive udsat for kønslemlæstelse. Irland forpligtede sig for nylig til som en af 15 EU-medlemsstater at iværksætte en national handlingsplan til afskaffelse af kønslemlæstelse af piger/kvinder. Disse 15 EU

⁽¹⁷⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0438da01.pdf.

medlemsstater har forpligtet sig til at vedtage en lov om indførelse af et direkte forbud mod kønslemlæstelse i deres respektive lande.

Kan Kommissionen henstille til ikke-deltagende medlemsstater at overveje sådanne handlingsplaner og lovgivningsforanstaltninger med henblik på at forbyde denne skadelige praksis? En sådan lovgivning ville være et klart signal til potentielle udøvere af kønslemlæstelse af piger/kvinder om, at denne praksis er fuldstændig uacceptabel i EU. Kan Kommissionen under henvisning til, at Verdenssundhedsorganisationen skønner, at mellem 100 og 140 millioner piger og kvinder lever med følgerne af kønslemlæstelse (og at 3 millioner piger hvert år risikerer kønslemlæstelse), oplyse, hvad den foretager sig for at minimere de skadelige følger af denne tradition som led i sin politik for eksterne forbindelser?

Svar

(EN) Kommissionen mener, at kønslemlæstelse af piger/kvinder er en alvorlig overtrædelse af kvinders og pigers grundlæggende rettigheder, og at alle europæiske lande skal træffe afgørende foranstaltninger for at forhindre, at en sådan praksis sker både i og uden for EU.

Alle former for kønslemlæstelse af kvinder/piger er forbundet med en øget risiko for psykologisk og fysisk skade, herunder blødninger, infektioner, infertilitet, inkontinens og psykiske sundhedsproblemer. Kønslemlæstelse kan ligeledes medføre obstetriske problemer for moderen og spædbarnet, herunder dødfødsel, spædbarnsdødelighed og langvarige handicap. Denne praksis udgør en alvorlig krænkelse af deres grundlæggende ret til psykisk og fysisk integritet, som er anerkendt i alle EU-medlemsstater. Selv om Kommissionen ikke har kompetence til at fremsætte forslag til lovgivning på dette område, tildeler Kommissionen løbende EU-støtte under Daphne III-programmet med henblik på at bistå europæiske ikke-statslige organisationer (ngo'er) og lokale eller regionale offentlige myndigheder og institutioner i forbindelse med bekæmpelse af kønslemlæstelse af kvinder/piger.

Daphneprogrammet har navnlig bidraget til skabelsen af og støtten til det europæiske netværk af ngo'er, der bekæmper kønslemlæstelse af kvinder/piger (Euronet-FGM), som koordinerer det projekt finansieret gennem Daphne, som det ærede medlem nævner. Inden for rammerne af dette projekt udarbejdes nationale handlingsplaner til bekæmpelse af kønslemlæstelse i 15 EU- og EØS-medlemsstater (Belgien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Finland, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland, Østrig) og undersøger ligeledes situationen for kønslemlæstelse i 10 nye medlemsstater. Projektet slutter i juni 2009, og der vil blive arrangeret en afsluttende konference ved projektets afslutning med henblik på at præsentere, diskutere og formidle den nationale handlingsplan for at bevidstgøre det internationale samfund om problemet med kønslemlæstelse af kvinder/piger i Europa og vold mod kvindelige indvandrere generelt. Kommissionen vil være til stede under dette arrangement og vil opfordre de medlemsstater, som endnu ikke har udarbejdet handlingsplaner, til at lære af projektets resultater og træffe de nødvendige foranstaltninger hurtigst muligt.

Kommissionen gennemfører i henhold til sin eksterne bistand til tredjelande tre politikker til bekæmpelse af kønslemlæstelse af kvinder/piger. For det første skaber Kommissionen en politisk dialog med partnerregeringer om kvinders beføjelser, menneskerettigheder og kvinders sundhedsspørgsmål. For det andet støtter Kommissionen interesse- og lobbyforanstaltninger med henblik på at forbedre national lovgivning og udviklingen af passende nationale politikker vedrørende fremme og beskyttelse af kvinders rettigheder og forbud mod farlige praksisser. For det tredje støtter Kommissionen kapacitetsopbyggende initiativer for regeringsrepræsentanter samt interesseskabelse og oplysningsaktiviteter i alle samfundets sektorer.

Kommissionen finansierer for øjeblikket følgende projekter:

Et projekt, som finansieres i samarbejde med FN's Børnefond (UNICEF), rettet mod støtte til bekæmpelse af sociale normer, der udgør en risiko for piger og kvinder, i udvalgte lande under programmet "Investing in People".

I Burkina Faso støtter Kommissionen et center for kvinders velbefindende og forebyggelse af kønslemlæstelse af kvinder/piger. Centret fokuserer på forebyggelse og behandling af konsekvenserne af kønslemlæstelse af kvinder/piger samt oplysning om kvinders rettigheder.

Kommissionen vil støtte retsvæsenet i Nigeria, en større gruppe ikke-statslige aktører, parlamentsmedlemmer og massemedierne. Foranstaltningen skal være med til at øge offentlighedens kendskab med henblik på at støtte den nationale debat og fremme politisk interesse for centrale emner vedrørende god regeringsførelse og menneskerettigheder, herunder kønslemlæstelse af kvinder/piger.

I Senegal støtter Kommissionen et projekt under ledelse af den senegalesiske organisation AFELP "Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté" i samarbejde med "Secours Populaire Français". Projektet hjælper kvinder med selv at tage kampen op mod alle former for vold, som de er ofre for, samt at hjælpe dem med at bekæmpe ødelæggende kulturel praksis og fremme demokratiprincippet.

Kommissionen finansierer under det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder et projekt i Somalia, "Somali women's FGM Eradication Plan". Den organisation, der modtager støtte, er den internationale civilsamfundsorganisation COSPE (samarbejde til udvikling af nye lande, "Co-operation for the Development of Emerging Countries"). Kommissionen har for nylig afsluttet et projekt i Nigeria, som blev gennemført af lokale organisationer med henblik på at bekæmpe vold mod kvinder, herunder kønslemlæstelse af kvinder/piger. Formålet med projektet er at øge antallet af sager vedrørende kønsbaseret vold, der bliver anmeldt.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Om: Beslaglæggelse af forfalskede produkter ved EU's grænser

Kan Kommissionen på baggrund af det øgede antal beslaglæggelser af produkter ved EU's grænser give oplysninger om bekæmpelsen af bedrageriet og hvad angår resultaterne af medlemsstaternes toldmyndigheders fælles bestræbelser i den retning, og kan den forelægge data vedrørende arten og omfanget af disse beslaglagte produkter?

Svar

(FR) Bekæmpelse af forfalskning og piratkopiering prioriteres højt af Kommissionen. Hvert år offentliggør den en statistisk rapport om de varer, der er konfiskeret af toldmyndighederne i medlemsstaterne. Denne rapport udarbejdes på baggrund af oplysninger, som er indsendt af medlemsstaterne, og i henhold til den gældende lovgivning⁽¹⁸⁾. Rapporterne foreligger på Europa-webstedet på adressen:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

Resultaterne af de fælles aktioner, der udføres af toldmyndighederne i medlemsstaterne, integreres med de resultater, de har leveret til Kommissionen. På nuværende tidspunkt gør grundlaget for indsamling af statistikker det ikke muligt for Kommissionen at give flere detaljer, især i forhold til de udførte aktioner. Ikke desto mindre har nogle aktioner udført af Kommissionens tjenestegrene givet anledning til særlige rapporter. Denne type aktion fokuserer altid på bestemte produkter, bestemte transportmidler eller særlige oprindelseslande. Derfor er resultaterne tæt forbundet med de anvendte kriterier.

Aktion "FAKE"

I maj 2005 førte den fælles toldaktion "FAKE", som blev organiseret af Kommissionen i samarbejde med toldmyndighederne i EU's medlemsstater, til beslaglæggelsen af 60 containere sendt med skib og 140 forsendelser sendt med fly. Det svarer samlet til over 2 000 000 forfalskede produkter (inklusive 1 258 110 pakker cigaretter) fra Kina. De beslaglagte forfalskede produkter var primært tekstiler, sko, tasker, elektroniske varer, medicin, cigaretter og andre produkter (briller, bæltter, blækpatroner, ure, legetøj, barbermaskiner, honning, tandbørster).

Aktion "DAN"

I 2006 fokuserede aktionen "DAN", der blev iværksat af 13 af Fællesskabets havne og koordineret af Kommissionen, på varer, som kom med skib fra Kina. Denne operation førte til beslaglæggelsen af 92 containere med en lang række produkter. Blandt de beslaglagte forfalskede produkter var f.eks. titusindvis af stykker legetøj, hundredvis af kasser med solbriller, millionvis af sko og adskillige falske reservedele til biler, dvd'er, knive, tøj og millionvis af lightere og cigaretter.

Aktion "DIABOLO"

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003, EFT L 196 af 2.8.2003, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1891/2004 af 21. oktober 2004, EFT L 328 af 30.10. 2004.

I 2007 førte den fælles toldaktion "DIABOLO", der blev organiseret af Kommissionen i samarbejde med 27 EU-medlemsstater og 13 asiatiske lande ⁽¹⁹⁾ samt Interpol, Europol og Verdenstoldorganisationen, til beslaglæggelsen af ca. 135 mio. cigaretter med forfalskede varemærker og 1 089 585 andre forfalskede produkter, primært tekstilprodukter, sko, legetøj, møbler, kufferter og ure. Otte personer er desuden blevet afhørt efter denne aktion.

Rapporten foreligger på Europa-webstedet: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diablo/i_en.html

Aktion "INFRASTRUCTURE"

I slutningen af 2007 førte den fælles aktion "INFRASTRUCTURE", som blev foretaget af Kommissionen med støtte af toldmyndighederne i Det Forenede Kongerige, Tyskland, Frankrig og Belgien og USA's Customs and Border Protection (CBP) med henblik på at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder, til beslaglæggelsen af over 360 000 forfalskede integrerede kredsløb med over 40 forskellige varemærker og nogle resultatrige informationsudvekslinger. Dette var den første fælles aktivitet rettet mod intellektuelle ejendomsrettigheder.

Aktion "MUDAN"

I 2008 fokuserede den fælles toldaktion "MUDAN", der blev organiseret i april 2008 af Kommissionen med støtte af toldmyndighederne i EU's medlemsstater, på postpakker fra Kina og førte til beslaglæggelsen af 1 300 000 cigaretter.

Desuden er der stillet en permanent operationel koordineringsenhed til rådighed for medlemsstaterne inden for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i Bruxelles med henblik på at koordinere og støtte fælles toldaktioner af enhver slags, herunder forfalskning. Denne infrastruktur, som især er blevet anvendt for aktionerne "FAKE" og "DIABOLO", gør det muligt at sikre reeltidskoordinering af informationsstrømmen under storstilede Fællesskabs- eller internationale aktiviteter.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Nils Lundgren (H-1050/08)

Om: På vej mod et EU-forsvar

Kommissionen har foreslået, at et nyt system for at give tilladelse til overførsel af forsvarsprodukter skal erstatte de nuværende 27 nationale systemer (KOM(2007)0765). Ifølge Kommissionen udgør de nuværende forskelle mellem medlemsstaternes systemer "en væsentlig hindring for udviklingen af et europæisk marked for forsvarsprodukter".

Under forberedelsen af sit forslag til direktivet overvejede Kommissionen at etablere en tilladelsesfri zone og lade EU stå for tildelingen af tilladelser til overførsel af forsvarsprodukter. Ideen blev imidlertid opgivet, "eftersom der ikke findes nogen fælles udenrigspolitik", og "den politiske integration mellem medlemsstaterne er ufuldstændig".

Anser Kommissionen det for muligt at etablere en tilladelsesfri zone i EU for overførsel af forsvarsprodukter, hvis Lissabontraktaten træder i kraft? Mener Kommissionen, at en tilladelsesfri zone er ønskelig?

Svar

(EN) Forsvarsprodukter dækker et bredt spektrum af militære varer og tjenester fra komponenter med lav følsomhed og lette våben til komplekse våbensystemer såsom kampfly eller krigsskibe, samt meget følsomt materiel såsom nukleart, biologisk og kemisk udstyr.

Medlemsstaterne kan på nuværende tidspunkt indføre restriktioner for bevægeligheden af forsvarsprodukter på det indre marked på grundlag af EF-traktatens artikel 30. Denne artikel tillader visse forbud eller restriktioner for den frie bevægelighed af varer mellem medlemsstaterne, som er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed og beskyttelsen af menneskers sundhed og liv, under forudsætning af at sådanne forbud eller restriktioner opfylder proportionalitetstesten. Denne artikel ændres ikke ved Lissabontraktaten. Der er to årsager, som spiller en særligt vigtig rolle i denne kontekst:

⁽¹⁹⁾ (Brunei, Burma/Myanmar, Kina, Cambodja, Indonesien, Japan, Sydkorea, Malaysia, Laos, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam).

1. Medlemsstaterne ønsker at sikre, at sådant materiel ikke med tiden ender i fjendtlige hænder eller i de forkerte stater. Det er et centralt spørgsmål i alle medlemsstater at reducere terrortruslen og risiciene ved udbredelsen af masseødelæggelsesvåben.

2. Medlemsstaterne ønsker også at sikre, at forsvarsmateriel ikke anvendes af kriminelle i EU. Forebyggelsen af voldelig kriminalitet og terrorisme i EU kræver streng kontrol med bevægeligheden af mange typer forsvarsprodukter.

Desuden gør EF-traktatens artikel 296 det også muligt for medlemsstaterne under visse omstændigheder at træffe sådanne foranstaltninger, som de finder nødvendige for beskyttelsen af deres væsentlige sikkerhedsinteresser, der er forbundet med produktionen af eller handlen med våben, ammunition eller krigsmateriel. Denne artikel ændres heller ikke ved Lissabontraktaten.

Lissabontraktatens ikrafttrædelse påvirker som sådan ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre restriktioner, der er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed. Ikke desto mindre udgør forslaget til et direktiv om forenkling af vilkår og betingelser for overførsler af forsvarsprodukter inden for Fællesskabet, som Parlamentet vedtog den 16. december 2008, et stort skridt i retning af et bedre integreret indre marked for forsvarsprodukter uden at sætte den nationale sikkerhed på spil.

Mens Kommissionen ikke forudså muligheden for, at EU selv kunne udstede tilladelser til overførsel af forsvarsprodukter, indeholder det vedtagne direktiv tre vigtige bestemmelser, som gradvist skal fjerne eller lette licenskravene væsentligt:

– Direktivet gør det muligt for medlemsstaterne at fritage overførsler af forsvarsprodukter fra forpligtelsen til forudgående tilladelse i flere tilfælde, f.eks. når leverandøren eller modtageren er et regeringsorgan eller en del af de væbnede styrker,

– Direktivet indeholder en udviklingsklausul, i henhold til hvilken andre overførsler af forsvarsprodukter kan fritages fra forpligtelsen til forudgående tilladelse, f.eks. når overførslen finder sted under betingelser, som ikke påvirker den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed,

– Systemet med generelle overførselslicenser som indført ved direktivet er ikke en individuel tilladelse, men en generel tilladelse for leverandører, der opfylder licensens vilkår og betingelser, til at foretage overførsler af forsvarsprodukter, som skal specificeres i licensen, til en eller flere kategorier af modtagere i en anden medlemsstat.

Ved dette direktiv afskaffes mange overflødige administrative formaliteter, og det gøres muligt for medlemsstaterne at udføre den nødvendige kontrol for at forebygge en omfattende udbredelse af forsvarsudstyr og risikoen for spredning.

Kommissionen bedømmer direktivets funktion og forelægger en rapport for Parlamentet og Rådet, hvor den evaluerer, hvorvidt og i hvilket omfang målene i direktivet er nået med hensyn til det indre markeds funktion.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af James Nicholson (H-1063/08)

Om: Produktoprindelse/mærkning af levnedsmidler

Vil Kommissionen nu – i lyset af de seneste begivenheder med relation til svinesektoren – fremsætte forslag om klare regler for mærkning af levnedsmidler med angivelse af "oprindelsesland" med henblik på dels at forbedre den aktuelle situation, som er fuldstændig utilstrækkelig, og dels at give forbrugerne mulighed for på et klart grundlag at foretage et informeret valg?

Svar

(EN) Det grundlæggende princip i EU's fødevarerlovgivning er, at alle fødevarer og alt foder, som lovligt markedsføres i EU, skal være sikkert, uanset hvor det kommer fra. Der er indført en lang række tiltag for at fremme fødevarerens sikkerhed og hjælpe med at fjerne usikre fødevarer/usikkert foder fra markedet i henhold til fællesskabslovgivningen.

I overensstemmelse med forordningen om generel fødevarerlovgivning⁽²⁰⁾ er sporbarhed inden for EU's territorium obligatorisk for fødevarer virksomheder på alle trin i fødevarerækeden, lige fra importøren til detailhandleren. Det betyder, at fødevarer virksomheder skal have oprettet systemer og procedurer til identificering af fødevarer virksomheder, som de har modtaget produkter fra og leveret produkter til.

Lovgivningen om fødevarerhygiejne styrker, navnlig for animalske produkter inklusive produkter, som ikke kommer fra Fællesskabet, endvidere sporbarhedsreglerne for animalske produkter som omfattet af forordning 853/2004⁽²¹⁾ ved at kræve, at sådanne produkter forsynes med et sundhedsmærke eller et identifikationsmærke.

Kommissionen er ikke enig i, at systemet er utilstrækkeligt. Det seneste tilfælde af dioxin-forgiftet irsk svine- og oksekød er et eksempel på, at sporbarheden af animalske fødevarer er blevet væsentligt forbedret sammenlignet med lignende tidligere forgiftningstilfælde. Da man fik kendskab til forgiftningen, blev muligt forgiftet irsk svine- og oksekød trukket tilbage fra markedet i 25 medlemsstater og 12 tredjelande på meget kort tid takket være de eksisterende sporbarhedssystemer. Den hurtige fjernelse af muligt forgiftet kød fra markedet er nøglen til beskyttelse af folkesundheden og til opretholdelse af forbrugertilliden.

Hvad angår den obligatoriske angivelse af oprindelse for alle fødevarer generelt, skal det understreges, at angivelse af oprindelse ikke er et instrument, der bidrager til fødevarer sikkerheden. Kommissionen ser primært angivelse af oprindelse som et instrument til forbrugeroplysning, især om fødevarerernes kendetegn og deres kvalitet.

Angivelse af oprindelse kræves i tilfælde, hvor forbrugerne kan blive vildledt om fødevarerernes sande oprindelse eller herkomst, og ved anvendelsen af særlige regler såsom dem for frugt og grøntsager, oksekød, vin, honning og fisk. Derudover skal oprindelsen af importeret fjerkrækød angives, og med virkning fra den 1. juli 2010 skal oprindelsen af færdigpakkede fødevarer, der er mærket som økologiske, angives på EU-produkter (og på importerede produkter, hvis fællesskabslogoet anvendes).

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilvejebringelse af fødevarer information til forbrugere⁽²²⁾ udvider ikke rækken af varer, der obligatorisk skal have angivet oprindelse, men omfatter regler, som skal sikre, at frivillige angivelser af oprindelse er baseret på de samme kriterier.

Særligt med hensyn til andet kød end okse- og kalvekød forudses det i forslaget til forordning, at frivillige angivelser af oprindelse indeholder oplysninger om de forskellige fødselssteder, opdræt og slagting af dyret, hvis dyret ikke er født, opdrættet og slagtet i det samme land eller på det samme sted.

Kommissionen er bestemt opmærksom på, at emnet har skabt yderligere debat. I grønbogen om en kvalitetspolitik for landbrugsprodukter⁽²³⁾ spurgte Kommissionen specifikt, om en obligatorisk angivelse af produktionsstedet for primærprodukter såsom "EU" eller "ikke-EU" kunne anvendes med henblik på at sikre, at der er bedre forbindelse mellem landbrugsinput og slutproduktet. Grønbogen var åben for svar fra interessenter og offentligheden. Høringen blev afsluttet den 31. december 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Om: FN's konvention om bekæmpelse af korruption og Siemens' "sorte" kasser

En undersøgelse foretaget af domsmyndighederne omkring selskabet Siemens har ført til indrømmelser af, at der findes sorte kasser, hvorfra der er doneret midler til politiske partier og andre personer i ansvarsfulde stillinger. Det konstateres imidlertid, at den korte forældelsesfrist medfører, at retsforfølgning bortfalder, og de indblandede politiske personligheder forbliver ustraffede. FN-konventionen om bekæmpelse af korruption,

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, EFT L 31 af 1.2.2002.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, EFT L 39 af 30.4.2004. Rettet version i EFT L 226 af 25.6.2004.

⁽²²⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0438da01.pdf.

⁽²³⁾ KOM(2008)0641.

som EU har undertegnet (15. september 2005) og ratificeret (25. september 2008), kan bruges til at kaste fuldt lys over sagen vedrørende Siemens og få placeret ansvaret, især artikel 29, der vedrører "forældelse", og artikel 30, der vedrører retsforfølgning, afgørelse og sanktioner.

I betragtning af, at det ovennævnte selskab har påtaget sig projekter, der kofinansieres med EU-midler, hvori også andre selskaber deltager, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilke medlemsstater er parter i den ovennævnte konvention? Ville den anbefale medlemsstaterne at tilpasse deres nationale lovgivning til denne konvention og især til artikel 29, der fastlægger en lang forældelsesfrist? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe med henblik på en fuldstændig efterforskning i sagen og placering af ansvaret?

Svar

(EN) Ifølge det relevante FN-websted har Østrig, Belgien, Bulgarien, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige ud over De Europæiske Fællesskaber undertegnet og ratificeret FN-konventionen om bekæmpelse af korruption (UNCAC). Italien, Irland, Tyskland, Den Tjekkiske Republik og Cypern har undertegnet, men endnu ikke ratificeret UNCAC-konventionen.

Korruption er en stor trussel mod samfundet, og ingen kan sige, at det ikke sker for dem. Det har altid været Kommissionens linje at opfordre medlemsstaterne til at undertegne, ratificere og gennemføre FN-konventioner og andre internationale instrumenter, der bidrager til kampen mod korruption.

Hvad angår undersøgelsen i den sag, som det ærede medlem henviser til, henviser Kommissionen det ærede medlem til Kommissionens svar på hans mundtlige forespørgsel H-0746/08, der giver en detaljeret beskrivelse af de respektive roller, som Kommissionens tjenestegrene, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og medlemsstaterne, har i denne sag. I den henseende gentager Kommissionen, at ansvaret for at træffe passende foranstaltninger med hensyn til påstandene om mulig korruption i medlemsstaterne ligger hos de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater. Kommissionens tjenestegrene, herunder OLAF, er parat til at hjælpe de nationale myndigheder, hvis en sådan hjælp findes nødvendig og mulig i henhold til EU-lovgivningen, især hvis det vedrører EU-midler.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Om: Spædbørnsdødelighed i EU-landene

Ifølge en undersøgelse foretaget af EURO-PERISTAT og offentliggjort i 2008 varierer spædbørnsdødeligheden i EU-landene (i de første 27 dage efter fødslen) fra 2 ud af 1 000 i Cypern og Sverige og til 5,7 ud af 1 000 i Letland. Endvidere fremgår det, at andelen af nyfødte undervægtige børn påvirkes af den geografiske placering af det pågældende land, idet antallet af nyfødte børn på under 2,5 kg er større i syd- og østeuropæiske lande.

Hvordan vil Kommissionen reagere på disse tal? Hvilke foranstaltninger vil den træffe for at sikre, at spædbørnsdødeligheden forsvinder i den vestlige verden i det 21. århundrede, især i Europa, der står over for så alvorlige demografiske problemer?

Svar

(EN) Kommissionen er glad for at have støttet produktionen af denne rapport, som er et supplement til de data om spædbørnsdødelighed (herunder perinatal dødelighed, dødfødsler og neonatal dødelighed), der årligt indsamles af Eurostat. Den er et referencepunkt, som kan danne rammen om medlemsstaternes indsats. Og som spørgsmålet angiver, viser rapporten, at der er væsentlige forskelle på tværs af EU.

Hvad angår de foranstaltninger, der skal træffes, ligger det primære ansvar for sundhedsområdet i henhold til traktatens artikel 152 hos medlemsstaterne. Det er derfor primært op til de enkelte medlemsstater at overveje, hvilke temaer i denne rapport, der er relevante for dem, og træffe passende foranstaltninger.

Ikke desto mindre er det et af målene med EU's sundhedsstrategi at udjævne sundhedsuligheder. Kommissionen planlægger senere i 2009 at offentliggøre en meddelelse om, hvordan sundhedsuligheder bekæmpes.

Kommissionen har allerede truffet foranstaltninger på dette område. Kommissionen har f.eks. støttet medlemsstaterne i deres foranstaltninger til reduktion af risikoadfærd vedrørende perinatal dødelighed og spædbørnsdødelighed i deres befolkninger. Dette omfatter information af kvinder om de risici, der er forbundet med rygning og alkoholindtag under graviditet.

Kommissionen støtter også forbedringer i sundhedssystemer, f.eks. via investeringer under strukturfondene og via forskning i bedre sundhedsteknologi og -teknikker under forskningsrammeprogrammerne.

Kommissionen fortsætter også med at fremstille denne type sammenlignelig information om befolkningens sundhed og sundhedsadfærd, om sygdomme og om sundhedssystemer. Som denne PERISTAT-rapport viser, muliggør sådanne oplysninger benchmarking på tværs af Europa, og de hjælper med at fremme konkrete foranstaltninger i medlemsstaterne med henblik på at udbrede bedste praksis i hele EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Saïd El Khadraoui (H-0006/09)

Om: Anvendelsen af forordning (EF) nr. 261/2004 om flypassagerers rettigheder

Siden 2004 findes i EU-lovgivningen forordning (EF) nr. 261/2004⁽²⁴⁾, der regulerer flypassagerers rettigheder i tilfælde af boardingafvisning, forsinkelse eller aflysning af deres flyvning.

Kommissionen erkendte i 2007, at der var behov for yderligere initiativer for at forbedre anvendelsen af denne forordning i praksis, og den gennemførte derfor drøftelser med de nationale luftfartsmyndigheder og aktørerne på området. Det blev vedtaget først om nødvendigt at give advarsler og derefter om nødvendigt at indlede overtrædelsesprocedure mod medlemsstater, der ikke anvender bestemmelserne om flypassagerers rettigheder korrekt, eller kun utilstrækkeligt.

Hvor mange klager fra flypassagerer har medlemsstaterne og Kommissionen modtaget, efter at forordning (EF) nr. 261/2004 er trådt i kraft? Hvad drejede disse klager sig om? Hvad førte disse klager til? Er antallet af klager steget eller faldet, og kan der konstateres tendenser i arten eller antallet af klager?

Hvilke initiativer har Kommissionen nu truffet for at forbedre anvendelsen af forordning (EF) nr. 261/2004 i praksis? Hvor mange overtrædelsesprocedurer er der nu indledt mod medlemsstater og/eller flyselskaber?

Har Kommissionen til hensigt at træffe yderligere foranstaltninger for at forbedre anvendelsen af forordning (EF) nr. 261/2004? Er der planer om nye lovgivningsinitiativer med sigte på at forbedre den gældende forordning?

Svar

(EN) 1. Hverken Kommissionen eller medlemsstaterne har juridisk pligt til at føre statistik over eller rapportere om anvendelsen af forordning (EF) nr. 261/2004. Derfor har Kommissionen ingen oplysninger om antallet af de klager, som de nationale retshåndhavende myndigheder har modtaget i den periode, som det ærede medlem af Europa-Parlamentet nævner.

I sin meddelelse af den 4. april 2007⁽²⁵⁾ (side 5 i SEC(2007)0426) henviste Kommissionen i kraft af sin rolle i overvågningen af den korrekte gennemførelse af EU-lovgivningen imidlertid til antallet af de klager, der blev modtaget i 2005-2006. Desuden udgav Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre (ECC), som medfinansieres af medlemsstaterne og Kommissionen, også to rapporter baseret på de klager, der modtog i 2005 og 2006. Disse klager vedrørte kun grænseoverskridende tilfælde (derfor ingen nationale flyvninger) og bagageproblemer, som ikke er dækket af forordningen om flypassagerers rettigheder. Disse rapporter foreligger på Kommissionens websted samt på alle ECC's websteder.

Kommissionen har desuden sendt et spørgeskema til alle kompetente nationale myndigheder i november 2008 med deadline den 15. januar, hvor der anmodes om relevante oplysninger, herunder oplysninger om behandling af klager og om funktionen af forordning (EF) nr. 261/2004 i 2007-2008. Svarene på spørgeskemaerne er ved at blive oversat og analyseret af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen har til hensigt snart at sende et lignende brev til luftfartssammenslutningerne. Kommissionens tjenestegrene indsamler og analyserer alle de tilgængelige data og informerer Parlamentet om resultatet heraf i anden

⁽²⁴⁾ EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1.

⁽²⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og resultaterne af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser i henhold til denne forordnings artikel 17, KOM(2007)0168 og SEK(2007)0426.

halvdel af 2009, ligesom i 2007. ECC har planlagt at udgive deres tredje rapport i 2009 om de klager, de har modtaget i 2007-2008.

2. I henhold til forordningens artikel 16 er medlemsstaterne ansvarlige for håndhævelsen, og derfor skal medlemsstaterne indlede procedurer mod de flyselskaber, der ikke anvender forordningen fuldt ud. Kommissionen kan kun indlede overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, der ikke overholder deres forpligtelser til håndhævelse.

Kommissionen mente i sin meddelelse af 2007, at det var nødvendigt med en stabilitetsperiode for at give de nationale retshåndhævende myndigheder, flyselskaberne, medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for selv at udvikle en praktisk, ensartet og harmoniseret anvendelse af forordningen. Ud over meddelelsen samlede Kommissionen i 2007 alle interessenterne (navnlig luftfartssammenslutningerne og de nationale retshåndhævende myndigheder) for at oprette et sæt dokumenter, der kunne fremme anvendelsen og overholdelsen af forordningen. Alle disse dokumenter foreligger på Kommissionens websted⁽²⁶⁾. 2008 har givet os den nødvendige stabilitetsperiode, der gjorde det muligt for alle interessenter at gennemføre alle de procedurer og mekanismer, som blev aftalt i 2007.

Eftersom alle de nationale retshåndhævende myndigheder var meget engagerede i denne frivillige tilgang og begyndte at forbedre deres håndhævelse, blev der ikke indledt nogen overtrædelsesprocedurer i 2007-2008 i løbet af stabilitetsperioden.

På mødet i Bruxelles den 2. december 2008, hvor alle interessenterne igen mødtes, sluttede stabilitetsperioden, og den nye evalueringsfase, hvor Kommissionen analyserer, om og hvorfor forordning (EF) nr. 261/2004 stadig ikke overholdes, og træffer de nødvendige foranstaltninger, indledtes.

I januar 2009 er Kommissionen ved at tage kontakt til to medlemsstater i "EU Pilot"-systemet til problemløsning vedrørende tre filer, to om manglende handling hos den italienske retshåndhævende myndighed og én om manglende handling hos den spanske retshåndhævende myndighed. Afhængigt af svaret fra de kompetente nationale myndigheder i disse tilfælde kan Kommissionen indlede overtrædelsesprocedurer mod dem. Desuden sender Kommissionens tjenestegrene et brev til flere medlemsstater i de kommende uger, hvor disse anmodes om yderligere oplysninger om den måde, hvorpå de håndhæver forordningen i forhold til ikkenationale luftfartsselskaber. Hvis de oplysninger, som disse medlemsstater giver, ikke er tilfredsstillende, indleder Kommissionen overtrædelsesprocedurer mod dem i 2009.

3. Da det kun er et begrænset antal passagerer, som er utilfredse med svarene fra luftfartsselskabet eller den nationale retshåndhævende myndighed og skriver til Kommissionen, vurderer Kommissionen, at disse klager ikke er repræsentative for den overordnede situation i Europa. Disse klager er dog meget nyttige, da Kommissionen via dem kan overvåge, hvordan forordningen faktisk anvendes af medlemsstaterne og luftfartsselskaberne, og handle derefter, når det synes nødvendigt.

Kommissionen sender alle de breve fra passagerer, der indeholder oplysninger, som tyder på, at luftfartsselskabet ikke overholder deres forpligtelser i henhold til forordningen, til den kompetente nationale retshåndhævende myndighed. Kommissionen følger op på de nationale retshåndhævende myndigheders arbejde i disse tilfælde og holder de passagerer, der ønsker det, informerede.

Kommissionen tilskynder de nationale retshåndhævende myndigheder til at samarbejde og til at udveksle oplysninger med hinanden for at sikre en mere homogen gennemførelse af forordningen. Derfor organiserer Kommissionen regelmæssigt møder med de nationale retshåndhævende myndigheder. Det sidste fandt sted den 2. december 2009, det næste finder sandsynligvis sted i maj som et fælles møde mellem de nationale retshåndhævende myndigheder og ECC- og CPC-netværkene. De punkter, der er rejst i passagerernes klager, diskuteres systematisk på disse møder.

4. Antallet af klager, som Kommissionen har modtaget, er faldet siden 2005 og har stabiliseret sig på ca. 2 200 breve og e-mails om året siden 2007. De to typer hændelser, som passagererne oftest nævner, er problemer med deres bagage (forordning (EF) nr. 889/2002, der gennemfører Montrealkonventionen) og lange forsinkelser eller aflysning (forordning (EF) nr. 261/2004). Efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 261/2004 er antallet af overbookinger og nedgraderinger klart formindsket.

⁽²⁶⁾ <http://apr.europa.eu>.

5. Kommissionen har til hensigt at sende endnu en rapport til Rådet og Parlamentet om funktionen og resultaterne af forordning (EF) nr. 261/2004 i efteråret 2009. I meddelelsen, som Kommissionen skal vedtage i anden halvdel af 2009, analyseres de fire år, hvor forordningen har fungeret, for at vurdere, hvorvidt det er lykkedes at reducere antallet af hændelser og forbedre beskyttelsen af flypassagerers rettigheder. Kommissionen meddeler også sine hensigter vedrørende fremtidige lovgivningsmæssige foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Om: Den forbudte tv-station al-Manars sendevirksomhed

Tyskland har for nyligt forbudt al-Manar TV's sendevirksomhed over hele Tyskland. Sendeforbuddet gør det ulovligt for enhver at samarbejde med al-Manar TV. Dette sker efter indførelse af sendeforbud mod al-Manar TV i Frankrig, Spanien og Nederlandene som følge af al-Manar TV's overtrædelse af EU's lovgivning på det audiovisuelle område.

Ifølge sendeforbuddet, der blev udstedt den 11. november af den tyske forbundsindenrigsminister, "er det al-Manar TV's formål at støtte, gøre sig til talsmand for og opfordre til anvendelse af vold som et middel til at opnå politiske og religiøse mål". I sendeforbuddet anføres det også, at al-Manar TV udbreder "opfordringer til "martyrium" via selvmordsbombninger", og det beskriver al-Manar TV's brug af vers fra Koranen til at retfærdiggøre og fremme vold.

Har Kommissionen rejst spørgsmålet om al-Manar TV's sendevirksomhed til Europa via Nilesat under associeringsudvalgsrådet mellem EU og Egypten den 16. december 2008? Hvis det ikke er tilfældet, kan Kommissionen da forklare hvorfor?

Svar

(EN) Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over, at noget af det materiale, som sendes af al-Manar TV, grænser til tilskyndelse til had.

Det første associeringsudvalgsråd mellem EU og Egypten den 16. december 2008 gjorde status over fremskridt med gennemførelsen af associeringsaftalen og den fælles handlingsplan under den europæiske nabolikspolitik. Associeringsudvalget diskuterede bl.a. konklusionerne af de forskellige underudvalgsråd, der blev afholdt i løbet af 2008, men der blev ikke foretaget en detaljeret behandling af noget specifikt emne, da dette sker i det relevante underudvalg.

Underudvalget om politiske forhold med Egypten er den egnede mekanisme til at rejse spørgsmål om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og intolerance. Dette omfatter foretaget i den fælles handlingsplan mellem EU og Egypten om at "styrke mediernes rolle i bekæmpelsen af fremmedhad og diskrimination på grundlag af religiøs overbevisning eller kultur" og tilskynde medierne til at "leve op til deres ansvar i denne sammenhæng".

Det første møde i underudvalget om politiske forhold med Egypten den 2.-3. juni 2008 rejste ikke spørgsmålet om tilskyndelse til had via medierne. I lyset af de mange andre påtrængende sager, som skulle behandles, samt EU's prioriteter for denne dialog var det sammen med medlemsstaterne blevet besluttet, at dette emne ikke skulle diskuteres på det første underudvalgsråd (jf. Kommissionens svar på mundtlige spørgsmål H-0480/08 og H-0491/08).

Kommissionen har rejst spørgsmålet om al-Manar's sendevirksomhed ved flere andre lejligheder: F.eks. fremsatte den libanesiske regering, efter at Kommissionen greb ind i det andet underudvalgsråd mellem EU og Libanon om menneskerettigheder, regeringsførelse og demokrati den 17. november 2008, at man aldrig havde modtaget en officiel klage over al-Manar TV. Emnet blev desuden diskuteret på mødet i arbejdsgruppen under tilsynsmyndighederne for audiovisuelle medietjenester⁽²⁷⁾ den 4. juli 2008. På

(27) Oprettet ved direktiv 89/552/EØF, senest ændret ved direktiv 2007/65/EF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, EFT L 332 af 18.12. 2007.

kontaktudvalgets⁽²⁸⁾ møde den 16. december 2008 spurgte Kommissionen medlemsstaterne, om der fandtes bevis for, at al-Manar TV stadig tilskynder til had, og, hvis dette var tilfældet, om de ville indgive en diplomatisk klage til den libanesiske regering (og oplyse Kommissionen herom).

Kommissionen følger fortsat denne sag tæt og vil muligvis rejse spørgsmålet ved en anden lejlighed under EU's regelmæssige politiske dialoger med Egypten og Libanon eller i et andet forum.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Om: Lige konkurrencevilkår og lige rettigheder for forbrugerne inden for luftfartssektoren i Fællesskabet

Målet med direktiv 2005/29/EF⁽²⁹⁾ var at samordne lovgivningen vedrørende illoyal handelspraksis i Fællesskabet. Direktivet tager sigte på at harmonisere lovgivningen vedrørende bekæmpelse af illoyal konkurrence i forbindelserne mellem virksomheder og forbrugere. Målsætningerne i direktiv 2005/29/EF blev på ny bekræftet i Kommissionens meddelelse om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 (KOM(2007)0099).

Med al respekt for den dynamiske udvikling på markedet for "lavprisflyselskaber", som må betragtes som positiv, rejser sig følgende spørgsmål: Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe over for disse flyselskaber for at sikre hæderlig prisinformation?

Mener Kommissionen ikke på baggrund af ovenstående, at det er i modstrid med direktivets målsætninger, når det irske "lavprisflyselskab" ved køb af elektroniske billetter systematisk fakturerer priser, der ligger langt over den tarif, forbrugerne oprindeligt får oplyst?

Svar

(EN) Kommissionen er opmærksom på problemet med en klar og fuldstændig prissætning i luftfartssektoren og har truffet foranstaltninger for at sikre, at luftfartsselskaber forbedrer deres praksis. I september 2007 koordinerede Kommissionen sammen med nationale myndigheder en EU-aktion mod websteder, der sælger flybilletter, herunder luftfartsselskabers websteder.

Over 400 websteder blev kontrolleret, og resultaterne viste, at ca. en tredjedel havde uregelmæssigheder, hvor vildledende prisoplysninger var en af mest almindelige uregelmæssigheder. Skatter og afgifter var ofte ikke inkluderet i prisen på flybilletter, der undertiden blev annonceret som gratis, og derfor var den endelige pris væsentlig højere end den annoncerede pris. 60 % af disse uregelmæssigheder blev rettet⁽³⁰⁾ inden for de efterfølgende 13 måneder. De øvrige 40 % er fortsat under undersøgelse.

Direktivet om urimelig handelspraksis⁽³¹⁾ forpligter forhandlere til at give forbrugerne de oplysninger, de har behov for, på en hensigtsmæssig og klar måde, så de kan træffe en informeret beslutning. Forhandlere skal også angive klare, fuldstændige og endelige priser, inklusive skatter og andre afgifter, når priser annonceres.

I direktivet hedder det endvidere, at de angivne oplysninger, selv om de er faktisk korrekte, betragtes som vildledende, hvis de vildleder eller kan forventes at vildlede en gennemsnitsforbruger. Desuden er det i henhold til direktivets sortliste forbudt vildledende at beskrive et produkt som gratis, når det ikke er det.

(28) Oprettet ved direktiv 89/552/EØF, senest ændret ved direktiv 2007/65/EF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, EFT L 332 af 18.12.2007.

(29) EUT L149 af 11.6.2005, s. 22.

(30) IP/08/1857.

(31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).

Mere specifikt forpligter forordningen om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet⁽³²⁾, som trådte i kraft den 1. november 2008, luftfartsselskaber til at angive de fuldstændige flybilletpriser. Disse skal omfatte skatter og lufthavnsafgifter og alle andre forudseelige gebyrer.

I november mødtes kommissæren for transport og jeg med repræsentanter for luftfartsindustrien for at øge overensstemmelsen af deres websteder med EU's forbrugerlovgivning. Industrien har fået en tjekliste over overensstemmelsen for deres websteder, og Kommissionen har informeret dem om, at en uafhængig undersøgelse dette forår skal undersøge, hvilke websteder der er i overensstemmelse med tjeklisten⁽³³⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Georgios Toussas (H-0021/09)

Om: Foringelse af færgeforbindelserne (cabotagesejlads)

Ifølge dokumenterede oplysninger fra det græske Generaldirektorat for Konkurrence anklages 14 cabotageselskaber samt forbundet af cabotageselskaber blandt andet for "horisontalt samarbejde som led i deres prispolitik, fastlæggelse af ruter, indirekte fastlæggelse af fragtgebyrer og horisontalt samarbejde inden for EEA (forbundet af cabotageselskaber) om afskaffelse af ruter til øerne i Ægæerhavet og Dodekaneserne for at forøge skibsfartsselskabernes fortjeneste. Den lovramme, der er blevet udformet af Nea Dimokratia- og PASOK-regeringerne i Grækenland samt i de andre medlemsstater på grundlag af forordning EØF nr. 3577/92⁽³⁴⁾, har medført en generel forringelse af færgeforbindelserne, hvilket har medført alvorlige problemer for arbejdstagerne og øernes indbyggere. Det er uacceptabelt, at Kommissionen her op til udløbet af Parlamentets valgperiode og syv år efter den sidste offentliggørelse af en rapport (KOM(2002)0203) om cabotagesejlads endnu ikke har offentliggjort en ny rapport.

Hvad er årsagerne til, at en sådan rapport endnu ikke er offentliggjort, og hvornår agter Kommissionen at offentliggøre den? Agter Kommissionen at afskaffe den folkefjendske forordning EØF nr. 3577/92, der institutionaliserer skibsejeres totale hæmningsløshed og karteldannelser inden for cabotagesejlads?

Svar

(EN) Kommissionen bemærker det ærede medlems bekymringer for de græske skibsfartsselskabers påståede praksis, men vil minde om, at Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder ("NCA'er") samt de nationale domstole i EU's medlemsstater siden den 1. maj 2004 har delt ansvaret for håndhævelsen af EU's konkurrenceregler. Kommissionen stoler på, at den græske konkurrencemyndighed anvender EU's konkurrencelovgivning, hvis denne kan anvendes i det pågældende tilfælde. I så fald er den græske konkurrencemyndighed forpligtet til et tæt samarbejde med Kommissionen (artikel 11 i forordning (EF) nr. 1/2003).

Målet med cabotageforordningen⁽³⁵⁾ er at liberalisere cabotage inden for søfarten ved at anvende princippet om fri udveksling af denne type tjenesteydelse inden for medlemsstaterne for EF-redere, hvis skibe er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag. Det skal bemærkes, at forordningen har liberaliseret disse tjenesteydelser, samtidig med at den respekterer de særlige behov for offentlig transport til/fra øer og overlader det til medlemsstaterne at vælge, om og i hvilket omfang der skal ydes offentlig service.

Kommissionen overvåger anvendelsen af cabotageforordningen meget nøje. Kommissionen er desuden i henhold til forordningens artikel 10 forpligtet til hvert andet år at forelægge Rådet en rapport om forordningens gennemførelse. Som bemærket af det ærede medlem blev den seneste (fjerde) rapport, som dækker perioden 1999-2000, vedtaget i 2002. I forståelse med Rådet⁽³⁶⁾ besluttede Kommissionen, at den femte rapport skulle dække en længere periode for fuldt ud at analysere udviklingen af cabotagemarkedet inden for Fællesskabet, herunder Grækenland, som var det land, der senest drog fordel af dispensationen.

(32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning).

(33) IP/08/1857.

(34) EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

(35) Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

(36) Rådets konklusioner fra den 5. november 2002.

Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde denne femte rapport. Kommissionen har til hensigt inden for rammerne heraf at høre interessenterne, før rapporten vedtages, og om nødvendigt indgive yderligere forslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Konstantinos Droutsas (H-0023/09)

Om: Den kommercielle krises følger for landbrugernes husholdninger

Gennemførelsen af de bestemmelser, der er vedtaget som led i midtvejsrevisionen vedrørende enkelte produkter, har medført, at priserne er styrtdykket i en sådan grad, at de ikke en gang dækker produktionsomkostningerne. Karakteristiske eksempler herpå er prisen for hård hvede, der er faldet fra 0,50 euro pr. kg i 2007 til 0,30 euro pr. kg i 2008; bomuldsprisen, som er faldet fra 0,40 euro pr. kg i 2007 til 0,20 euro pr. kg i 2008, og endelig prisen for olivenolie, der fra 3,50 euro pr. kg i 2007 er faldet til 2,40 euro pr. kg i 2008 osv.

Eftersom disse prisfald truer de fleste landbrugerhusholdninger i vort land med fallit, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger, og i givet fald hvilke, for at imødegå de ødelæggende følger af denne handelskrise?

Svar

(EN) Efter en hurtig stigning i slutningen af 2007 og starten af 2008 faldt priserne på mange landbrugsprodukter drastisk, primært på grund af en kraftig produktionsudvikling i 2008 på EU- og verdensplan. De er nu tilbage på det samme niveau, som før priserne toppede, eller endda et lavere niveau. Prisfaldet er desuden blevet forværret af den øgede nervøsitet og usikkerhed om de økonomiske udsigter og den generelle turbulens i det globale finanssystem.

Prisfaldet medførte i 2008 indkomstfald i mange af EU's medlemsstater, selv om højere råvarepriser (især på energi og gødning) faktisk var den primære drivkraft bag faldet i landbrugets indtjening. I Grækenland faldt landbrugets indtjening pr. arbejdstager med 7 % i faste priser, på trods af en stigning på 3 % i værdien af landbrugsprodukter (på grundlag af en stigning på 4 % i produktionen og et lille fald på 1 % i salgspriserne).

På trods af disse ufordelagtige pristendenser blev de græske landmænds indtjening i 2008 støttet væsentligt via EU's afkoblede direkte betalinger, som betales uanset de gældende markedspriser og udgør ca. 40 % af det græske landbrugs faktorindkomst. I et forsøg på at udligne den aktuelle tendens til faldende markedspriser i landbruget har Kommissionen desuden for nylig justeret sin markedsstyring i mejerisektoren.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Sajjad Karim (H-0026/09)

Om: Grænseoverskridende videokonferencer

Den 18. december 2008 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning med henstillinger til Kommissionen om e-justice. I henhold til beslutningen er det nuværende system til indsamling af strafferetligt bevismateriale i andre medlemsstater stadig baseret på langsomme og ineffektive instrumenter, hvad angår gensidig bistand i straffesager, og hvor det er passende og kun der, hvor det ikke vil være skadeligt for retsstillingen for den person, der afgiver vidneforklaring, kan anvendelsen af teknologiske redskaber såsom videokonferencer være et stort skridt i retning af at sikre bevismateriale på afstand.

Der er imidlertid endnu ingen statistikker tilgængelige vedrørende den praktiske anvendelse af videokonferencer, og det lader fortsat til, at videokonferencer ikke udnyttes fuldt ud.

Overvejer Kommissionen at iværksætte særlige foranstaltninger med henblik på fuld udnyttelse af videokonferencer, herunder opstilling af en liste over lande og konkrete steder, hvor der kan afholdes videokonferencer?

Er Kommissionen enig i, at der er et særligt behov for hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at beskytte borgernes rettigheder og retssystemernes integritet?

Vil Kommissionen overveje eller endog anerkende ulemperne ved videokonferencer?

Svar

(EN) 1. Kommissionen er enig i, at muligheden for at anvende videokonferencer ved indsamling af bevismateriale i grænseoverskridende sager kunne fremme procedurerne for borgere, der er berørt af sådanne sager.

EU-lovgivningen giver allerede muligheder og regler for anvendelse af videokonferencer i grænseoverskridende sager:

Rådets retsakt af 29. maj 2000 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område

Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure

Forordningen fra 2001 gør det muligt for en ret i en medlemsstat at anmode en ret i en anden medlemsstat om at optage bevis i en anden medlemsstat. Denne forordning giver mulighed for anvendelse af de mest avancerede teknologiske midler og tillader videokonferencer. For at støtte gennemførelsen af denne forordning blev der i starten af 2007 udgivet 50 000 kopier af en vejledning om denne forordning, som skulle øge domstolenes kendskab til disse bestemmelser.

I straffesager foreskriver konventionen fra 2000, at en medlemsstat på anmodning fra en anden medlemsstat skal give sin tilladelse til afhøring af et vidne eller en sagkyndig ved hjælp af videokonference, forudsat at anvendelse af videokonference ikke strider mod dens grundlæggende retsprincipper, og forudsat at den råder over de tekniske hjælpemidler, der er nødvendige for at gennemføre en sådan afhøring.

Den anmodede medlemsstats judicielle myndighed indkalder den person, der skal afhøres, til at give møde i overensstemmelse med national ret. En repræsentant for den anmodede medlemsstats judicielle myndighed overværer afhøringen. Den person, der skal afhøres, kan påberåbe sig ret til at nægte at afgive forklaring i overensstemmelse med enten den anmodede medlemsstats eller den anmodende medlemsstats nationale ret.

Disse regler gælder kun for afhøring af vidner og sagkyndige. Medlemsstaterne kan imidlertid også anvende reglerne på afhøring af en tiltalt i overensstemmelse med national ret og med relevante internationale instrumenter.

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp fra 2003 indeholder også regler for anvendelsen af videokonferencer.

Parlamentets beslutning og Rådets handlingsplan for e-justice tilskynder til, at der i retssager tages hensyn til alle tænkelige anvendelser af videokonferencer.

2. Den 5. december 2007 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001⁽³⁷⁾. Som forberedelse til denne rapport blev der foretaget en undersøgelse, som blev offentliggjort i marts 2007⁽³⁸⁾. Den viste, at med hensyn til anvendelsen af avanceret kommunikationsteknologi ved indsamling af bevismateriale

angav 62,2 % af juristerne, at denne sjældent anvendes,

17,7 % angav, at den af og til anvendes, og

4,2 % angav, at den ofte anvendes.

24,3 % af disse jurister mente, at anvendelsen af avanceret kommunikationsteknologi ville kunne forbedre effektiviteten ved indsamling af bevismateriale, nedskære omkostningerne og reducere tidsrammerne væsentligt.

(37) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0438da01.pdf.

(38) http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf.

Aktuelle diskussioner i Rådets arbejdsgruppe om e-justice har vist, at selv om videokonferencer endnu ikke er udbredte, så har de seneste bestræbelser i alle medlemsstaterne resulteret i, at retterne har meget mere udstyr, og der er en øget interesse i at anvende videokonferencer i grænseoverskridende sager.

En undersøgelse organiseret af Rådet har vist, at det udstyr, som er installeret i forskellige medlemsstater, overholder de samme internationale tekniske standarder. Organisatoriske spørgsmål (om f.eks. kontaktpunkter, testfaser osv.) og juridiske spørgsmål (om f.eks. fornødent kendskab til et andet juridisk system og en anden juridisk struktur) kan bremse eller hindre en mere udbredt anvendelse af videokonferencer i grænseoverskridende sager.

3. Det Europæiske Civilretlige Atlas⁽³⁹⁾ indeholder en oversigt over alle retter i medlemsstaterne. Hvis det nationale kontaktpunkt i det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager har givet oplysningerne, er det muligt at identificere, hvilke retter der har videokonferenceudstyr, og komme i kontakt med dem.

Den fremtidige europæiske e-justice-portal, der forventes at blive præsenteret i slutningen af december 2009, omfatter mere detaljerede oplysninger om anvendelsen af videokonferencer og placeringen af videokonferenceudstyr i retter.

4. Europæisk e-justice prioriteres højt af Kommissionen. Beskyttelsen af ofres og tiltaltes rettigheder er et nøgleelement i diskussionen om anvendelse af it-værktøjer til forbedring af effektiviteten i grænseoverskridende sager. Medlemsstaterne har ansvaret for organiseringen af og den juridiske baggrund for anvendelsen af videokonferencer i nationale sager.

Kommissionen hilser dog alle kommentarer og forslag til forbedring af retssystemernes integritet og beskyttelsen af borgernes rettigheder velkommen. Kommissionen har direkte kontakt med europæiske og nationale advokatforeninger. I 2009 diskuteres anvendelsen af videokonferencer på et møde i Retsforummet (Justice Forum)⁽⁴⁰⁾. Formålet er at fremme udvekslingen af erfaringer og diskutere den bedste anvendelse af dette værktøj.

5. Det er nødvendigt at foretage en grundig vurdering af fordelene ved og de potentielt negative konsekvenser af anvendelsen af videokonferencer i grænseoverskridende sager. Det er vigtigt at sikre, at borgernes rettigheder respekteres, og at kvaliteten af juristernes arbejde ikke påvirkes negativt samt at tage behørigt hensyn til borgernes og juristernes behov, når man tilpasser sig til dette værktøj.

Proceduren kan i grænseoverskridende sager f.eks. finde sted i en flersproget kontekst. Tolkningskvaliteten er derfor et afgørende spørgsmål, som skal overvejes nærmere, både med hensyn til tolkning på stedet og fjertolkning.

Kommissionen støtter forskning i de særlige behov ved tolkning inden for rammerne af videokonferencer.

For at opnå det fulde potentiale af videokonferencer og sikre den bedste anvendelse er det nødvendigt at vurdere og fremme bedste praksis med henblik på at forstå problemerne og give praktiske svar. På et senere tidspunkt er det muligvis nødvendigt med yderligere lovgivning, men for øjeblikket udgør dette ikke den største hindring.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Om: Kort med korrekt betegnelse for Euskal Herria

Det ærede medlem José Javier Pomés Ruiz hævdede i sin forespørgsel P-6678/08 fejlagtigt, at benævnelsen "Euskal Herri" ikke er korrekt. I artikel 1 i statuten for Baskerlandets uafhængighed (forfatningslov 3/1979) hedder det, at det baskiske folk eller Euskal Herria som udtryk for sin nationalitet og med henblik på at opnå selvstyre konstituerer sig inden for rammerne af den spanske stat under betegnelsen Euskadi eller País Vasco i medfør af forfatningen og denne statut, som er dens grundlæggende forfatningsnorm. Desuden hedder det i statuttens artikel 2, at Álava, Guipúzcoa og Vizcaya samt Navarra er berettigede til at indgå i den autonome region País Vasco.

(39) http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm.

(40) http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm.

Det er derfor klart, at benævnelsen Euskal Herria er anerkendt ved en bestemmelse af højere rang, nemlig den nævnte forfatningslov, og at den endog også indbefatter Navarra.

Har Kommissionen på baggrund af ovenstående været opmærksom på, at der ikke er tale om en teknisk fejl, således som Margot Wallström angiver i sit svar på den omtalte forespørgsel?

Svar

(EN) De kort over Europa, som Kommissionen offentliggør til orientering, giver kun de officielle navne på selvstyrer og følger den territoriale opdeling, som medlemsstaten har besluttet.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Ryszard Czarnecki (H-0036/09)

Om: Fremskridt i kampen mod korruption i Balkanlandene

Hvordan vurderer Kommissionen fremskridtene i kampen mod korruption i de Balkanlande, der har ansøgt om medlemskab af Den Europæiske Union?

Svar

(EN) Kampen mod korruption i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande på Vestbalkan er et af de centrale spørgsmål, som Kommissionen følger tæt. Dette sker i tæt samarbejde med andre vigtige interessenter såsom Europarådet, internationale finansieringsinstitutioner samt ikkestatslige organisationer (ngo'er). I vores årlige fremskridtsrapporter henviser vi mere detaljeret til udviklingen på dette område. Kampen mod korruption er også benchmark for dialogen om liberalisering af visumordningen.

Overordnet set er korruption stadig et alvorligt problem i de fleste af landene på Vestbalkan på trods af den store indsats i nogle af landene. Domsraterne i korruptionssager er for det meste lave, hvilket medfører påstande om korruption inden for retssystemet. Finansiering af politiske partier, privatisering og offentlige indkøb er områder, som er meget sårbare over for korruption, men også andre sektorer såsom uddannelse og sundhed påvirkes.

Hvad angår kandidatlandene, er der gjort yderligere fremskridt:

I Kroatien er de lovgivningsmæssige rammer for kampen mod korruption nu stort set på plads, og direktoratet for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet (USKOK) bliver stadig mere aktivt. Korruption er dog fortsat meget udbredt. Der kræves en yderligere indsats i håndteringen og retsforfølgelsen af korruption samt inden for offentlige indkøb. Der mangler politisk ansvarlighed.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort fremskridt i gennemførelsen af en antikorrupsionspolitik og har forbedret nogle af sine antikorrupsionslove. Det fragmenterede retssystem, som er et resultat af det store antal retsakter, vanskeliggør dog fortsat gennemførelsen og overvågningen. Overordnet set er korruption fortsat et særdeles alvorligt problem. Det er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for gennemførelse af regler for finansiering af politiske partier og valgkampagner.

Hvad angår de potentielle kandidatlande, er situationen som følger:

I Albanien gøres der fortsat langsomme fremskridt i kampen mod korruption. En ny antikorrupsionsstrategi for 2007-2013 med en handlingsplan blev vedtaget i oktober 2008. Denne mangler at blive gennemført, og overvågningsmekanismer mangler at blive vurderet. Korruption er fortsat et særdeles alvorligt problem i Albanien.

Hvad angår Bosnien-Hercegovina, gøres der også langsomme fremskridt. Kommissionen fremhævede på møder med politiske ledere fra Bosnien-Hercegovina behovet for at demonstrere politisk vilje og skride ind mod korruption. Landet skal forbedre sin antikorrupsionslovgivning og foretage strengere efterforskning og retsforfølgelse.

I Montenegro har man indført yderligere overvågnings- og oplysningsforanstaltninger samt vedtaget de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for kampen mod korruption. Korruption er dog fortsat et alvorligt og udbredt problem, og der har været begrænsede resultater med at sikre passende retsforfølgelse og domme.

Serbien har gjort fremskridt i kampen mod korruption og i udviklingen af en omfattende antikorrupsionspolitik. De lovgivningsmæssige rammer er forbedret, og der er oprettet specialiserede

afdelinger i retterne og hos anklagemyndighederne. De praktiske resultater i kampen mod korruption er dog indtil videre begrænsede, og korruption er fortsat et udbredt og alvorligt problem i Serbien.

I Kosovo er korruption fortsat udbredt og et stort problem i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1244/99. Dette skyldes utilstrækkelig lovgivning og gennemførelsesforanstaltninger samt en mangel på politisk vilje og et svagt retssystem.

*

* *